

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

Ge
36
556

9236.556

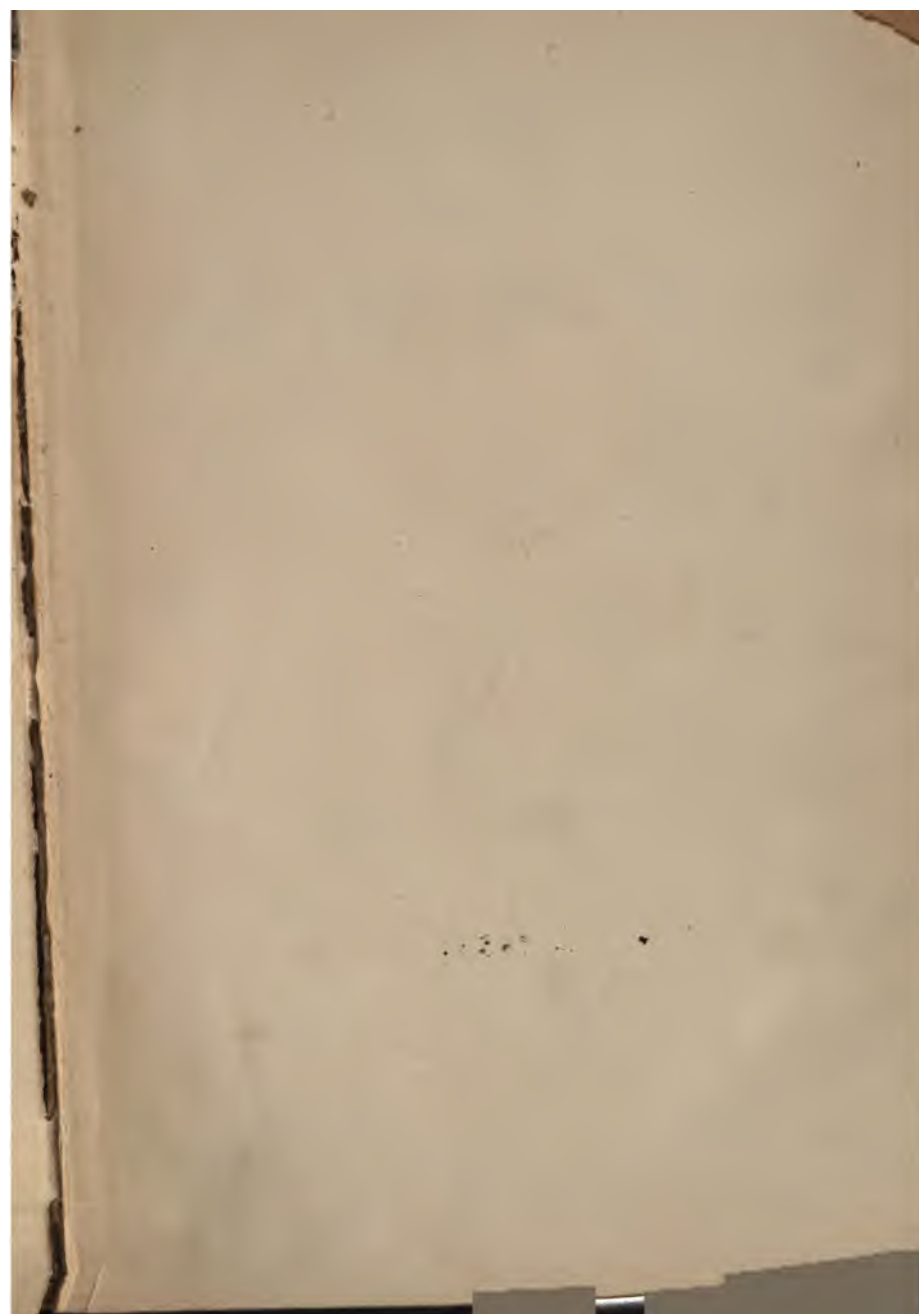
Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND.

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books (the ancient classics) or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." (Will, dated 1380.)

Received 21 Sept., 1888.

0

720

EURIPIDIS

M E D E A

SCHOLARUM IN USUM

EDIDIT

TH. BARTHOLD.

(METRA RECENSUIT W. CHRIST.)

PRAGAE

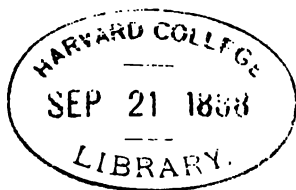
LIPSIAE

SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY.

SUMPTUS FECIT G. FREYTAG.

MDCCCLXXXVI.

4. 26. 556

U. S. National Academy of Sciences

PRAEFATIO.

Siglorum explicatio:

B = Vatic. 909 (B¹ = man. 1, b = man. 2 et 3).

C = Havn. 417.

E = Paris. 2712 (E¹ = man. 1, E² = man. 2).

a = Paris. 2713 (a¹ = man. 1, a² = man. 2).

F = Marc. 468.

c = Flor. 31, 10.

d = Flor. 31, 15.

S = cod. archet. (deperditus) librorum

L = Laur. 32, 2 (L¹ = man. 1, l = man. rec.).

P = Palat. 287 (P¹ = man. 1, p = man. rec.).

s = supra scriptum (velut b^s).

cet. = ceteri.

Codicis C non mediocrem esse auctoritatem consentiunt et Kirchhoffius (edit. Medae 1852, p. 15 seqq.) et Nauckius (Euripid. Studien I, 133. II, 5. 36) et Prinzius (Neue Jahrb. f. Phil. u. Pädag. 1875, S. 129 ff.). 'Est is codex recentioribus quidem temporibus descriptus e libro antiquo satis et bono, Vaticano et Parisino auctoritate pari: qui — haud raro lectiones illis nobis transmisit integriores' Kirchhoffius l. l. p. 15; idem p. 18: 'sequitur, in eruenda scriptura cod. 1' (archetypi librorum BEC), 'ubicunque corruptela videatur carere Havniensis, parem omnino ejus esse auctoritatem alteris duobus' (BE) 'solam, conjunctam vero cum alteriusutrius testimonio reliquo longe superiorem'. Prinzius, cum denu cum

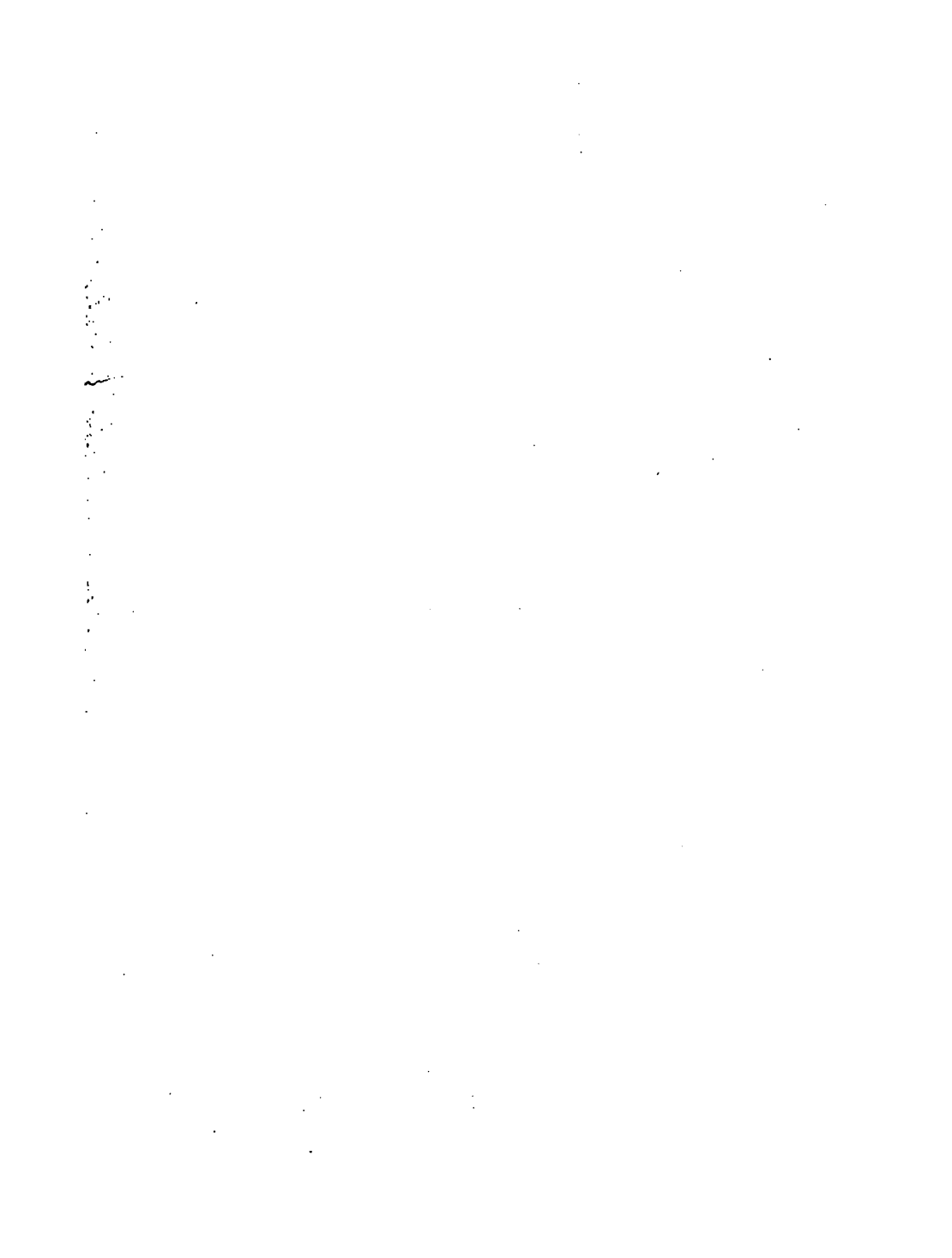
librum perlustraverit, mihi visus est diffidere Niebuhrii adolescentis diligentiae, cuius ex collatione Matthiae concessa fluxerunt, quae ceterorum in editionibus de codicis Hayn. lectionibus traduntur. Sed cum nimis pauca nobiscum communicaverit Prinzius, ipse eum librum contuli eiusque lectiones non minus copiose quam ceterorum codicum dedi. Recentioris manus correcturas nullas commemoravi, quippe quas e Palat. 98, apographo libri B, factas esse evicerit Kirchhoffius.

Ceteros codices denuo excutere post Prinzi spectatam diligentiam inutile esse duxi.

Libri LP(S) tot Medae locis meliora praebent libris ceteris, ut dubitem, an deterioris eos ordinis esse non recte iudicetur.

Omnium librorum auctoritatem ut in Hippolyto sic in Medea recensenda saepenumero neglexi. Quod si quis nimis confidenter me et aliorum et mea inventa in textum, quem vocant, recepisse arguat, maxime discipulorum usui me consuluisse cogitet. Ceterum quidni ei, qui quam acerrimo potuit iudicio rerum difficultates examinavit, concedatur, ut, quae vera esse sibi persuasit, 'usu splendere' cum gaudio videat? Quibus autem rationibus commotus haec illa ausus sim, scriptiuncula aliqua tum ego exponam, cum criticorum iudicia audivero, ut aut illorum impetus reiciam aut, meliora edoctus, mea me abiecisse confitear.

M H Δ E I A

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἔλθων, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυ-
 ᾶται καὶ τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην
 πρὸς γάμον. μέλλονσα δὲ ἡ Μήδεια φρυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος
 ἐκ τῆς Κόρινθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μεῖναι καὶ
 τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ 5
 Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκείνη χρησαμένη δια-
 φθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ ἀπόλλυται.
 Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα ἐπὶ ἔρματος δρακόν-
 των περρωτῶν ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν ἔποχος γενομένη ἀποδιδράσκει
 εἰς Ἀθήνας κακῆϊσε Αἰγεί τῷ Πανδίωνος γαμῆται. Φερεκλῆδης δὲ 10
 καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἐψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον
 ποιήσῃ. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος ὁ τοὺς Νόστιους ποιή-
 σας φησὶν οὕτως·

αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώντα,
 γῆρας ἀποξύνσασα ἰδύνῃσι προπίδεςσι,
 φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

15

Αἰσχύλος δὲ ἐν ταῖς Διονύσου Τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διο-
 νύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε.

2 Γλαύκην πρὸς γάμον om. C 4 πρὸς] ὡς F, om. E (Brunck), εἰς
 Nauck 6 χρησαμένη CE al] διαχρησαμένη cet. 7 ἀπόλλυται a] συναπ-
 ὐλλνται l, ἀπώλετο cet. 10 κακῆϊ l, κακῆϊσε expunctis litteris se C
 11 ἐψήσασα CF, ἐψ. E] ἀνεψήσασα cet., ἀρεψήσασα et hic et 18 Elmsley
 12 ἐποίησε S, ποίησε C 14 ἡβώντα Lascaris] ἡβώντα Ea, ἡβώντα
 cet. 15 ἀποξύνσασα Elmsley] ἀποξύνσας' (ἀποψύνσας' C) ἰδύνῃσι a et
 schol. Aristoph.] εἰδύνῃσι fere cet. 16 χρυσείοισι l et schol. Aristoph.]
 χρυσεῖσι (et λέβησιν) C, χρυσεῖσι B, χρυσείοισι EFaP 17 τροφοὺς BCF,
 Διονύσου videtur delendum Elmsley 18 ἐξωποίησε S

9236.556

Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND.

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books (the ancient classics) or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." (Will, dated 1880.)

Received 21 Sept., 1888.

0

720

EURIPIDIS

M E D E A

SCHOLARUM IN USUM

EDIDIT

TH. BARTHOLD.

(METRA RECENSUIT W. CHRIST.)

3 PRAGAE

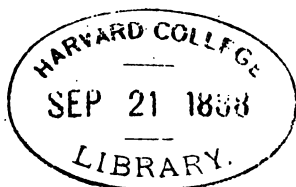
LIPSIAE

SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY.

SUMPTUS FECIT G. FREYTAG.

MDCCCLXXXVI.

9236.556

Constantinus fund.

PRAEFATIO.

Siglorum explicatio:

B = Vatic. 909 (B¹ = man. 1, b = man. 2 et 3).

C = Havn. 417.

E = Paris. 2712 (E¹ = man. 1, E² = man. 2).

a = Paris. 2713 (a¹ = man. 1, a² = man. 2).

F = Marc. 468.

c = Flor. 31, 10.

d = Flor. 31, 15.

S = cod. archet. (deperditus) librorum

L = Laur. 32, 2 (L¹ = man. 1, l = man. rec.).

P = Palat. 287 (P¹ = man. 1, p = man. rec.).

s = supra scriptum (velut b^s).

cet. = ceteri.

Codicis C non mediocrem esse auctoritatem consentiunt et Kirchhoffius (edit. Medae 1852, p. 15 seqq.) et Nauckius (Euripid. Studien I, 133. II, 5, 36) et Prinzius (Neue Jahrb. f. Phil. u. Pädag. 1875, S. 129 ff.). 'Est is codex recentioribus quidem temporibus descriptus e libro antiquo satis et bono, Vaticano et Parisino auctoritate pari: qui — haud raro lectiones illis nobis transmisit integriorēs' Kirchhoffius l. l. p. 15; idem p. 18: 'sequitur, in eruenda scriptura cod. 1' (archetypi librorum BEC), 'ubique corruptela videatur carere Havniensis, parem omnino ejus esse auctoritatem alteris duobus' (BE) 'solam, conjunctam vero cum alteriusutrius testimonio reliquo longe superiorem'. Prinzius, cum denuo cum

librum perlustraverit, mihi visus est diffidere Niebuhrii adolescentis diligentiae, cuius ex collatione Matthiae concessa fluxerunt, quae ceterorum in editionibus de codicis Havn. lectionibus traduntur. Sed cum nimis pauca nobiscum communicaverit Prinzius, ipse eum librum contuli eiusque lectiones non minus copiose quam ceterorum codicum dedi. Recentioris manus correcturas nullas commemoravi, quippe quas e Palat. 98, apographo libri B, factas esse evicerit Kirchhoffius.

Ceteros codices denuo excutere post Prinzii spectatam diligentiam inutile esse duxi.

Libri LP(S) tot Medae locis meliora praebent libris ceteris, ut dubitem, an deterioris eos ordinis esse non recte iudicetur.

Omnium librorum auctoritatem ut in Hippolyto sic in Medea recensenda saepenumero neglexi. Quod si quis nimis confidenter me et aliorum et mea inventa in textum, quem vocant, recepisse arguat, maxime discipulorum usui me consuluisse cogitet. Ceterum quidni ei, qui quam acerrimo potuit iudicio rerum difficultates examinavit, concedatur, ut, quae vera esse sibi persuasit, 'usu splendere' cum gaudio videat? Quibus autem rationibus commotus haec illa ausus sim, scriptiuncula aliqua tum ego exponam, cum criticorum iudicia audivero, ut aut illorum impetus reiciam aut, meliora edoctus, mea me abiecisae confitear.

M H Δ E I A

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυ-
 αται καὶ τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην
 πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φρυγαδεύεσθαι ἐπὶ Κρέοντος
 ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μεῖναι καὶ
 τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ 5
 Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκείνη χρησαμένη δια-
 φθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ ἀπόλλυται.
 Μήδεια δὲ τοὺς ἐκείνης παιδας ἀποκτείνουσα ἐπὶ ἔρματος δρακόν-
 των πεποιητῶν ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν ἔποχος γενομένη ἀποδιδράσκει
 εἰς Ἀθήνας κακέϊσε Αἰγεί τῷ Πανδίωνος γαμεῖται. Φερεκλῆδης δὲ 10
 καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἐψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον
 ποιήσειε. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσωνος ὁ τοὺς Νόστους ποιή-
 σας φησὶν οὕτως·

αὐτίκα δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα,
 γῆρας ἀποξύνουσα ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
 φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

15

Αἰσχύλος δὲ ἐν ταῖς Διονύσου Τροφοῖς ἱστορεῖ διὰ καὶ τὰς Διο-
 νύσου τροφὰς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε.

2 Γλαύκην πρὸς γάμον om. C 4 πρὸς] ὡς F, om. E (Brunck), εἰς
 Nauck 6 χρησαμένη CE al] διαχρησαμένη cet. 7 ἀπόλλυται a] συναπ-
 ὄλλυται l, ἀπώλετο cet. 10 κακέϊσε l, κακέϊσε expunctis litteris σε C

11 ἐψήσασα CF, ἐψ. E] ἀνεψήσασα cet., ἀφειψήσασα et hic et 18 Elmsley

12 ἐποίησε S, ποιήσε C 14 ἡβώοντα Lascaris] ἡβώοντα Ea, ἡβώοντα
 cet. 15 ἀποξύνουσα Elmsley] ἀποξύνουσα (ἀποψύνουσα C) ἰδυίῃσι a et
 schol. Aristoph.] εἰδυίῃσι fere cet. 16 χρυσείοισι l et schol. Aristoph.]

χρυσείῃσι (et λέβησιν) C, χρυσίῃσι B, χρυσείοισι EFaP 17 τροφαῖς BCF,
 Διονύσου videtur delendum Elmsleio 18 ἐξωποίησε S

Στάφυλος δέ φησι τὸν Ἰάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀνα-
ρεθῆναι· ἐγκελεύσασθαι γὰρ αὐτὴν τοῦτω ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς
Ἀργεῦς κατακοιμηθῆναι μελλούσης τῆς νεὸς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ
χρόνου· ἐπιπεσοῦσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν.

- 5 Τὸ δρᾶμα δοκεῖ υποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος διασκευάσας,
ὡς Δικαίερχος . . . περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης
ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλαχέναι τὴν ὑπό-
κρισιν τῇ Μηδεῖα, ἀλλὰ προπεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν
Ἰάσονι καὶ τῇ γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς
10 ἄγαν ἔχειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία· μὴδ' ἐν νάπαισι· καὶ τὰ ἐξῆς. ὅπερ
ἀγροῆσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρῶτῳ κεχρησθαι, ὡς Ὅμηρος·
εἰμιάτ' ἀμφιέσασα θνώδεα καὶ λούσασα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

- Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκείνῳ γεγαμηκέναι
15 τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ
τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος Αἰγεί συνοικήσουσα. παρ'
οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὃ δὲ χορὸς
συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. προλογίζει δὲ τροφὸς Μηδείας.

2 τοῦτω ego] οὕτω Fa, οὕτως cet. 4 ἐπιπεσοῦσης BC γοῦν] γὰρ
BS 5 desunt extrema a verbis παρὰ Νεόφρονος in B, a verbis τὸ δρᾶμα
in L; om. 5 τὸ δρᾶμα — 12 λούσασα in a, in P haec inter Μηδείας et ἐδι-
δάχθη 9, 1 collocata παραβαλέσθαι C παρὰ νεόφρονος d] περὶ νεόφρο-
νος F, παναιόφρονος P, πάνν αφρόνως C, γενναιοφρόνως E 6 ὡς— 7 ὑπο-
μνήμασι om. P . . . Prinz] ἐν ᾧ Klotz, ἐν γ¹ Wecklein, ἐν τῷ τετάρτῳ Mad-
vig, ἐν τῷ π. 'Ελ. β. Kirchhoff περὶ τοῦ τῆς Klotz] περὶ τοῦ, τε E,
τοῦ τε cet. 7 τὸ Brunek] τὸ d, τῷ cet. (om. P) πεφυλαχέναι Nauck]
πεφυλακέναι 8 τὴν Μήδειαν Beck προπεσεῖν Kirchhoff] προσπεσεῖν
CFP, πεσεῖν E 12 τ' Brunek ex Od. ε, 264] δ' 14 διὰ] δυσφοροῦσα C
Ἰάσονος C 15 γλαύκην καὶ κρέοντα CP] γλαύκην κρέοντα EF, κρέοντα a,
γλαύκην a¹ 16 συνοικήσουσα Lascaris] συνοικήσασα 18 ἡ μὲν — 19 μὴ
δέλεος om. CF, post indicem personarum leguntur haec in d; ἡ μὲν — πολιτίδων

ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος Ὀλυμπιάδος πρ' ἔτει α'. πρῶτος
 Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεία, Φιλο-
 κτήτης, Δίκτυ, Θερισταῖς σατύροις. οὐ σφύζεται.

post ἔτει (pag. 9, 1), προλογίζει ... μηδείας post indicem personarum in E
 1 ἐδιδάχθη — 3 σφύζεται om. a ἐπὶ] ὑπὸ C E Πυθοδώρου
 Brunck] πυθοδώρου Ὀλυμπιάδος CP] Ὀλυμπῖδ E, Ὀλυμπιάδ Fd
 ἔτει α' Nauck (ἔτει πρώτῃ Matthiae)] δ ξ, E, ἰδ εἰ d, ἔτει + C, ἔτ: F, om. P
 πρῶτος — σφύζεται om. E 2 μηδεία d] μήδεια cet. φιλοκτήτης F] φιλο-
 κτήτης cet. 3 Δίκτυ-σφύζεται om. C Δίκτυ Kirchhoff] δικτυ Fd, δίκτης P
 Θερισταῖς σατύροις Kirchhoff] Θερισταὶ σάτυρος

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΛΙΓΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

Hoc ordine, quo prodeunt in scaenam, personae indicantur in c, qui
 πρέσβυς habet pro παιδαγωγός (πρεσβύτης E, παιδαγωγός et πρέσβυς C);
 variant libri ceteri (Ιάσων et χορός omittuntur in E).

11/11/11

11/11/11

0

720

EURIPIDIS

M E D E A

SCHOLARUM IN USUM

EDIDIT

TH. BARTHOLD.

(METRA RECENSUIT W. CHRIST.)

PRAGAE

LIPSIAE

SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY.

SUMPTUS FECIT G. FREYTAG.

MDCCCLXXXVI.

σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἔν' ἔστρωται λέχος,
 ἢ καὶ τύραννον τόν τε γήματα κτάνη
 κἄπειτα μεῖζω συμφορὰν λάβη τινά.]
 δεινὴ γάρ· οὔτοι ἡρόδιος γε συμβαλὼν
 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον οἴσεται.
 ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαιγμένοι
 στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
 κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

45

- ΠΑΙ. παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἔχουσ' ἐρημίαν
 ἔστηκας, αὐτὴ θροεμένη σπαντῇ κακά;
 πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
 TP. τέκνων ὅπαδ' ἐπρέσβυ τῶν Ἰάσονος,
 χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
 κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.
 ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνης,
 ὥσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοῦρανῶ
 λέξαι μολούσῃ δεῦρο δεσποίνης τύχας.
 ΠΑΙ. οὐπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
 TP. ζῆλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ.
 ΠΑΙ. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότης εἰπεῖν τόδε·
 ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
 TP. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνηι φράσσαι.
 ΠΑΙ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
 TP. μή, πρὸς γενεῖον, κρύπτει σύνδουλον σέθεν·

50

55

60

65

44 οὔτοι Ba, E¹²] οὔτι cet. 45 ἔσεται Muret 49 παιδ. ES] πρεσβ.
 καὶ παιδ. a, πρεσβ. BC; proximis in vv. παιδ. S, πρεσβ. Ca, variantur cet.
 50 ταῖσθ' Scaliger 55 πίτνοντα ed] πινόντα BP, πινῶντα CEa,
 πινοντα La². In eundem fere modum variantur libri in formis huius verbi
 863, 1195, 1256, 1270, 1286. Omnes ad πίτνειν revocavit Elmsley 57 μ'
 ἐπῆλθε C, μ' ὑπῆλθε a, οι sup. μ' in ras. a² (μοι ἐπῆλθε?), μὸνῆλθε Mei-
 neke 58 μολούσαν L (η sup. αν et' sup. ου eras.) b* δεσποίνης
 CEa, schol. Phoen. 1] μηδείας SB, ἡ δεσποίνης B¹²

- σιγὴν γάρ, εἰ χρή, τῶνδε θήσομαι πέρι.
ΠΑΙ. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν,
 πεσσοῦς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίτατοι
 θάσσουσι, σεμνὸν ἔμφι Πειρήνης ὕδωρ,
 ὡς τοῦσδε παῖδας γῆς ἑλᾶν Κορινθίας 70
 σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονὸς
 Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὕδε
 οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
ΤΡ. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
 πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75
ΠΑΙ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
 κοῦκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
ΤΡ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
 νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηρτηλέναι.
ΠΑΙ. ἀτὰρ σὺ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τόδε 80
 δέσποιναν, ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον.
ΤΡ. ὦ τέκν', ἀκούεθ' ὅλος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
 ὅλοιτο μὲν μὴ· δεσπότης γάρ ἐστ' ἐμός·
 ἀτὰρ κακὸς γ' ὢν ἐς φίλους ἀλίσσεται.
ΠΑΙ. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γινώσκεις τόδε, 85
 ὡς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
 [οὐ μὲν δικαίως, οἳ δὲ καὶ κέρδους χάριν,]
 εἰ τοῦσδε γ' εὐνῆς εἵνεκ' οὐ στέργει πατήρ.
ΤΡ. ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων ἔσω, τέκνα.
 σὺ δ' ὥς μάλιστα τοῦσδ' ἐρημώσας ἔχε 90

68 παλαίτεροι Chr. pat. 1181 71 μέλλοι BE] μέλλει cet. 73 τόδε]
 á sup. ó b, τάδε Chr. pat. 1186, quod videtur restituendum, ne sonus con-
 cinat cum ὕδε v. 72 77 ἐκεῖνα-φίλα Tournier 80 τάδε S 82 ἡμᾶς
 S 84 κακὸς γ' S] κακὸς cet. ἐδρίσκειται C 85 γινώσκει CP, γρ. καὶ
 γινώσκει B¹, οἱ ὑποκριταὶ ('grammatici' Heimsöth) τοῦτο-μετατιθέασιν εἰς τὸ
 'τίς δ' οὐχὶ θνητῶν τοῦτο γινώσκει σαφῶς' schol. 87 περισσὸς ὁ στίχος schol.,
 del. Brunck 88 cum v. 87 del. Hartung εἵνεκ' Nauck] ὀνέκ'. Eadem
 est librorum scriptura 450, 593, 932, 1367; cf. Wecklein, cur. epigr. p. 36-38
 90 σὺ δ' S in a praefix. πρ.; consentit E, qui ἐρημώσας

καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένη.
 ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
 τοῖσδ', ὥς τι δρασεῖουσιν· οὐδὲ παύσεται
 χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι ἅτινα.
 ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι.

95

ΜΗ. ἰώ,

δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων·

ἰὼ μοί μοι, πῶς ἔν' ὀλοίμαν;

ΤΡ. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ

κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.

σπεύσατε θάσσον δώματος εἴσω

100

καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγὺς

μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'.

ἄγριον ἦθος στυγερά τε φύσις

φρενὸς αὐθάδους.

[ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὥς τάχος εἴσω.]

105

δῆλον δ' ἀρχαῖς, ἐξαιρούμενον

νέφος οἰμωγῆς ὥς τάχ' ἀνάξει

μεῖζον θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται

μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαντος

ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν;

110

ΜΗ. αἰαῖ,

93 παύεται C 94 κατασκήψαι ἅτινα Herwerden (Kvičala)] κατασκήψαι
 τινα. Blomfield: τινι 100 σπεύσατε S] σπεύθετε cet. 102-103 φυλάσ-
 σεσθ' — στυγερά τε φύσις ego] φυλάσσεσθ' — στυγεράν τε φύσιν 105 ego
 seclusi 106 ἀρχαῖς Schneidewin] ἀρχῆς Eal B, ἐξ sup. ἀρ ser. B¹, ἐξαρχῆς
 C, ἐξ ἀρχῆς P, ** ἀρχῆς L, ἀρχῆς Witzschel ex schol. 107 οἰμωγαῖς Plüss
 ἀνάξει L, schol.: ἀνάξει (sc. Medea) τὰ τῆς ἀρχῆς] ἀνάξει cet., ἀνάξει
 Elmsley 109 μελανόσπλαγχνος Herwerden 110 ψυχὴν Naber κακοῖ-
 σιν L, κακοῖσι Galen. et Stob.] κακοῖς ἢ τῆς μηδείας Γ αἰ-αἰ C, κακοῖς ἢ (?)
 τῆς μηδείας cet. In archetypo igitur ultimus v. nutricis erat ψυχὴ δη-
 χθεῖσα κακοῖς, αἰ αἰ. Corrector super αἰ αἰ scripsit ἢ τῆς μηδείας (sc. αἰ αἰ
 ἔστιν). Cf. 111 111 ἔ ἔ αἰ αἰ B, ἔ ἔ C, αἰ αἰ in marg. man. rec., ἔ ἔ ἔ
 E, ἔ ἔ α, αἰ αἰ L, αἰ αἰ P

- παῖδον τλάμων ἐπαῖον μεγάλων
 ἄξι' ὀδυρμῶν· ὦ κατάρτατοι
 παῖδες ὀλοισθε στυγεράς ματρὸς
 σὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.
 TP. ἰὼ μοί μοι, ἰὼ τλήμων. 115
 τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
 μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἴμοι,
 τέκνα, μὴ τι πάθῃθ' [ὥς] ὑπεραλγῶ.
 δεινὰ τυράννων λήματα καὶ πως
 ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες 120
 χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλονσιν.
 τὸ δ' ἄρ' εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισιν
 κρεῖσσον· ἐμοὶ γοῦν ἐπὶ μὴ μεγάλοις
 ὀχυρῶς τ' εἶη καταγυράσκειν.
 τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν 125
 τοῦνομα νικᾷ, χοῆσθαι τε μακροῦ
 λῶστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
 οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
 μεῖζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
 δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν. 130

ΠΑΡΟΔΟΣ.

- XO. ἔκλον φωνάν, ἔκλον δὲ βοᾶν προφθ.
 τᾶς δυστίανον
 Κολχίδος, οὐδέ πω ἦπιος· ἀλλά, γεραῖά,
 λέξον, ἐπ' ἀμφιπύλου <σὺ> γάρ· <ἐξεφοβήθην> 135

115 τλήμων SE (~ ex' corr. E¹) 118 πάθοιθ' C ὥς del. Hermann
 122 δ' ἄρ' Brunk] γάρ 123 ἐπὶ μὴ μεγάλοις ego, εἶη ζῆν ἐπ' ἴσοισι L¹²]
 εἰ μὴ μεγάλως 128 οὐδὲν ἐπαρκεῖ Nauck δύναται θνητοῖς del. Verrall
 133 ἀλλὰ Hermann] ἀλλ' ὦ 135 ἐπ' ἀμφ. <σὺ> (cf. Hipp. 577) γάρ·
 <ἐξεφοβήθην> (sc. ἐκ δόμων) ego] ἐπ' (ὑπ' Schoene, ἀπ' Hogan, ἔτ' Badham) ἀμφ.
 γάρ ἔσω (ἀπ'—ἐγὼ Vitelli) μελάθρον βοᾶν (B, βοᾶν C Sa, μολῶν E, γόον Elmaley)
 ἔκλον, quae suprascripta fuerunt verbo alicui, quale inserui: ἐξεφοβήθην

οὐδὲ συνήδομαι [ὦ γύναι] ἄλγεσι δώματος,
ἐπεὶ μοι φίλον κέρχεται.

- TP. οὐκ εἰσὶ δόμοι, φροῦδα τὰδ' ἤδη·
τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων, 140
ἢ δ' ἐν θαλάμοις τήκει βιοτὴν
δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
παραθαλπομένη φρένα μύθοις.
- MH. αἰαῖ,
διὰ μου κεφαλᾷς φλῶξ οὐρανία
βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος; 145
φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσάιμαν
βιοτὰν στυγερὰν προλιπούσα.
- XO. ἄιες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, σιγ.
ἀχὰν οἶαν ἃ δύστιανος (= 173-184)
μέλπει νύμφα; 150
τίς σοὶ ποτε τᾶς ἀπλάτου
κοίτας ἔρος, ὦ ματαία;
σπεύσει θανάτου τελευτά·
μηδὲν τόδε λίσσον.
εἰ δὲ σὸς πόσις 155
καινὰ λέχη σεβίζει,
σοὶ τόδε μὴ χαράσσου·
Ζεὺς σοι σύνδικος ἔσται· μὴ λίαν

136 ὦ γύναι secl. Herwerden, ὦ om. P1 (μαὶ γ αἰ in ras. l) 140 τὸν
Musgrave] ὁ. Porson: φροῦδα γὰρ ἤδη | τὰδ'. ὁ coll. schol. Aesch. Choeph.
320 λέκτρα] δῶμα S 143 παραθελεγμένη Nauck 146 κοιμασάιμαν?
cf. 152, Hipp. 1375 sq., 1387 sq. 148 γαῖα φάος τ' Weil coll. 173
149 ἀχὰν Elmsley coll. 174] ἰαχὰν 151 ἀπλάτου Elmsley] ἀπλάστου BEa,
ἀπλήστου CSa² 152 ἔρος l] ἔρω L et cet. ματαία; Weil] ματαία
153 σπεύσει B, δ sup. σ scr. B¹ τελευτά· Weil] τελευτάν. BC, τελευτάν,
cet., ut videntur; σπεῖσαι - τελευτάν Christ 157 σοὶ ego] κείνῳ, glossa;
κοινὸν Verrall 158 σύνδικος ἔσται Nauck] τόδε (τάδε S) συνδικώσει

τάκον δυρομένα σὸν ἐννάταν.

- ΜΗ. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ Θέμι πότνια, 160
 λεύσσεθ' ἂ πάσχω, μεγάλοις ὄρεσις
 ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
 πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφην τ' εἰδοίμ'
 αὐτοῖς μελάθροισι διακναιομένους,
 οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἄδιζεῖν. 165
 ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὃν ἀπενάσθην
 αἰσχροῦς τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
 ΤΡ. κλύεθ' οἷα λέγει κἀπιβοῶται
 Θέμιν ἐνκαταίαν Ζῆνρά θ', ὅς ὄρων 170
 θνητοῖς ταμίας νενόμισται;
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἔν τιμ μικρῶ
 δέσποινα χόλον καταπαύσει.
- ΧΟ. πῶς ἂν ἐς ὕψιν τὰν ἀμετέραν ἀντιστρ. 175
 ἔλθοι μύθων τ' ἀδιδέντων (= 148-159)
 δέξαιτ' ὁμφάν,
 εἴ πως βαρύθυμον ὄργαν
 καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
 μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον
 φίλοισιν ἀπέστω. 180
 ἀλλὰ βᾶσα νιν
 δεῦρο πόρευσον οἴκων,
 (ὥς) φίλ' (ἐγὼ) προσανδῶ.
 σπεῦσον πρὶν τι κακῶσαι τοὺς ἔσω·
 πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμᾶται.

159 δυρομένα Musgrave] ὀδυρομένα ἐννάταν Tyrhwitt] ἐννέταν
 160 μεγάλε Ζεῦ καὶ Θ. π. Weil (μεγάλε Ζεῦ πότνια τ' ὦ Θέμι Wieseler)]
 μεγάλα θέμι καὶ πότνι' ἄρτεμι 165 γ' ἐμὲ Brunck] γέ με 166-167 ὃν
 κάσιν αἰσχροῦς | τὸν ἐμὸν κτείνασ' ἀπενάσθην Heimsüth, αἰσχροῦς τὸν ἐμὸν
 κτείνασα κάσιν διόλωλα Mekler; dimetrum anap. recte se habere ego ostendi
 in progr. schol. Alton. 1875 171 κὼνκ B, κ'ὼνκ (sed κ' ante lin. scr.) C
 182 ὥς φίλ' ἐγὼ προσανδῶ ego] ἔξω, φίλα καὶ τὰδ' (videntur καὶ τὰδ'
 Euripidis Medea 2

- TP. δράσω τάδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω
 δέσποιναν ἐμὴν· 185
 μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.
 καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
 ἀποταυροῦται δμωσίν, δταν τις
 μῦθον προφέρων πέλας ὀρμηθῇ.
 σκαιὸς δὲ λέγων κοῦδέν τι σοφὸς 190
 τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,
 οὔτινες ἕμους ἐπὶ μὲν θαλίαις
 ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δειπνοῖς
 ἤβροντο βίου τερπνὰς ἀκοάς·
 στυγίους δὲ βροτῶν οὐδείς λύπας 195
 ἤφρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις
 ῥοδαῖς πᾶναι, ἔξ ὧν θάνατοι
 δειναὶ τε τύχαι σφάλλονσι δόμους.
 καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκείσθαι
 μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδειπνοὶ 200
 δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοήν;
 τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀπ' αὐτοῦ
 δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.
- XO. ἱαχὲν αἶον πολύστονον γόων, ἐπ' ὠδ. 205
 λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ
 τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόννυμον·
 θεοκλυτεῖ δ' ἄδιστα παθοῦσα
 Ζανὸς δοκίαν Θέμιν,
 ἃ νιν ἔβασεν
 'Ελλάδ' ἐς ἀντίπορον δι' 210
 ἔλα νύχιον ἐφ' ἄλμυρᾶν
 πόντου κλῆῖδ' ἀπεράντου.

super προσ- scr. fuisse) αὐδα. Cf. 174, 1207 204 ἄχην Dindorf, ἱαχὲν me-
 diam producere docet Nauck 207 δ' ἄδιστα CEal] δέ τ' ἄδιστα cet. 208
 Ζανὸς Christ] τὰν Ζηνὸς. Videtur τὰν eiusdem esse, qui 207 metri causa τε
 inseruit 211 μέχιον Lenting 212 ἀπεράντου Milton] ἀπεράντου

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Α.

- ΜΗ. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
 μή μοί τι μέμφησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν 215
 σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὁμμάτων ἄτο,
 τοὺς ἐν θυραίοις, οἳ δ' ἀφ' ἰσχύου ποδῶς
 δύσνοιαν ἐκτῆσαντο καὶ ὕψυμίαν.
 δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς 220
 στυγεῖ δεδορκώς, οὐδὲν ἡδίκημένους.
 χρηὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει·
 οὐδ' ἀσπὸν ἦν· ὅστις αὐθάδης γεγώς
 πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.
 ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε 225
 ψυχὴν διέφθαρχ'· οἷχομαι δὲ καὶ βίου
 χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρηζῶ, φίλαι.
 ἐν τῷ γὰρ ἦν μοι πάντα, γινώσκειν καλῶς,
 κίκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.
 πάντων δ' ὅς' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει 230
 γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
 ὡς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
 πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
 λαβεῖν· ἐκείνου γὰρ τόδ' ἄλγιον κακόν·
 κὰν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν 235
 ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγὰι

215 μέμφησθ' CEa] μέμφουσθ' B, μέμψησθ' L, μέμφοισθ' P 216 ὁμμά-
 των τ' BE 217 τοὺς Meister] τοὺς δ' 218 δύσνοιαν Prinz] δύσκληιαν,
 corrupt. ex glossa δυσκολίαν. Schol: ἄλλοι δὲ ἐπὶ ἰσυχίας ἰδιοπραγμοῦντες
 ὑπόνοιαν ἔσχον δυσκολίας καὶ ἀργίας 219 ἔνεστιν B, lemma schol.] ἔνεστι'
 ἐν cet. 224 πολίταις CS^a ba¹] πολίτης cet. 228 γινώσκω Canter, γινώ-
 σκεις Musgrave. Infinitivum absolutum (cf. ὡς εἰπεῖν) agnoscit etiam schol.
 234 ἐκείνου Wecklein] κακοῦ, glossa τόδ' C] τοῦτ' BE, τοῦτό γ' α', Stob.,
 τοῦδ' ἔτ' S, τοῦτ' ἔτ' Brunck, τοῦτ' ὑπέρτερον Nauck, τοῦδ' ἔτ' ἄ. κακόν; Lenting.
 κ. τί τοῦδ' ἔτ' Rauchenstein. Del. v. Prinz, post 237 ponit Nikitin 235 φασ-
 λον Weil λαβεῖν CSb^a] λάβῃ cet. 236 εὐχερεῖς Nauck 2*

γυναῖξιν, οὐδ' οἶδον τ' ἀνήρασθαι πόσιν.
 ἐξ καινὰ δ' ἦδη καὶ νόμους ἀφιγμένῃν
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,
 ὅπως μάλιστα χρήσεται ξυνευέτῃ. 240
 κὰν μὲν τὰδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
 πόσις ξυνοικῇ μὴ βία φέρων ζυγόν,
 ζήλωτος αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
 ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθῃται ξυνών,
 ἔξω μολὼν ἔπεισε καρδίαν ἄσης, 245
 ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἡλικας τραπεῖς·
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἳ δὲ μάρανται δορί·
 κακῶς φρονοῦντες· ὡς τοῖς ἐν παρ' ἀσπίδα 250
 στήναι θέλοιμ' ἐν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἄπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἔκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις γὰρ ἔστι καὶ πατὴρ δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἄπολις οὐδ' ὑβρίζομαι 255
 πρὸς ἀνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχονσα συμφορᾶς.
 τοσόνδε δὴ σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ 260
 πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν

240 ὅπως Meineke] ὅτω. ὅτω-χαρίσεται Wecklein μάλιστα] ἄριστα?
 242 φέρειν Kirchhoff 243 θανεῖν χάρις Wecklein coll. Aesch. Ag.
 550 245 καρδίας ἄσῃν C, Olympiód. in Plat. Alcib. 246 φίλων C
 (non ω ex o factum, quod tradit Prinz) d ἡλικας C (Porson)] ἡλικα cet. Del.
 v. Wilamowitz 250 παρ' ἀσπίδας C 252 αὐτὸς Porson] αὐτὸς, sed ó E.
 L^a, οὐχὶ περὶ σοῦ ταῦτά (l. ταῦτά) φησιν schol. 253 πόλις γὰρ Hartung]
 γὰρ πόλις ἦδ' B, πόλις ἦδ' Ca, πόλις θ' ἦδ' ES.; πόλις πάρεστι Wecklein
 254 κοιτωνία E^a 1^a 257 οὐχὶ] οὐδὲ S 259 τοσόνδε δὴ σου Nauck;
 cf. Hipp. 711] τοσοῦτον οὖν σου S, τοσοῦτον δέ σου cet., τοσόνδε δ' οὖν
 σου Sachsse, τοσόνδε δ' ἐκ σοῦ Bauer; alii alia 261 δίκην δ] δίκη cet.

[τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἦν τ' ἐγῆματο],
σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
κακὴ τ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
ὅταν δ' ἐς ἐνὴν ἡδίκημένη κυρῇ,

265

οὐκ ἔστιν ἄλλη φρενὶ μαιφρονωτέρα.

ΧΘ. δρᾶσω τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσει πόσιν,
Μήδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θανατῶω τύχας.
δρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων.

270

ΚΡ. σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὸν σαντὴ τέκνα,
καὶ μὴ τι μέλλειν· ὥς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
τοῦδ' εἰμὶ κοῦκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
πρὶν ἢν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλω.

275

ΜΗ. αἰαῖ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,
κοῦκ ἔστιν ἄτης εὐπόριστος ἔκβασις.
ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχονσ' ὅμως,

280

τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
ΚΡ. δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπίσχειν λόγους,
μὴ μοί τι δράσῃς παῖδ' ἀνήμεστον κακόν.
συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις,
λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.

285

262 del. Lenting; cf. 267. Additus est propter 288 δόντα γ' S ἢ τ'
ἐγῆματο Porson 264 κακὴ τ' Tyrwhitt] κακὴ δ' 267 δρᾶσω Pb^a] δρᾶσον
vel δρᾶσον cet. 269 δέ σοι Herwerden, δέ τοι Kvičala coll. Soph. Ai. 1157
273 σαντὴ L] αὐτῇ Clb, αὐτῇ cet. 279 εὐπόριστος Herwerden; εὐεπι-
βουλεύτος schol.] εὐπρόσοιστος. εὐπρόσωπος Nauck, εὐπρόσομος Wecklein,
εὐπόρευτος Kvičala; εὐπορός τις? cf. 362 280 λέγουσ' E 282 παραμπίσχειν
S (L, περιεμπίσχειν P) et lemma schol. in B] παραμπέχειν cet. 284 τοῦδε
δείγματα Wieseler, τῷδε δείματι Schoene, τοῦδ' vel τοῦτ' ἐς δειμά μοι Bauer

κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
 τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
 δρᾶσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
 κρείσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
 ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μεταστένειν.

ΜΗ.

φεῦ φεῦ·
 οὐδ' νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
 ἐβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἰργασται κακά.
 χορὴ δ' οὐποθ' ὅστις ἀντίφρων πέφν' ἀνὴρ
 παῖδας περισσῶς ἐκιδιάσκεσθαι σοφούς·
 χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας
 φθόνον πρὸς ἀστών ἀλφάνουσι δυσμενῇ.
 σκαίοισι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
 δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφνέειν·
 τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον
 κρείστων νομισθεὶς λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
 ἐγὼ δὲ καὶ τὴν τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
 σοφὴ γὰρ οὐσα τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
 [τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ θάτερον τρόπον,
 [τοῖς δ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἔβην σοφῇ.]
 σὺ δ' αὖ φοβεῖ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς·
 οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
 ὥστ' ἐς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.

287 ἀπειλεῖν σ' L(a²²)] ἀπειλεῖς a, ἀπειλῇ C, ἀπειλεῖν cet. 290 ἀπε-
 χθέσθαι Emsley] ἀπέχθεσθαι BC Sa², ἀπέχεσθαι Ea 291 μεταστένειν Nauck]
 μέγα στένειν 292 νῦν γε Hirzel 293 γλῶσσα Stob. 296 ἄλλης]
 ἄλλης E ἀργίας] αἰτίας Wyttenbach 297 παρ' Aristot. 298 κοινὰ
 Bauer σοφῇ] ἐπη a² 301 ἐν πόλει λυπρὸς S 304 del. Pierson ut ex
 808 huc translatus; in margine habet E 305 del. Hirzel ut ex 583 con-
 fectum; cf. 381. σοὶ δ' αὖ προσάντης, μή τι πλημ. πάθῃς Wecklein, coll. Or.
 790. προσάντης εἰμὶ κοῦν videtur Musgravo legisse schol., qui: ἐναντία εἰμὶ
 — οὐδ' ἔβην σοφῇ 306 αὖ] οὖν CES πάθῃς; a 307 ἔχει μοι Sa]
 ἔχομαι cet. 308 ὡς E 312 ante 309 colloc. Hirzel

- τί γὰρ σὺ μ' ἠδίκηκας; ἐξέδον κόρην 309
 ὅτω σε θυμὸς ἦγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν 310
 μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε. 311
 νυμφεύετ', εὖ πράσσετε· τήνδε δὲ χθόνα 313
 ἑατέ μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἠδικημένοι
 σιγησόμεσθα, κρείσσων νικώμενοι. 315
- KP. λέγεις ἀκοῦσαι μαλ' ἰθάκ', ἀλλ' ἔσω φρενῶν
 ὀρρωδία μοι μὴ τι βουλευῆς κακόν.
 τοσῶδε δ' ἦσπον ἢ πάρος πέποιθά σοι·
 γυνὴ γὰρ δξύθυμος, ὥς δ' αὖτως ἀνὴρ,
 ῥέων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. 320
 ἀλλ' ἔξιθ' ὥς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
 ὥς ταῦτ' ἄραρε, κοῦκ ἔχεις τέχνην ὅπως
 μενεῖς παρ' ἡμῖν οὔσα δυσμενῆς ἐμοί.
- MH. μὴ, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.
 KP. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ. 325
- MH. ἀλλ' ἐξελῆς με κοῦδὲν αἰδέσει λιτάς;
 KP. φιλῶ γὰρ οὐ σέ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.
 MH. ὦ πατρίς, ὥς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
 KP. πλὴν γὰρ τέκνων κἄμμοιγε φίλτατον πολὺ.
 MH. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὥς κακὸν μέγα. 330
- KP. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.
 MH. Ζεῦ, μὴ λάθῃ σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.
 KP. ἔρπ', ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνον.
 MH. πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεχρήμεθα.
 KP. τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὡς θήσει βίαι. 335

309 σὺ γὰρ τί μ' S ἠδίκησας C 311 σώφρων ἔδρας C. An σώφρον' ἔδρας? ut Iph. Aul. 1024 σώφρον' εἴπας 313 πράσσετε S. πράσσετε Hermann δέ] δὴ Sb* 317 βουλευῆς Elmsley] βουλευῆς 318 δ'] γ' S 319 αὖτως CES] αὖτως I et cet. 323 μενεῖς Sb*] μένης cet. 325 ἀνα- πείσεις Stahl (rectius esset ἀμπεύσεις), ἐκπείσεις Wecklein, οὐδ' ἀναπείσεις Nauck 329 κἄμμοιγε Bothe] ἔμμοιγε πολὺ] πόλις a² 332 λάθῃ S (oi p^o) 334 πόνοις L¹*, κάμπνοδον Prinz 335 ὡς θήσει EL] ὡς θήσῃ cet. 337, 338, 335 et 336 σὺ δὴτα Prinz

- ΜΗ. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλὰ σ' αἰτοῦμαι, Κρέον, —
 ΚΡ. ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
 ΜΗ. φευξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευσά σου τυχεῖν.
 ΚΡ. τί δ' αὖ βιάζει κοῦκ ἀπαλλάσσει χερός;
 ΜΗ. μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν 340
 καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ' ἧ φευξοῦμεθα,
 παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
 οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
 οἴκτειρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
 πέφυκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν εἵνοιάν σ' ἔχειν. 345
 τοῦμοῦ γὰρ οὐ μοι φροντίς, εἰ φευξοῦμεθα,
 κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
 ΚΡ. ἦμιστα τοῦμόν λῆμ' ἔφην τυραννικόν,
 αἰδοῦμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
 καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἑξαμαρτάνων, γύναι, 350
 δμῶς δὲ τεύξει τοῦδε· προννήσω δέ σοι,
 εἰ σ' ἡ' πλοῦσα λαμπρὰς ὕψεται θεοῦ
 καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονός,
 θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδής ὁδε.
 [νῦν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν· 355
 [οὐ γὰρ τι δράσας δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.]
- ΧΟ. φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων,
 δύστανε γύναι.
 ποῖ ποτε τρέψει, τίνα πρὸς ξενίαν;

339 αἰ] οὖν P, δὴ Elmsley χερός Wilamowitz] χθονός 341 οἱ
 Elmsley 342 γρ. παισὶν τε φορβὴν α' in marg. 344 οἴκτειρε Prinz,
 qui 344-345 post 346-347 poni iubet 345 del. Nauck (Menzer) δ' om.
 c; δέ σφιν Vitelli 355-356 del. Nauck. Αἰδνμος μετὰ τοῦτο φέρει τὸ
 'σιγῇ δόμους εἰσβάσ', ἔν' ἔστρωται λέχος' (41, 380) 'καὶ μέμφεται τοῖς ὑποκριταῖς
 ὡς ἀκαίρως αὐτὸν τάσσουσιν' 356 δράσεις ES] δράσεις cet. 357 ἀχέων,
 δύστανε γύναι. ego] δύστανε γύναι om. CS, δ. γ., φεῦ φεῦ μ. τ. σ. ἀ. cet.; in du-
 bium vocavit verba δ. γ. Seidler 359 πρὸς ξενίαν; ποῦ ego] προ * ξενίαν a,
 προσξενίαν P. Fort. praeferes πρὸς ξενίαν ἢ δ. ἢ χθόνα; σ. κ. οὐκ εὐρήσεις. Leo:
 πρὸς ε. ἢ δ. ἢ χ., σ. κ. ἐξευρήσουσ'; Elmsleio auctore ἐξευρήσεις del. Prinz.

ποῦ δόμον ἢ χθόνα σιωτῆρα κακῶν

360

ἔξευρήσεις;

ὥς εἰς Ἀπορόν σε κλύδωνα θεός,

Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.

ΜΗ.

κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;

ἀλλ' οὔτι ταύτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.

365

ἔτ' εἰς' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις

καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ μικροὶ πόνοι.

δοκεῖς γὰρ ἂν με τόνδε θωπεῦσαί ποτε,

εἰ μὴ τι κερδαίνουσιν ἢ τεχνωμένην;

οὐδ' ἂν προσεῖπον οὐδ' ἂν ἠψάμην χεροῖν.

370

δ' δ' ἐς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο

ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ τὰμ' ἐλεῖν βουλευόμενα

γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἐφῆκεν ἡμέραν

μεῖναι μ', ἐν ἧ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς

θῆσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν.

375

πολλὰς δ' ἔχονσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς,

οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι,

πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,

ἢ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δι' ἡπατος,

σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ' ἵν' ἔστρωται λέχος.

380

ἀλλ' ἐν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι

δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,

θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.

κράτιστα τὴν εὐθείαν, ἧ περὺκαμεν

σοφοὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἐλεῖν.

385

364 πανταχοῦ Chr. pat. 1063 365 πως B, πω C, s suprascr. C¹ vel C², πον Chr. pat. 253 367 μικροὶ S] μικροὶ cet. 368 ποτ' ἂν S
373 ἐφῆκεν Nauck] ἀφῆκεν 378 ἐφάψω E 380 ὥδε καλῶς κεῖται. Διδυμος σημειοῦται ὅτι κακῶς οἱ ὑποκριταὶ τάσσουσιν ἐπὶ τῶν δύο (τῷ μ' = 40 Verrall) τὸ 'σιγῇ δόμους εἰσβάσας' schol. 383 θανοῦσ' ἀφλήσω Nauck; sed cf. Jon. 1172 384 τὴν σοφίαν E. Corrupt. videtur εὐθείαν Prinales; κράτιστα τηρήσασαν Mekler; an τὴν θήλειαν? 385 σοφοὶ Dalzel] σοφὰ ἐλεῖν] κτανεῖν S (γρ. ἐλεῖν I) h^s

εἶεν·

καὶ δὴ τεθνήσκει· τίς με δέξεται πόλις;

τίς γῆρ ἄστυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους

ξένος παρὰσχων ῥύσεται τοῦμὸν δέμας;

οὐκ ἔστι. μείνας' οὐδ' ἔτι σμικρὸν χρόνον,

ἦν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὲς φανῇ,

390

δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φρόνον·

ἦν δ' ἐξελαύνη ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος,

αὐτὸ ξίφος λαβοῦσα, καὶ μέλλω θανεῖν,

κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ κατερέον.

οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω

395

μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,

Ἐκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,

χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεὶ κέαρ.

πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,

πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φρυγὰς ἐμὰς χθονός.

400

ἀλλ' εἶα· φείδου μηδὲν ὧν ἐπίστασαι,

Μήδεια, βουλευούσα καὶ τεχνωμένη·

ἔρπ' ἐς τὸ δεινόν· νῦν ἄγων ἐδυηχίας.

δρῶς ἂ πάσχεις· οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν

τοῖς Σισυφείοις τοῖσδ' Ἰάσονος γάμοις,

405

γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἠλίου τ' ἄπο.

[ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν

γυναῖκες, ἐς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώταται,

κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.]

- 386 πόλις] δόμος E 388 δέμας τόδε Chr. pat. 390 392 ἀμήχανον
 Verrall 393 αὐτὸ ego] αὐτὴ καὶ Hartung 395 om. C, σέβω-ξυνεργὸν
 om. E σφι CE 400 ἐμὰς Sa³] ἐμὰς cet. 403 τὰ δεινὰ Chr. pat. 481
 404 πάσχεις· Wecklein] πάσχεις; vulg. οὐ] καὶ L, unde καὶ Hartung
 ὀφλεῖν Elmsley] ὀφλεῖν, cf. 1049 405 τοῖσδ' Herwerden] τοῖσ' τ'. τοῖς
 Bergmann, τοῖς τ' ἀπ' Αἰσονος Weil δόμοις Bauer 407-409 in susp.
 voc. Hartung, ego seclusi

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Α.

- ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, στρ. α. 410
καὶ δῖκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ἀνδράσι μὲν δόλια βουλαί, θεῶν τ'
οὐκέτι πίστις ἄραρε.
τὰν δ' ἑμὲν εὐκλειαν ἔχειν βιοτὰν στρέ- 415
ψουσι φῶμαι·
ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναιῆας ἔξει. 420
- παλαιγενέων δὲ σοφῶν λήξουσι μοῦσαι ἀντιστρ. α.
τὰν ἑμὲν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρῃ γνώμῃ λύρας
ᾤπασε θέσπιν δοιδᾶν 425
- Φοῖβος, ἀγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντά-
χῃς ἂν ὕμνον
ἀρσένων γένει· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν. 430
- σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἐπλευσας στρ. β.
μαινομένη καρδίᾳ,
διδύμους ὀρίσασα πάντου

412 τ' Wecklein] δ' 416 στρέψουσι Elmsley; ἐροῦσι πάντες τὸν ἡμέ-
τερον βίον - ἐκλεέστερον εἶναι schol.] στρέφουσι 421 παλαιγενέων δὲ σοφῶν
λήξουσι μοῦσαι Stadtmüller; αἱ Μοῦσαι αἱ τοὺς παλαιγενεῖς ἄνδρας τοὺς
σοφοὺς παρορμήσασαι διασύρειν τὸ γυναικεῖον ἔθνος λήξουσι τῶν δοιδῶν
τῶν καθ' ἡμῶν et τὰ ποιήματα τῶν πάλαι σοφῶν ποιητῶν — σχολιάσει schol.]
μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσιν (λήξουσ' Heath) δοιδᾶν (-ῶν B^{1a} C)
422 ὑμνεῦσαι EaS (ὑμνεῖσ' I), Eustath.] ὑμνεύουσαι fere cet. 424 εἰ γὰρ
Lenting γνώμῃ γενεῇ a^{2s} 425 ἔπνευσε a, unde θέσπιν ἐπνευσεν Har-
tung 426 ἀγήτωρ BP ἀντάχῃς ἂν Scaliger] ἀντάχῃσα B (v add. b),
ἀντάχῃσεν a^{2s}, ἀντάχῃσαν cet. 427 ὕμνοισ B (-ον b^a), ὕμνοι a^{2s} schol.,
Eustath. 431 πατρίων Aldina] πατρώων 433 διδύμους La] διδύμας cet.

πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένα
ναίεις χθονί, τᾶς ἀνάνδρου
κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
τάλαινα, φρυγὰς δὲ χώρας
ἄτιμος ἐλαύνει. 435

βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδῶς ἀντιστρ. β.
Ἑλλάδι τᾶ μεγάλα
μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. 440
σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,
δύστανε, μεθορμίσασθαι
μόχθων πάρα, τῶν τε λέκτρων
ἄλλα βασιλεία κρείσσων
δόμοισιν ἐπέστα. 445

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Β.

ΙΑ. οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον ἀλλὰ πολλὰκις
τραχεῖαν ὁργὴν ὡς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
κούφως φερούση κρεισσόνων βουλευμένα,
λόγων ματαίων εἵνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός. 450
κάμοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
λέγονσ' Ἰάσων ὥς κάκιστός ἐστ' ἀνὴρ·
ὃ δ' ἐς τυράννους ἐστί σοι λελεγμένα,
πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φρυγῇ.

434 ξένα Aldina] ξείνα 440 μένει ES 443 παρὰ CL τῶν τε
Elmsley (σῶν τε Porson)] τῶνδε 444 ἄλλα Heath] ἀλλὰ. Stadtmüller: νέα
445 δόμοισιν CEa] δόμοι *** L, δόμοις I et cet. ἐπέστα S] ἐπέστη
CEa, ἀνέστη B. δόμοις ἐπανέστα Kirchhoff 450 εἵνεκα] οὐνεκα, cf. ad 88
ἐκπεσεῖ L] ἐκπεσεῖν E, ἐκπεσῇ I et cet. 451 πρᾶγμα, μὴ οὐ Sauppe
452 Ἰάσων' Elmsley

καγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων
 ὀργᾶς ἀφήρουν καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν·
 σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας λέγουσ' αἰεὶ

κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐμπειροῦ χθονός.
 ὅμως δὲ καὶ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις
 ἤκω, τὸ σὸν δὲ προσκοπούμενος, γύναι,
 ὥς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς
 μήτ' ἐνδεής τον· [πόλλ' ἐφέλκεται φρυγὴ
 κακὰ ξὺν αὐτῇ·] καὶ γὰρ εἰ σὺ μὲ στυγεῖς,
 οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

ΜΗ. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γὰρ σ' εἰπεῖν ἔχω
 γλώσση μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν,

ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγώς;
 [θεοῖς τε καὶ μοῖαι παντί τ' ἀνθρώπων γένει·]
 οὗτοι θράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' ἐντολμία
 φίλους κακῶς δρῶντ' εἴτ' ἐναντίον βλέπειν,
 ἀλλ' ἢ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 πασῶν, ἀναίδει'· εὐ δ' ἐποίησας μολῶν,
 ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
 ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.

ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν.
 ἔσωσά σ', ὥς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
 ταῦτόν συνεισέβησαν Ἀργῶν σκάφος,

455 αἰεὶ L] αἰεὶ cet. 457 ἀνίεις (praes.)] ἀνίης L1, ἀνίεις L1, ἀνίεις
 Brunck (Cobet, Bamberg) 459 καὶ τοῖσδ' Chr. pat. 246 460 τὸ σὸν δὲ
 (vel τὸ σὸν δε) BCLa] τοσὸνδε E, τὸ σὸν γε P Chr. pat. 247, 1976 (cod. A),
 τόσον γε Verrall, τὸ σὸν δὴ Hogan 462 πόλλ' — αὐτῇ del. Kirchhoff,
 cf. 552 αὐτῇ Cb] αὐτῇ L, αὐτῇ cet. 463 σὺ μὲ ego] σὺ με 464 σοί]
 σὸν Patakis 466 del. Prinz, μεγίστων εἰς ἐνέργειαν κακῶν Weil, εἰς ἀναί-
 δειαν 'qui adiutricem impudentiae habes linguam' Wyttenbach, ἔχει | γλώσσ',
 ἦ — κράτος Mekler 468 del. Brunck coll. 1324 469 οὐτι S, Hero-
 dian., ταῦτ' οὐτι θάρσος Chr. pat. 292 θάρσος b. τινὲς δὲ ἐπιλαμβάνονται
 τοῦ Εὐριπίδου ὡς κακῶς εἰρηκότος· τὸ γὰρ θράσος ἔδει μᾶλλον εἰπεῖν θάρσος
 schol. Videntur iidem correxisse τόδ' οὐτι θάρσος 470 δρῶντ' εἴτ' Wedd-
 lein] δρᾶσαντ' βλέπειν; E 471 καλλίστη E

πεμφθέντα ταύρων πυρπνόνων ἐπιστάτην
 ζεύγλαισι καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γήνη·
 δρέκλοντά θ', ὃς πιάχρυσον ἀμπέχων δέρος 480
 σπείραις ἔσφρζε πολυπλόκοις ἄντρος ὦν,
 κτείνασ' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἔμοις
 τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν ἰκόμην
 σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα, 485
 Περίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
 παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὧ καίμιστ' ἀνδρῶν, παθῶν
 προῦδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτίσῃ λέχη,
 παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἔπαις ἔτι, 490
 συγγνωστὸν ἦν σοι τοῦδ' ἔρασθ' ἵναί λέχους.
 ὄρκων δὲ φροῦδῃ πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 ἢ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότε οὐκ ἔρχειν ἔτι,
 ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τὰ νῦν,
 ἐπεὶ σύνοισθαι γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὖορκος ὦν. 495
 φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
 κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπιδῶν δ' ἡμάρτομεν.
 ἄγ' ὥς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι· —
 δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς; 500
 ὁμῶς δ' ἔρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανεῖ· —

479 ζεύγλαισι S, ζεύγν * αἰσι E 480 θ' δ' BP ἀμφρέπων Ald. δέ-
 ρος Lb*] δέρας cet., cf. 5 482 κτείνασ'] κοιμῶσ' ? cf. Apollod. 1, 9, 23, 11
 486 θανεῖν | παίδων ὑφ' αὐτοῦ, Elmsley 487 δ' τ' S φόβον] δόμον S,
 α¹ in marg., τρόμον Mekler 489 καὶ νέα b* 490 γεγῶτων] ἔτ' ὄντων
 C 491 σύγγνωστ' ἂν S 493 ἦ B (ἦ b*) εἰ Reiske νομίζω schol.
 Aeschin. 494 θέσμι' ES, schol. Aeschin.] θέσμι' ἐν B, θέσμια ἐν C,
 θέσμ' ἐν a. θέσμι' ἐν βροτοῖς Weil 498 ἐλπιδος E 500 μὲν τί BE
 schol.: παθητικὴν ὑπόκρισιν δηλοῦ τὸ τί et ἐκ τῆς ὑποκρίσεως ἐμφαίνει
 τὸ οὐδέν τι) μέντοι C, γρ. μήτι a, μέν τι cet. πρὸς γε σ' οὐ C
 ταῦτα ἐν παρενθέσει (Verrall] ἐν ᾗθει, ex πᾷθει) προενεκτέον schol.
 501 δ' om. BE

νῦν ποῖ τράπωμαι; πότῃρα πρὸς πατρός δόμους,
οὗς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτρην ἀφικόμην;
ἢ πρὸς ταλαίνας Πελοπιδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
δέξαιτό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 505

ἔχει γὰρ οὕτω τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
ἐχθρὰ καθέστηχ', οὗς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
ἔθνηκας ἀντὶ τῶνδε· θανμαστὸν δέ σε 510

ἔχω πόσιν καὶ σεπτὸν — ἡ τάλαιν' ἐγώ,
εἰ φεύξομαι γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
πτωχὸς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. 515

ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν δε κίβδηλος ἦ
τεκμηρί' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
ἀνδρῶν δ' ὅτῃ χρῆ τὸν κακὸν διειδέναι,
οὐδείς χαρακτῆρ ἐμπέφυκε σώματι;

XO. δεινὴ τις ὁργὴ καὶ δυσίατος πέλει, 520
ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.

IA. δεῖ μ', ὥς ἔοικε, μὴ κακὸν φῶναι λέγειν,
ἀλλ' ὥστε καὶ κεδνὸν οἰακοστροφόν
ἔκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσοαλίαν. 525
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,

503 ἔμ' ἐσπόμην Naber 504 γ' ἂν οὖν Sb] τ' ἂν οὖν BE, τὰ νῦν Ca
509 ἂν Ἑλλάδα a (μακαρί' ἂν Ἑ. C)] Ἑλλάδα Herodianus et Zonaeus,
καθ' Ἑ. BE, Ἑλληνίδων Sb* cum Alexandro 511 σεπτὸν Nauck] σεμνὸν
Alex., πιστὸν libri, κάλαστὸν F. W. Schmidt 512 εἰ] ἢ Elmsley γε C
et cod. Havn. Herod.] τε BEa, δὲ S, δὴ Hartung 513 φίλων] δόμων
Herod. et Zon. 514 κακὸν γ' Vitelli τῷ — νυμφίῳ a] τῶν — νυμφίων
BE (ε sub utroque ω ser. b), τῷ — νυμφίων C, τῶν — νυμφίῳ P, τῷ * —
νυμφίῳ L 516 ἦ] ἦν Clem. et Stob. 518 χρῆν L; om. v. C 519 σώ-
ματος Chr. pat. 350 523 νῆος SB¹ 526 ἐπεὶ σὴν Nauck

Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
 σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν τοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθορος
 λόγος διελθεῖν, ὡς Ἐρως σ' ἠνάγκασε 530
 τόξοις ἀφύκτοις τοῦμόν ἐκσῶσαι δέμας.
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
 ὅπῃ γὰρ οὐδ' ὠνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἴληφας ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω. 535
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
 πάντες δέ σ' ἥσθοντ' οὐδ' ἄν Ἕλληνες σοφὴν
 καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις 540
 ὄροισιν ὦκεις, οὐκ ἔν ἦν λόγος σέθεν.
 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
 εἰ μὴ πῖσιμος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι 545
 ἔλεξ'· ἔμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 αἶ δ' ἔς γάμους μοι βασιλικὸς ὠνείδισας,
 ἐν τῷδε δεῖξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος. 550

527 σωτηρίας ναυκληρον Nauck 529 ἐμὸς (ἐμοὶ a) λόγος λεπτός μὲν,
 ἐπίφθορος δέ, τοιούτῳ φθονηθῆσόμενος μὲν, δυνάμενος δὲ διαδύναμι πατὸς
 τοῦ ἰσχυροῦ schol., unde οὐδ' ἔστι μὲν μοι λεπτός Hartung, σοὶ δ' ἔστι μὲν
 ἐμὸς λεπτός vel λεπτός μὲν ἐμὸς Weil; vulgatum lect. recte interpret. alter
 schol. 531 τόξοις ἀφύκτοις BEa et in marg. l (τόξοις ἀφύκτοις C)] πόνων
 ἀφύκτων Sb*; utrumque agnoscit schol. 532 αὐτὰ S; οὐκ ἀκριβοῦς ἀποδοῦμαι
 περὶ τούτου schol.; ἀντιθέσθαι Naber; ἀντιθήσθαι? cf. Heracl. 153
 533 οὐδ' om. EP (add. p), οὐδ' μ'? 538 τὸ χάριν γράφεται θράσει (... ἐν
 περιφράσει Verrall) schol.; κράτος Blaydes coll. Soph. Phil. 594 543 βέλ-
 τιον C 545 μὲν σοι S] μέντοι cet. 550 ἡσυχος BE.

ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονός
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
τί τοῦδ' ἂν εὐρημ' ἦδρον εὐτυχέστερον

ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυχὰς γεγώς;
οὐχ, ἢ σὺ κνίξει, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος, 555
καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
οὐδ' εἰς ἐμιλλαν πολύτεκνον σπονδὴν ἔχων·

ἔλεις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέφομαι·
ἀλλ' ὥς — τὸ μὲν μέγιστον — οἰκοῖμεν καλῶς
καὶ μὴ σπανίζοιμεσθα, γινώσκων ὅτι 560
πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος,

παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν,
σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
ἐς ταυτὸ θείην καὶ ξυναρτήσας γένος
εὐδαιμονοίην. σοὶ τε γὰρ παίδων τί δεῖ; 565

ἔμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
οὐδ' ἂν σὺ φάιης, εἴ σε μὴ κνίξοι λέχος.
ἀλλ' ἐς τοσοῦτον ἦκεθ' ὥστ' ὀρθομένης
εὐνῆς γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε, 570

ἦν δ' αὖ γένηται ξυμφορὰ τις ἐς λέχος,
τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
τίθεςθε. χοῖν ἕρ' ἄλλοθεν ποθεν βροτοὺς
παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·

χοῦτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν. 575

XO. Ἰᾶσον, εὐ μὲν τοῦσδ' ἐκδόμησας λόγους·

δύμω δ' ἔμοιγε, κελ παρὰ γνώμην ἐρῶ,
δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.

562 δέ] τε S 564 del. Nauck 565 εὐδαιμονοῖμεν Elmsley, quod
qui probant, v. 566 ἡμῖν τε λύει debent scribere; [τοῖσιν ἐκ σέθεν — θείην]
... εὐδαιμονοῦσι (dat. partic.) Kvěčala παίδων τι δεῖ Brunek, μέλει
Elmsley 567 τὰ γ' ὄντ' Nauck, τὰ σ' ὄντ' (τοὺς ἐκ σοῦ schol.) Kvěčala
573 χοῖν S (ἐχοῖν Ch*)] χοῖν a, χοῖ cet. ἕρ' Porson] γὰρ. τὰς Kirchhoff
575 οὕτως δ' S del. v. Dindorf 577 λέγω S

- ΜΗ. ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
 γλώσση γὰρ ἀλγῶν τᾷδ' ἐπὶ περιστελεῖν
 τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἔγαν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ
 λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἔκτενέι σ' ἔπος·
 χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
 γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
 ΙΑ. καλῶς γ' ἔν, οἴμαι, τῷδ' ἐπηρέεις λόγῳ,
 εἴ σοι γάμον κατέειπον, ἦτις οὐδὲ νῦν
 τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.
 ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
 πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι.
 ΙΑ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς εἵνεκα
 γῆμαί με λέκτρα βασιλέων δ' νῦν ἔχω,
 ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλω
 σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς δημοσπόρους
 φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρμα δώμασι.
 ΜΗ. μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
 μηδ' ὀλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.
 ΙΑ. οἷσθ' ὥς μετεὔξει καὶ σφοπτέρα φραεῖ;
 τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ,

579 ἐγὼ κατὰ πολλὰ πολλῶν διαφέρω ἀνθρώπων schol., ἦ πολλὰ παντός
 εἰ διάφορος γένους Chr. pat. 1026, qui haud scio an πολλῶν legerint
 584 ὡς Brunck καὶ σὺ· μὴ Witzschel νῦν Elmsley] νῦν
 585 ἔκτενέι σ' EC L, a¹ in marg., * κτενεῖ σ' P, ἔκτενέι σε ἀντὶ τοῦ κατα-
 βαλεῖ σε schol.] κτενεῖ σ' B, σε κτενεῖ α, οὖν κτενεῖ p 586 πείσαντ' ἐμὲ
 Porson 587 σιγῇ] λάθρα Nauck, βίᾳ Mekler 588 οἴμαι Nauck] οὖν
 Ca, οὖν σὺ BE, οὖν μοι S ἐξυπηρέεις α γάμῳ — λόγον? 591 σ'
 εἰργεν Nauck, τοῦτ' ἐπεῖχεν Kvičala 593 εὖ νῦν vulg.] εὖ νῦν
 εἵνεκα] οὐνεκα, cf. 88 594 βασιλέων Elmsley] βασιλέως 596 τοῖς ἐμοῖς]
 τοῖσι σοῖς Nikitin coll. 563 599 κνίζοι aP, Stob.] κνίξει cet. 600 ὥς
 μετευξαι (καὶ σ. φραεῖ); Elmsley, μετεύξει (coni.) — φανῆς (μετεύξει καὶ —
 φάινη schol.) Baner 601 φαίνεσθαι et 602 δοκεῖν Reiske

- μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει.
 ΜΗ. ὕβρις, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστι ἀποστροφή,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήρδε φρεξοῦμαι χθόνα.
 ΙΑ. αὐτὴ τὰδ' εἶλον· μηδὲν ἄλλον αἰτιῶ. 605
 ΜΗ. τί δρῶσα; μὲν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
 ΙΑ. ἄρως τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένῃ.
 ΜΗ. καὶ σοῖς ἀραία γ' οὐσα τυγχάνω δόμοις.
 ΙΑ. ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' ἐσσι τὰ πλείονα.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει πιασὶν ἢ σαντῆς φρυγῇ 610
 προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ'· ὥς ἔτοιμος ἀφ' ὅθ' οὖν δοῦναι χειρὶ
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οὐ δράσουσί σ' εὖ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615
 ΜΗ. οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν,
 οὔτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μηδ' ἡμῖν δίδου·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
 ΙΑ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 ὥς πᾶνθ' ἐπουργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' ἀνθαδία
 φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.
 ΜΗ. χώρει· πόθ' γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
 αἰρεῖ χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος·
 νύμφευ' ἴσως γὰρ — σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται — 625
 γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρεῖσθαι γάμον.

603 ἐπιστροφῇ Kvičala 606 γάμοισι που προδ. σε vel γ. καταπροδοῦσά
 σε Herwerden 608 ἀραία γ' CE, ἀραῖος Wecklein 610 εἴ τι CS
 b, a?] εἴ τε BEa¹ σαντῇ φρυγῇ E, σαντῇ φρυγῆς L 613 δράσουσί σ'
 SaE²] δράσουσιν B, δράσουσι * E, δράσουσ' C 617 μηδ'] μηδ' Pl, μηδ' eet.
 626 ὥστ' ἀναίνεσθαι (ὥς σ' ἀναίνεσθαι Camper), antea ὥστ' ἐπανορέσθαι
 Prinze, ὥστε σ' ἄχθεσθαι vel ὥστ' ἀναιρεῖσθαι Kvičala; ὥστε μεταμελεθῆναι
 σε ἐπὶ τῷ γάμῳ schol.

εἶεν·

καὶ δὴ τεθνῶσι· τίς με δέξεται πόλις;

τίς γῆν ἄστυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους

ξένος παρασχὼν ῥύσεται τοῦτον δέμας;

οὐκ ἔστι. μείνας' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,

ἦν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὲς φανῇ,

390

δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·

ἦν δ' ἐξελαύνη ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος,

αὐτὸ ξίφος λαβοῦσα, καὶ μέλλω θανεῖν,

κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἰμι πρὸς τὸ καρτερόν.

οὐ γάρ μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω

395

μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην;

Ἐκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,

χαίρων τις αὐτῶν τοῦτον ἀλγυνεῖ κέαρ.

πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,

400

πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φρυγὰς ἐμὰς χθονός.

ἀλλ' εἶα· φείδου μηδὲν ὧν ἐπίστασαι,

Μήδεια, βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη·

ἔρπ' ἐς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.

ὀρᾷς ἢ πάσχεις· οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν

τοῖς Σιουφείοις τοῖσδ' Ἰάσονος γάμοις,

405

γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἥλιον τ' ἄπο.

[ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν

γυναῖκες, ἐς μὲν ἔσθλ' ἀμνηχανώταται,

[κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.]

- 386 πόλις] δόμος E 388 δέμας τόδε Chr. pat. 890 392 ἀμήχανον
 Verrall 393 αὐτὸ ego] αὐτὴ καὶ Hartung 395 om. C, σέβω-ξυνεργὸν
 om. E σφι CE 400 ἐμὰς Sa³] ἐμὰς cet. 403 τὰ δεινὰ Chr. pat. 481
 404 πάσχεις· Wecklein] πάσχεις; vulg. οὐ] καὶ L, unde κοὺ Hartung
 ὀφλεῖν Elmsley] ὀφλεῖν, cf. 1049 405 τοῖσδ' Herwerden] τοῖς τ'. τοῖς
 Bergmann, τοῖς τ' ἀπ' Ἰάσονος Weil δόμοις Bauer 407-409 in susp.
 voc. Hartung, ego seclusi

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Α.

- ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, στρ. α. 410
καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ἀνδράσι μὲν δόλια βουλαί, θεῶν τ'
οὐκέτι πίστις ἔραρε.
τὰν δ' ἑμὴν εὐκλειαν ἔχειν βιοτὸν στρέ- 415
ψουσι φῶμα·
ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναιῆας ἔξει. 420
- παλαιγενέων δὲ σοφῶν λήξουσι μοῦσαι ἀντιστρ. α.
τὰν ἑμὴν ὑμεῦσαι ἀπιστοσύναν.
οὐ γὰρ ἐν ἑμετέρῃ γνώμῃ λύρας
ᾠπασε θέσπιν ἀοιδὰν 425
Φοῖβος, ἀγῆτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντά-
χῃς' ἂν ἕμνον
ἀρσένων γένει· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
πολλὰ μὲν ἑμετέρων ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν. 430
- σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἐπλευσας στρ. β.
μαινομένην κραδίῃ,
διδύμους ὀρίσασα πόντου

412 τ' Wecklein] δ' 416 στρέψουσι Elmsley; ἐροῦσι πάντες τὸν ἡμέ-
τερον βίον-εὐκλειστερον εἶναι schol.] στρέφουσι 421 παλαιγενέων δὲ σοφῶν
λήξουσι μοῦσαι Stadtmüller; αἱ Μοῦσαι αἱ τοὺς παλαιγενεῖς ἄνδρας τοὺς
σοφοὺς παρορμήσασαι διασύρειν τὸ γυναικεῖον ἔθνος λήξουσι τῶν ἀοιδῶν
τῶν καθ' ἡμῶν et τὰ ποιήματα τῶν παλαι σοφῶν ποιητῶν — σχολάσει schol.]
μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσιν (λήξουσ' Heath) ἀοιδὰν (-ᾶν B^{1s} C)
422 ὑμεῦσαι EaS (ὑμεῦσ' l), Eustath.] ὑμεῖνους fere cet. 424 εἰ γὰρ
Lenting γνώμῃ γενεῇ a^{2s} 425 ἔπνευσε a, unde θέσπιν ἐπνευσεν Har-
tung 426 ἀγῆτωρ BP ἀντάχῃς' ἂν Scaliger] ἀντάχῃσα B (v add. b),
ἀντάχῃσεν a^{2s}, ἀντάχῃσαν cet. 427 ἕμνοις B (-ον b^s), ἕμνοι a^{2s} schol.,
Eustath. 431 πατρίων Aldina] πατρώων 433 διδύμους La] διδύμους cet.

πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένα
ναίεις χθονί, τὰς ἀνάνδρου
κοίτας δλέσασα λέκτρον,
τάλαινα, φυχὰς δὲ χώρας
ἄτιμος ἐλαύνει.

435

βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδώς
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλῃ
μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα.
σοὶ δ' οὔτε πατρός δόμοι,
δύστανε, μεθορμίσασθαι
μόχθων πάρα, τῶν τε λέκτρων
ἄλλα βασιλεία κρείσσων
δόμοισιν ἐπέστα.

ἀντιστρ. β.

440

445

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Β.

ΙΑ. οὐ νῦν κατεῖδον πρόωτον ἀλλὰ πολλὰκις
τραχεῖαν ὁργὴν ὥς ἀμύχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
κούφως φερούσῃ κρείσσόνων βουλευύματα,
λόγων ματαίων εἶνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός.
καί μοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
λέγονσ' Ἰάσων ὥς κάκιστός ἐστ' ἀνὴρ·
ὃ δ' ἐς τυράννους ἐστί σοι λελεγμένα,
πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυχῇ.

450

434 ξένα Aldina] ξένης 440 μένει ES 443 παρὰ CL τῶν τε
Elmsley (σὼν τε Porson)] τῶνδε 444 ἄλλα Heath] ἄλλὰ. Stadtmüller: νέα
445 δόμοισιν CEa] δόμοι *** L, δόμοις l et cet. ἐπέστα S] ἐπέστη
CEa, ἀνέστη B. δόμοις ἐπανέστα Kirchhoff 450 εἶνεκα] οὔνεκα, cf. ad 88
ἐκπεσεῖ L] ἐκπεσεῖν E, ἐκπεσῇ l et cet. 451 πρᾶγμα, μὴ οὐ Sauppe
452 Ἰάσον' Elmsley

καὶ γὰρ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων 455

δορὰς ἀφῆρουν καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν·

σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας λέγουσ' αἰεὶ

κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.

ὁμῶς δὲ καὶ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηχὼς φίλοις

ἦκω, τὸ σὸν δὲ προσκοπούμενος, γύναι, 460

ὥς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς

μήτ' ἐνδεής τον· [πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ

κακὰ ξὺν αὐτῇ·] καὶ γὰρ εἰ σὺ μὲ στυγεῖς,

οὐκ ἔν δυνάμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

ΜΗ. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γὰρ σ' εἰπεῖν ἔχω 465

γλώσση μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν,

ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγώς;

[θεοῖς τε καὶ μοῖαι παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει;]

οὐτοὶ θράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία

φίλους κακῶς δοῶντ' εἴτ' ἐναντίον βλέπειν, 470

ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων

πασῶν, ἀναίδει'· εὖ δ' ἐποίησας μολῶν,

ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι

ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.

ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν. 475

ἔσωσά σ', ὥς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι

ταῦτόν συνεισέβησαν Ἀργῶν σκάφος,

455 αἰεὶ L] αἰεὶ cet. 457 ἀνίεις (praes.)] ἀνίης L1, ἀνίεις L1, ἀνίεις
Brunck (Cobet, Bamberg) 459 καὶ τοῖσδ' Chr. pat. 246 460 τὸ σὸν δὲ
(vel τὸ σὸν δέ) BCLa] τοσόνδε E, τὸ σὸν γε P Chr. pat. 247, 1976 (cod. A),
τόσον γε Verrall, τὸ σὸν δὴ Hogan 462 πόλλ' — αὐτῇ del. Kirchhoff,
cf. 552 αὐτῇ Cb] αὐτῇ L, αὐτῇ cet. 463 σὺ μὲ ego] σύ με 464 σοὶ]
σὸν Patakis 466 del. Prinz, μεγίστων εἰς ἐνέργειαν κακῶν Weil, εἰς ἀναί-
δειαν 'qui adiutricem impudentiae habes linguam' Wyttenbach, ἔχει | γλώσσ',
ἦ — κράτος Mekler 468 del. Brunck coll. 1324 469 οὐτι S, Hero-
dian., ταῦτ' οὐτι θάρσους Chr. pat. 292 θάρσος b. τινὲς δὲ ἐπιλαμβάνονται
τοῦ Εὐριπίδου ὡς κακῶς εἰρηκότος· τὸ γὰρ θάρσος ἔδει μᾶλλον εἰπεῖν θάρσος
schol. Videntur iidem correxisse τόδ' οὐτι θάρσος 470 δοῶντ' εἴτ' Weck-
lein] δρᾶσαντ' βλέπειν; E 471 καλλίστη E

πεμφθέντα ταύρων πυρπνύων ἐπιστάτην
 ζεύγλαισι καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γήνη·
 δράκοντά θ', δς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας 480
 σπείραις ἔσφζε πολυπλόκοις ἔκπνος ὢν,
 κτείνας' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἔμοις
 τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν ἰκόμην
 σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφώτερα, 485
 Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
 παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὅφ' ἡμῶν, ὃ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθῶν
 προῦδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
 παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἔπαις ἔτι, 490
 συγγνωστὸν ἦν σοι τοῦδ' ἔρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ φροῦδῃ πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 ἢ θεοὺς νομίξεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
 ἢ καινὰ κτεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τὰ νῦν,
 ἐπεὶ σύνοισθαι γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὖορκος ὢν. 495
 φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἥς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνον,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
 κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπιδῶν δ' ἡμάρομεν.
 ἔγ'· ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι· —
 δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς; 500
 θυμῶς δ'· ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανεῖ· —

479 ζεύγλαισι S, ζεύγν * αἰσι E 480 θ' δ' BP ἀμρέπων Ald. δέ-
 ρος Lb*] δέρας cet., cf. 5 482 κτείνας] κοιμῶσ' cf. Apollod. 1, 9, 23, 11
 486 θανεῖν | παίδων ὑπ' αὐτοῦ, Elmsley 487 θ' r' S φόβον] δόμον S,
 α¹ in marg., τρόμον Mekler 489 καὶ νέα b* 490 γεγῶτων] ἔτ' ὄντων
 C 491 σύγνωστ' ἂν S 493 ἦ B (ἦ b*), εἰ Reiske νομίζω schol.
 Aeschin. 494 θέσμι' ES, schol. Aeschin.] θέσμι' ἐν B, θέσμια ἐν C,
 θέσμι' ἐν a. θέσμι' ἐν βροτοῖς Weil 498 ἐλπίδος E 500 μὲν τί BE
 schol.: παθητικὴν ὑπόκρισιν δηλοῖ τὸ τί et ἐκ τῆς υποκρίσεως ἐμφαίνει
 τὸ οὐδέν τι] μέντοι C, γρ. μήτι a, μὲν τι cet. πρὸς γε σ' οὐ C
 ταῦτα ἐν παρενθέσει (Verrall] ἐν ἡθελ, ex πῆθελ] προενεκτέον schol.
 501 δ' om. BE

νῦν ποῖ τράπωμαι; πότῃρα πρὸς πατρός δόμους,
οὗς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτρην ἀφικόμεν;
ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 505

ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
ἐχθρὰ καθέστηχ', οὗς δέ μ' οὐκ ἐχοῖν κακῶς
δραῖν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν ἀν' Ἑλλάδα
ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε 510

ἔχω πόσιν καὶ σεπτὸν — ἡ τάλαιν' ἐγώ,
εἰ φεύξομαι γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
πτωχὸς ἀλλασθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. 515

ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν δε κίβδηλος ἦ
τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῇ,
ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
οὐδείς χαρακτηρ ἐμπέφυκε σώματι;

XO. δεινὴ τις ὁργὴ καὶ δυσίατος πέλει, 520
ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.

IA. δεῖ μ', ὥς ἔοικε, μὴ κακὸν φῆναι λέγειν,
ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰαοστροφον
ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ἐπεζδραμεῖν
τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαργίαν. 525
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,

503 ἄμ' ἐσόμεν Naber 504 γ' ἂν οὖν Sb] τ' ἂν οὖν BE, τὰ νῦν Ca
509 ἀν' Ἑλλάδα α (μακαρί' ἀν' E. C)] Ἑλλάδα Herodianus et Zonaeus,
καθ' E. BE, Ἑλληνίδων Sb* cum Alexandro 511 σεπτὸν Nauck] σεμνόν
Alex., πιστὸν libri, κάλαστον F. W. Schmidt 512 εἰ] ἢ Elmsley γε C
et cod. Havn. Herod.] τε BEa, δὲ S, δὴ Hartung 513 φίλων] δόμων
Herod. et Zon. 514 κακὸν γ' Vitelli τῷ — νυμφίῳ a] τῶν — νυμφίων
BE (ι sub utroque ω ser. b), τῷ — νυμφίων C, τῶν — νυμφίῳ P, τῷ * —
νυμφίῳ L 516 ἦ] ἦν Clem. et Stob. 518 χοῖν L; om. v. C 519 σώ-
ματος Chr. pat. 350 523 νηὸς SB¹ 526 ἐπεὶ σὴν Nauck

Κύπριν νομίζω τῆς ἑμῆς ναυκληρίας
 σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν τοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθορος
 λόγος διελθεῖν, ὡς Ἐρως σ' ἠνάγκασε 530
 τόξοις ἀφύκτοις τοῦμὸν ἐκώσσαι δέμας.
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
 ὅπη γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μεῖζω γε μέντοι τῆς ἑμῆς σωτηρίας
 εἴληφας ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω. 535
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
 πάντες δέ σ' ἦσθοντ' οὐσαν Ἑλληνες σοφὴν
 καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις 540
 δροισιν ὦκεις, οὐκ ἔν ἦν λόγος σέθεν.
 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χροσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ἐμνήσθαι μέλος,
 εἰ μὴ πῖσημος ἢ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι 545
 ἔλεξ'. ἔμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 οὐδ' ἐς γάμον μοι βασιλικὸς ὠνείδισας,
 ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σώφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος. 550

527 σωτηρίας ναυκληρον Nauck 529 ἐμὸς (ἐμοὶ a) λόγος λεπτός μὲν,
 ἐπίφθορος δέ, τοιούτεσι φθονηθσόμενος μὲν, δυνάμενος δὲ διαδῶναι παντός
 τοῦ ἰσχυροῦ schol., unde ὁδ' ἔστι μὲν μοι λεπτός Hartung, σοὶ δ' ἔστι μὲν
 ἐμὸς λεπτός vel λεπτός μὲν ἐμὸς Weil; vulgatam lect. recte interpret. alter
 schol. 531 τόξοις ἀφύκτοις BEa et in marg. l (τόφῳς ἀφύκτοις C)] πόνων
 ἀφύκτων Sb*; utrumque agnoscit schol. 532 αὐτὰ S; οὐκ ἀκριβολογοῦμαι
 περὶ τούτου schol.; ἀντιθέσθαι Naber; ἀντιθήσομαι? cf. Heracl. 153
 533 οὖν om. EP (add. p), οὖν μ'? 538 τὸ χάριν γράφεται θράσει (. . . ἐν
 περιφράσει Verrall) schol.; κράτος Blaydes coll. Soph. Phil. 594 543 βέλ-
 τιον C 545 μὲν σοι S] μέντοι cet. 550 ἡσυχώς BE

ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμυγάνους,
τί τοῦδ' ἂν εὖρημ' ἦδρον εὐτυχέστερον

ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φρυγᾶς γεγώς;
οὐχ, ἦ σὺ κνίζει, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος, 555
καινῆς δὲ νύμφης ἡμέρῳ πεπληγμένος,
οὐδ' εἰς ἀμύλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·

ἔλεις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
ἀλλ' ὥς — τὸ μὲν μέγιστον — οἰκοῖμεν καλῶς
καὶ μὴ σπανιζοίμεσθαι, γινώσκων ὅτι 560
πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος,

παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν,
σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
ἐς ταυτὸ θείην καὶ ξυναρτήσας γένος 565
εὐδαιμονοίην. σοὶ τε γὰρ παίδων τί δεῖ;

ἐμοὶ τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
τὰ ζῶντ' ὀνήσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
οὐδ' ἂν σὺ φράης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.

ἀλλ' ἐς τοσοῦτον ἤκεθ' ὥστ' ὀρθομένης
ἐνῆς γυναιῆκες πάντ' ἔχειν νομίζετε, 570
ἣν δ' αὖ γένηται ξυμφορὰ τις ἐς λέχος,
τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
τίθεςθε. χοῖρ' ἔρ' ἄλλοθεν ποθεν βροτοὺς
παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·

χοῦτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν. 575

ΧΟ. Ἰάσον, εὖ μὲν τοῦσδ' ἐκόσμησας λόγους·

δύμῳ δ' ἔμοιγε, καὶ παρὰ γνώμην ἔρῳ,

δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δοῦν.

562 δέ] τε S 564 del. Nauck 565 εὐδαιμονοῖμεν Elmsley, quod
qui probant, v. 566 ἡμῖν τε λύει debent scribere; [τοῖσιν ἐκ σέθεν — θείην]
... εὐδαιμονοῦσι (dat. partic.) Kvičala παίδων τι δεῖ Bruck, μέλει
Elmsley 567 τὰ γ' ὕρ' Nauck, τὰ σ' ὕρ' (τοὺς ἐκ σοῦ schol.) Kvičala
573 χοῖρ S (ἐχοῖρ Cb*)] χοῖρ a, χοῖ cet. ἔρ Porson] γὰρ. τὰς Kirchhoff
575 οἷτως δ' S del. v. Dindorf 577 λέγω S

- ΜΗ. ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν 580
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
 γλώσση γὰρ ἀδῶν τᾷδικ' εὖ περιστελεῖν
 τολμᾷ παυοργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἔγαν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ
 λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἔκτενεῖ σ' ἔπος· 585
- ΙΑ. καλῶς γ' ἄν, οἶμαι, τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
 εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἦτις οὐδὲ νῦν
 τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590
- ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέγος
 πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι.
- ΙΑ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς εἵνεκα
 γῆμαί με λέκτρα βασιλέων δ' νῦν ἔχω,
 ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλω 595
 σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς δημοσπόρους
 φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρημα δώμασι.
- ΜΗ. μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
 μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.
- ΙΑ. οἷσθ' ὥς μετεὔξει καὶ σφωτέρω φανεῖ; 600
 τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ,

579 ἐγὼ κατὰ πολλὰ πολλῶν διαφέρω ἀνθρῳπων schol., ἦ πολλὰ παντός
 εἰ διάφορος γένους Chr. pat. 1026, qui haud scio an πολλῶν legerint
 584 ὡς Brunck καὶ σύ· μὴ Witzschel νῦν Elmsley] νῦν
 585 ἔκτενεῖ σ' EC L, a¹ in marg., * κτενεῖ σ' P, ἔκτενεῖ σε ἀντὶ τοῦ κατα-
 βαλεῖ σε schol.] κτενεῖ σ' B, σε κτενεῖ α, οὖν κτενεῖ p 586 πείσαντ' ἐμὲ
 Porson 587 σιγῇ] λάθρα Nauck, βίᾳ Mekler 588 οἶμαι Nauck] οὖν
 Ca, οὖν σὺ BE, οὖν μοι S ἐξυπηρέτεις α γάμῳ — λόγον? 591 σ'
 εἶργεν Nauck, τοῦτ' ἐπέτρεχεν Kvičala 593 εὖ νῦν vulg.] εὖ νῦν
 εἵνεκα] οὕνεκα, cf. 88 594 βασιλέων Elmsley] βασιλέως 596 τοῖς ἐμοῖς]
 τοῖσι σοῖς Nikitin coll. 563 599 κνίζοι aP, Stob.] κνίζει cet. 600 ὡς
 μετενέξαι (καὶ σ. φανεῖ); Elmsley, μετεὔξῃ (coni.) — φανῆς (μετεὔξῃ καὶ —
 φαίνῃ schol.) Bauer 601 φαίνεσθαι et 602 δοκεῖν Reiske

- μηδ' ἐντυχοῦσα δυστυχίης εἶναι δόκει.
MH. ὕβρις, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστιροφή,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φρευσοῦμαι χθόνα.
LA. αὐτὴ τὰδ' εἶλον· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ. 605
MH. τί δρῶσα; μὼν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
LA. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένῃ.
MH. καὶ σοῖς ἀραῖα γ' οὔσα τυγχάνω δόμοις.
LA. ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' ἐ σοὶ τὰ πλείονα.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ σαντῆς φρυγῇ 610
 προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ'· ὥς ἔτοιμος ἀφ' ὅθ' ὄναι χερὶ
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δράσσουσί σ' εἶ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615
MH. οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν,
 οὔτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μηδ' ἡμῖν δίδον·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
LA. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 ὥς πάνθ' ὑπουργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' αὐθαδία
 φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.
MH. χῶρει· πόθ' γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
 αἰρεῖ χρονῆζων δωμάτων ἐξώπιος·
 νύμφευ'· ἴσως γὰρ — σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται — 625
 γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.

603 ἐπιστροφὴ Kvičala 606 γάμοισί που προδ. σε vel γ. καταπροδοῦσά
 σε Herwerden 608 ἀραῖα γ' CE, ἀραῖος Wecklein 610 εἴ τι CS
 b, a? εἴ τε BEa¹ σαντῇ φρυγῇ E, σαντῇ φρυγῆς L 613 δράσσουσί σ'
 SaE² δράσσουσιν B, δράσσουσι * E, δράσσουσ' C 617 μηδ' Pl, μήθ' cet.
 626 ὥστ' ἀναλίνεσθαι (ὥς σ' ἀναλίνεσθαι Camper), antea ὥστ' ἐπαυρέσθαι
 Prinz, ὥστε σ' ἔχθρεσθαι vel ὥστ' ἀναιρεῖσθαι Kvičala; ὥστε μεταμειλεθῆναι
 σε ἐπὶ τῷ γάμῳ schol.

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Β.

- ΧΟ. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἔγαν ἔλθόντες οὐκ εὐδοξίαν στρ.
οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
ἀνδράσιν· εἰ δ' ἔλθεις ἔλθοι 630
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτως.
μήποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ χυρσέων τόξων ἐφείης
ἱμέρω χρίσας ἄφικτον οἰστόν.
- στέγαι δέ με σωφροσύνα, δώρημα κάλλιστον θεῶν·
μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους δε- ἀντιστρ. 635
γὰς ἀκόρεστά τε νεύκη,
Θυμὸν ἐκπλήξας ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις,
προσβάλλοι δεινὰ Κύπρις, ἀπτολέμους δ' εὐνὰς σεβίζουσ' 640
δξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.
- ὦ πατρίς, ὦ δώματα, μὴ στρ.
δῆτ' ἄπολις γενοίμην
τὸν ἀμνηχανίης ἔχουσα 645
δυσπέρατον αἰῶν',
οἰκτρότατον ἀχέων.
Θανάτῳ Θανάτῳ πάρος δαμείην
ἐμέραν τάνδ' ἐξανύσσα· μό-

632 *μηδέ ποτ'* L. schol. ἐπ' ἐμοὶ] ἐμοί C 633 ἀφείης Naber
635 *στέγαι* Wecklein] *στέργοι. στέργοιμι* δὲ σωφροσύναν Herwerden
640 *προσβάλλοι* L (*προσβάλλοιμ'* ὦ l), *προσβάλοιμι* EP ἀπτολέμους CE
Sa¹b] ἀπτολέμους Bal 641 δ' om. S *σεβίζουσ'* L] *σεβίζουσα* cet. *σεβί-*
ζοιμ' Badham, *σέβουσα* ξυνφρόνων Herwerden (Weil), *σέβουσα* ξυνόφρων
Wecklein, *ἀρτίφρων* Christ 642 *κρίνοι* sup. o. scr. ε, quod erasum, P; *κρίνει*
L (*κρίνοι* l). *κρίνειν* Reiske, *κρίναι* Scaliger (Badham), *κρίνω* Weil
643 *δώματα* Nauck] *δῶμα* * * L (*δῶμά τ' ἐμὸν* l), *δῶμα* cet. 645 *ἀμαχα-*
νίης lemma schol.; sic Elmsley (Dindorf) 646 *δυσπέρατον* Ce schol.
647 *οἰκτρότατον* Musgrave] *οἰκτροτάτων* 648 *alterum Θανάτῳ* om. CL
649 *τάνδ' ἐμέραν* L, corr. l; *πρὶν* (ante lineam C) *ἐμέραν τάνδ'* B¹

χθών δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ἢ
γὰρ πατρίας στέρεσθαι. 650

εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἐτέρων ἀντιστρ.

μῦθον ἔχω φράσασθαι.

σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις 655

οἰκτερεῖ παθοῦσαν

δεινότατα παθέων.

ἀχάριστος ὅλοιθ', ὅτω πάρεστιν

μὴ φίλους τιμᾶν καθαρὰν ἀνοί- 660

ξαντα κληῖδα φρενῶν· ξμοὶ

μὲν φίλος οὔ ποτ' ἔσται.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Γ.

ΑΙ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προσοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφέρειν φίλοις.

ΜΗ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος, 665

Αἰγυῖ. πόθεν γῆς νῆσδ' ἐπιστρωφᾷ πέδον;

ΑΙ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.

ΜΗ. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιφδὸν ἐστάλης;

ΑΙ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.

ΜΗ. πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δεῦρ' αἰεὶ τείνεις βίον; 670

ἐξανύσαι b; ἢ ἔξανύσαι· μόγων δ' | οὐ τις ἄλλος Weil, μὴ τάνδ' ἀνύσασα
Rauchenstein (τάνδε μὴ ἐξανύσασα et 660 τὰν καθαρὰν Hartung); ἐξα-
λύονσα? Hom. hym. VI, 51 650 δ' οὐκ] οὐκ a, τίς Elmsley 651 πατρώας
B 654 μῦθον Nauck] μῦθων ἔχομεν l in ras. 655 οὐ φίλων τις
οὐ πόλις S 656 οἰκτερεῖ Wieseler] ὥκτειρεν S, ὥκτειρε cet., ὥκτισεν Mus-
grave 658 δεινότατον l^a; sic et 647 οἰκτροτάτων Dindorf 659 πάρεστιν
Sa] πάρεστι BCE, παρέσται l, παρέστη Badham 660 καθαρὰν Badham,
μὴ ἀπὸ — καθαρῶς λογισμοῦ schol. 661 ἀνοίξαντα Sa² καὶ μοὶ φίλος
οὐκ ἔσται l 664 προσφέρειν C] προσφωνεῖν cet. (glossa); cf. Suppl. 600, Jon.
1002, Iph. A. 97 φίλοις BCP] φίλωνς cet. 665 σοφὸς C 668 ἐστάνησ'·
ἐκάνει; S

- ΑΙ. ἄπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινας τύχη.
 ΜΗ. δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὢν;
 ΑΙ. οὐκ ἐσμέν εὐνῆς ἄζυνγες γαμηλίου.
 ΜΗ. τί δῆτα Φοῖβος εἰπέ σοι παίδων πέρι;
 ΑΙ. σοφώτερόν ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. 675
 ΜΗ. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
 ΑΙ. μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
 ΜΗ. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
 ΑΙ. ἄσκοῦ με τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα,
 ΜΗ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα; 680
 ΑΙ. πρὶν ἂν πατρώαν αὐθις ἐστίαν μόλω.
 ΜΗ. σὺ δ' ὥς τί χοῖζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;
 ΑΙ. Πιτθεύς τις ἐστί, γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.
 ΜΗ. παῖς ὥς λέγουσι Πέλοπος εὐσεβέστατος.
 ΑΙ. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω. 685
 ΜΗ. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
 ΑΙ. κάμοι γε πάντων φίλτατος δορυξένων.
 ΜΗ. ἀλλ' ἐντεχοῖης καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
 ΑΙ. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
 ΜΗ. Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις. 690
 ΑΙ. τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
 ΜΗ. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθὼν.
 ΑΙ. τί χρήμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
 ΜΗ. γυναικ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει.
 ΑΙ. οὐ πον τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; 695
 ΜΗ. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμέν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
 ΑΙ. πότερον ἐρασθεῖς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
 ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφην φίλοις.
 ΑΙ. ἴτω νυν, εἴτερό, ὥς λέγεις, ἐστὶν κακός.

676 θεμιστὸν Hermann, ἢ θεμιτὸν Heimsöth 679 λύσειν C 684 Aegei
 est in Ea παῖς θ' E 686 ἀνὴρ Porson] ἀνὴρ 687 κάμοι δὲ S
 695 οὐ πον Witzschel] ἢ πον. ἢ γὰρ Elmsley (μὴ πον Schenkl-Prinz, ab
Euripide alienum) 696 οἴσθ' E 698-699 in suspic. voc. Wecklein; ἔρωτ'
ἀπιστος — φίλοις; L. Schmidt ἴτω νυν Barnes] ἴτω νῦν

ΜΗ.	ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν.	700
ΑΙ.	δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.	
ΜΗ.	Κρέων, δς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.	
ΑΙ.	συγγνωστὰ [μὲν γὰρ] ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.	
ΜΗ.	ὄλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.	
ΑΙ.	πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.	705
ΜΗ.	Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.	
ΑΙ.	εἴε δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῆρσα.	
ΜΗ.	λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖ δ' ἃ βούλεται. ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος γονάτων τε τῶν σῶν ἱκεσία τε γίγνομαι, οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης, δέξαι δὲ χώρε καὶ δόμων ἐφέστιον. οὕτως ἔρως σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις. εὖρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον ἡύρημας τόδε·	710 715

700 ἀνδρῶν] ἀνδ' ὦν (sc. φίλων) Weil 703 μὲν γὰρ S, non genuinum] γὰρ ἂν C, γὰρ cet.; μεντάρ' Hermann, κάρτ' ἄρ' Kirchhoff, γὰρ λίαν (sine ἦν) Nauck, συγγνώστ' ἄγαν ἄρ' Wecklein, συγγνωστέον τῶρ Stadtmüller, alii alia λελυπησθαι E 705 καινὸν] μεῖζον Nauck, δεινὸν Prinz αὖ λέγεις] ἀγγέλλεις E, ἀγγελεῖς Christ. pat. 138 706 τῆσδ' ἔξω χθονός Musurus (Hartung); γῆς Κορινθίας fortasse glossa ex 702 petita 708 καρτερεῖ δ' ἃ βούλεται Weil] καρτερεῖν δὲ βούλεται. γρ. καρδία δὲ βοῦ-
λεται b^a, a¹ in marg.; τῷ λόγῳ μὲν προσποιεῖται, τῷ δὲ ἔργῳ οὐ θέλει
κρατεῖν καὶ ἀντέχειν schol., quem λόγῳ μὲν, οὐχί κ. δ. β. legisse iudicavit
Elmsley (Pflugk, Klotz), λόγῳ μὲν οὐχί, κ. δ' οὐ βοῦλεται Porson (Lenting,
Hartung); καρτερῶς δὲ βοῦλεται Metzger, κάρτ' vel τῶργ' ἔαν δ. β. Schoeno,
κάρτ' εἴε δ' ἃ β. L. Schmidt, κάρτα δ' ἔργῳ β. Rauchenstein, κάρτα δ' ἔργοι-
σιν θέλει Wecklein; καρδία δὲ καρτερεῖ Heimsoeth; κερτομεῖν δὲ βοῦλεται
Stadtmüller coll. Cycl. 687, Alc. 1124, Iph. A. 1006 710 alterum τε om.
CP, eras. in a 713 δόμων Wecklein] δόμοις 714 σοι Wecklein] σοὶ
vulg. 714-715 in susp. voc. Dindorf (Prinz), post 718 transponit F. W.
Schmidt 715 θάνοις CS (P, θάνεις L, οἱ L¹⁰)] θάνης cet.; θάλοις Nauck,
σθένεισι Schneidewin, πέλοις Dindorf

- παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονὰς
 σπείραι σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
- AI. πολλῶν ἕκατι τήρδε σοι δοῦναι χάριν,
 γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν, 720
 ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονὰς·
 ἐς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
 [οὐτῷ δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
 [πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὢν.]
 τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι· 725
 ἐκ τήσδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄγειν βουλήσομαι,
 αὐτὴ δ' ἐάνπερ εἰς ἑμοὺς ἔλθῃς δόμους,
 μενεῖς ἄσυχλος κοῦ σε μὴ μεθῶ τι·
 [ἐκ τήσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα·
 ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.] 730
- MH. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
 τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
- AI. μὴν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
- MH. πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρός ἐστί μοι δόμος 735
 Κρέων τε. τούτοις, ὀρκίοισιν ἐνζυγείς,
 ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίης ἐμέ·

717 παύσω γέ σ' ὄντ' F. W. Schmidt, παύσω γὰρ ὄντ' vel π. σε φόντ' Nauck 721 ὧν C, ὦ * L] ὧν μ' l cet. 723 ἔχει μοι Lab^a] ἔχοιμι a² cet. 723-724 post Hirzelium, 729 post Nauckium, 730, quem olim ante 727 posuit Prinz, primus damnat Kvičala] 725-728 Kirchhoff (Prinz, Weil, Wecklein). Illos vv. arte multo inferiores (724 πειράσομαι γῶ Porson), qui videntur respicere *ἐπιμαχίαν* illam ab Atheniensibus cum Corcyraeis factam, dubito utrum ipse Eurip. pro genuinis substituerit, cum a. 432 hanc fabulam iterum docuit, an ex Neophronis *Medea* aliquis transcripserit 725 τοσόνδε a] τοσόνγε cet. προσημαίνω a 732 in susp. voc. Nauck καλῶς] γ' & δεῖ Seyffert 735 τούτοις Wecklein] τούτοις δ' BCa, τούτοις δ' cet. ὀρκίοισιν ἐνζυγείς Kvičala (*ἐγκατεκλημμένος, ἐμπεπλεγμένος* schol.) coll. v. 161, Suppl. 1229, Hel. 1654, El. 98] ὀρκίοισι μὲν ζυγείς. An ὀρκίοις μὲν ἐνζυγείς? 736 αἰτοῦσιν Badham μεθεῖ' L schol.] μεθεῖς aP, με * * * B, μεθῆς bE, μεθ' ἧς C; videntur haec orta esse ex correctura propter activum μεθῶ 728 facta

λόγοις δὲ συμβᾶς καὶ θεῶν ἐνώμοτος
 φίλος γένοι' ἐν κἀπικηρυκεύματα
 οὐκ ἂν παρεῖο· τὰμὰ μὲν γὰρ ἀσθενή,
 τοῖς δ' ὄλβος ἔστι καὶ δόμος τυραννικός.

740

AI. πολλὴν ἔδειξας, ὦ γύναι, προμηθεῖαν·
 ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, δοῦν τάδ' οὐκ ἀφίσταμαι.
 ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
 σκηψὶν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
 τὸ σὸν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεοῦς.

745

MH. θῖμυ πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός
 τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἔπαιν γένος,

AI. [τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.]

MH. μήτ' αὐτός ἐκ γῆς σῆς ἔμ' ἐμβαλεῖν ποτε,
 μήτ' ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
 χοῖζι, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.

750

737 ἐνώμοτος d, schol. a Didymo profectum (μὴ ὁμόσας)] ἐνώμοτος a, ἀνω (vel ἀνα) a^{2s}, ἐνώμοτος cet. et schol. alterum; κοῦ-ἐνώμ. (Reiske) Wecklein, μὴ-ἐνώμ. (Elmsley) Nauck 738 φίλος (sc. τοῖς τοῖς, alii ἐμοί)] φηλὸς Nauck, φανῶλος Badham, σφαλερός Heimsöth (Rauchenstein) κἀπικηρυκεύματα Didymus, teste schol.] κἀπικηρυκεύμασιν EaL, κἀπὶ κηρυκεύμασι cet. 739 παρεῖο Stadtmüller, coll. Herc. f. 779] πείθοιο (glossa); κἀπικηρυκεύματα | οὐκ ἂν προόιο Herwerden, τάχ' (Wytttenbach) ἂν προθεῖο (Hermann) Hartung, τάχ' ἂν πείθοι σε (Lenting) Nauck, σφαλερός γένοι' ἂν κἀπ. | κείνων πείθοι σε Rauchenstein, κἀπ. ὀκνῶν πείθοιο Leo (Munro), καὶ τὰ κηρ. | οὐκ ἂν παρωδοῖς Heimsöth; κἀπικηρυκεύμασι | σὺν' ἂν πείθοιο Brunck, τάχ' ἂν πείθοιο Wytttenbach, νοῦν ἂν πείθοιο Schaefer; alter schol., qui 'οὐκ ἂν τὴν πρὸς ἐκείνους φιλίαν προκρίναις. ἐπικηρυκεύματα γὰρ τὰ διὰ τῶν κηρυκῶν γινόμενα πρὸς φιλίαν' (immo 'expostulationes'), videtur Hermanno legisse: τοῖς τοῖς δ', ὅχι. μὴ ζυγίς, | ἄγ. ἂν μεθεῖ' ἂν ἐκ γ. ἐμέ'. | λ. δὲ σ. καὶ θ. ἐνώμ. | φ. γ. ἂν, κἀπικηρυκεύματα | οὐκ ἂν προθεῖο. 741 ἔδειξας Sigonius] ἔλεξας ὦ γύναι] ἐν λόγοις S (ὦ γύναι l in marg.); ἐν λόγοις et ἔλεξας glossemata; ἔθηκας ἐν λόγοις olim Nauck, coll. 915 743 ἀσφαλέστερα S (P, ἀσφαλέστ * * * L, ἀσφαλέστατα l, ερα l^s) b 746 γρ. ἥλιον θ' ἀγνόν σέβας in marg. a¹¹ 748 del. Nauck; repet. ex Iph. T. 738 δράσας * E, ἐν ἰν ras. E¹ μὴ δράσαι Pb^s 751 ζῶν CS (P, * * * L, γῆς l, γρ. ζῶν l^s) b^s) γῆς cet.

Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
 σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθορος
 λόγος διελθεῖν, ὡς Ἐρως σ' ἠγάγησε 530
 τόξοις ἀφύκτοις τοδυμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
 ὅπη γὰρ οὐκ ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μείλιω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 ἑλληφας ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω. 535
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
 πάντες δέ σ' ἦσαν οὐδαν Ἑλληνες σοφῆν
 καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις 540
 ὄροισιν ὦκεις, οὐκ ἔν ἦν λόγος σέθεν.
 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ἐμνήσai μέλος,
 εἰ μὴ πίσημος ἢ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι 545
 ἔλεξ'· ἔμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 ὃ δ' ἔς γάμοις μοι βασιλικὸς ὠνειδίσας,
 ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σώφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος. 550

527 σωτηρίας ναυκληρον Nauck 529 ἐμὸς (ἐμοὶ α) λόγος λεπτὸς μὲν,
 ἐπίφθορος δέ, τοιτέστι φθορηθισόμενος μὲν, δυνάμενος δὲ διαδύναται παντός
 τοῦ ἰσχυοῦ schol., unde ὁδ' ἔστι μὲν μοι λεπτὸς Hartung, σοὶ δ' ἔστι μὲν
 ἐμὸς λεπτὸς vel λεπτὸς μὲν ἐμὸς Weil; vulgatam lect. recte interpret. alter
 schol. 531 τόξοις ἀφύκτοις BEa et in marg. l (τόφης ἀφύκτοις C)] πόνων
 ἀφύκτων Sb*; utrumque agnoscit schol. 532 αὐτὰ S; οὐκ ἀκριβολογοῦμαι
 περὶ τούτου schol.; ἀντιθήσομαι Naber; ἀντιθήσομαι? cf. Heracl. 153
 533 οὐκ om. EP (add. p), οὐκ μ'? 538 τὸ χάριν γράφεται θράσει (. . . ἐν
 περιφράσει Verrall) schol.; κράτος Blaydes coll. Soph. Phil. 594 543 βέλ-
 τιον C 545 μὲν σοι S] μέντοι cet. 550 ἡσυχώς BE

ἐπεὶ μετέστην δεῖρ' Ἰωλκίας χθονός
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμυχάνους,
τί τοῦδ' ἔν ἐβρημ' ἔλθον εὐτυχέστερον

ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φηγῶς γεγώς;
οὐχ, ἥ σὺ κνίξει, σὺν μὲν ἐχθαίρων λόγος,
καινῆς δὲ νέμφης ἡμέρῳ πεπληγμένους,
οὐδ' εἰς ἄμυλλαν πολύτεκνον σποδὴν ἔχωρ·

ἕλις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
ἀλλ' ὥς — τὸ μὲν μέγιστον — οἰκοῦμεν κελεύς
καὶ μὴ σπανίζοιμεσθα, γηγνώσκων θεῖ
πένητα φεύγει πῶς τις ἐκποδὼν φίλος,

παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμοισιν ἡμῶν,
σπείρας τ' ἀδελφοῖς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνους
ἐς ταῦτό θείην καὶ ξυταρχίῃς γένος

εὐδαιμονοίην. σοὶ τε γὰρ παίδων τί δεῖ;
ἔμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνους
τὰ ζῶντ' ὀνήσαι. μὲν βεβαυλευμαι κακῶς;

οὐδ' ἔν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίξοι λόγος.
ἀλλ' ἐς τοσοῦτον ἤμεθ' ὥστ' ὀρθομένης
ἐνῆς γυναικὸς πάντ' ἔχειν νομίζετε,

ἦν δ' αὖ γένηται ξυμφορὰ τις ἐς λόγος,
τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
τίθεςθε. χορὴν δ' ἄλλοθεν ποθεν βροτοῖς

παῖδας τεκοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·
χοῦτως ἔν οὐκ ἦν οὐδέν ἀνθρώποις κακόν.

XO. Ἰάσον, εἰ μὲν τοῦσδ' ἐκόσμησας λόγους·
ὁμῶς δ' ἔμοιγε, καὶ παρὰ γνῶμην ἔγω,
δοκεῖς προδοῖς σὴν ἄλογον οὐ δίκαια δεῖν.

562 δέ] τε S 564 del. Nauck 565 εὐδαιμονοῖμεν Elmsley, qui
qui probant, v. 566 ἡμῶν τε λύει debent scribere; [τοῖσιν ἐκ σέθεν — διέξω]
... εὐδαιμονοῦσαι (dat. partic.) Kvěfals παίδων τι δεῖ Bruck, μέλας
Elmsley 567 τὰ γ' ὄντ' Nauck, τὰ σ' ὄντ' (τοῖς ἐκ τοῦ κελύ.) Kvěfals
573 χορὴν S (ἐχορὴν Ch¹) χορὴν a, χορὴ cat. ἐφ' ὅσον γὰρ, τῆς ἐκδοῦσθαι
575 ὁμῶς d' S del. v. Dindorf 577 λόγῳ S

- ΜΗ. ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοὶ γὰρ δοτὶς ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει.
 γλώσση γὰρ ἀδχὼν τᾷδικ' ἐδ' περιστελεῖν
 τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἔμ' ἐδσχήμων γένῃ
 λέγειν τε δεινός· ἔν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος.
 580
 585
 590
 595
 600
- ΙΑ. καλῶς γ' ἄν, οἴμαι, τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
 εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
 590
 595
 600
- ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
 πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι.
 ΙΑ. ἐδ' νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς εἶνεκα
 γῆμαί με λέκτρα βασιλέων δ' νῦν ἔχω,
 595
 600
- ΜΗ. μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
 μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.
 ΙΑ. οἷσθ' ὥς μετεῦξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ;
 600
 τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ,

579 ἔγωγ κατὰ πολλὰ πολλῶν διαφέρω ἀνθρώπων schol., ἦ πολλὰ παντὸς
 εἰ διάφορος γένους Chr. pat. 1026, qui haud scio an πολλῶν legerint
 584 ὡς Bruck καὶ σύ· μὴ Witzschel νῦν Elmsley] νῦν
 585 ἐκτενεῖ σ' EC L, a¹ in marg., * κτενεῖ σ' P, ἐκτενεῖ σε ἀντὶ τοῦ κατα-
 βαλεῖ σε schol.] κτενεῖ σ' B, σε κτενεῖ α, οὖν κτενεῖ p 586 πείσαντ' ἐμὲ
 Porson 587 σιγῇ] λάθρα Nauck, βλε Meker 588 οἴμαι Nauck] οὖν
 Ca, οὖν σὺ BE, οὖν μοι S ἐξυπηρέτεις α γάμῳ — λόγον? 591 σ'
 εἶργεν Nauck, τοῦτ' ἐπείχεν Kvičala 593 εὐ νῦν vulg.] εὐ νῦν
 εἶνεκα] οὐνεκα, cf. 88 594 βασιλέων Elmsley] βασιλέως 596 τοῖς ἐμοῖς]
 τοῖσι σοῖς Nikitin coll. 563 599 κνίζοι aP, Stob.] κνίξει cet. 600 ὥς
 μετεῦξει (καὶ σ. φανεῖ); Elmsley, μετεῦξη (coni.) — φανῆς (μετεῦξη καὶ —
 φανῆν schol.) Bauer 601 φαίνεσθαι et 602 δοκεῖν Reiske

- μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχῆς εἶναι δόκει.
 MH. ὕβρις, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφή,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.
 IA. αὐτὴ τάδ' εἶλον· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ. 605
 MH. τί δρῶσα; μὲν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
 IA. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη.
 MH. καὶ σοῖς ἀραῖα γ' οὕσα τυγχάνω δόμοις.
 IA. ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' ἐσσι τὰ πλείονα.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ σπαντῆς φρυγῇ 610
 προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ'· ὥς ἔτοιμος ἀφ' ὅθ' οὖναι χερσὶ
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δράσουσί σ' εὖ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλονσα μωρανεῖς, γύναι·
 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615
 MH. οὐτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν,
 οὐτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μηδ' ἡμῖν δίδου·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
 IA. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 ὥς πάνθ' ὑπουργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' αὐθαδία
 φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.
 MH. χώρει· πόθ' γὰρ τῆς νεοδημήτου κόρης
 αἶρεῖ χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος·
 νύμφευ' ἴσως γὰρ — σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται — 625
 γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.

603 ἐπιστροφή Kvičala 606 γάμοισι που προδ. σε vel γ. καταπροδοῦσά
 σε Herwerden 608 ἀραῖα γ' CE, ἀραῖος Wecklein 610 εἴ τι CS
 b, a²] εἴ τε BEa¹ σπαντῇ φρυγῇ E, σπαντῇ φρυγῆς L 613 δράσουσί σ'
 SaE²] δράσουσιν B, δράσουσι * E, δράσουσ' C 617 μηδ'] μῆδ' P1, μῆδ' cet.
 626 ὥστ' ἀναινεσθαι (ὥς σ' ἀναινεσθαι Camper), antea ὥστ' ἐπανρῆσθαι
 Prinz, ὥστε σ' ἔχθρῆσθαι vel ὥστ' ἀναιρεῖσθαι Kvičala; ὥστε μεταμελεθῆναι
 σε ἐπὶ τῇ γάμῳ schol.

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Β.

- ΧΟ. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν βλθόντες οὐκ ἐνδοξίαν στρ.
οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλος ἔλθοι 630
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτως.
μήποτ', ὧ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ χροσέων τόξων ἐφείης
ἡμέρῳ χρίσας' ἄφρυκτον οἰστόν.
- στέγιοι δέ με σωφροσύνα, δώρημα κάλλιστον θεῶν·
μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους δε- ἀντιστρ. 635
γῆς ἀκόρεστά τε νείκη,
θυμὸν ἐκπλήξας' ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις,
προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀπτολέμους δ' εὐνὰς σεβίζουσ' 640
δξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.
- ὦ πατρίς, ὦ δώματα, μὴ στρ.
δῆτ' ἄπολις γενοίμην
τὸν ἀμυχανίας ἔχουσα 645
δυσπέρατον αἰῶν',
οἰκτροτάτον ἄχέων.
θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
ἡμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μό-

632 μηδέ ποτ' L schol. ἐπ' ἐμοί] ἐμοί C 633 ἀφείης Naber
635 στέγιοι Wecklein] στέργοι. στέργοιμι δὲ σωφροσύνην Herwerden
640 προσβάλλοι L (προσβάλλοιμ' ὦ I), προσβάλοιμι EP ἀπτολέμους CE
Sa¹b] ἀπολέμους Bal 641 δ' om. S σεβίζουσ' L] σεβίζουσα cet. σεβί-
ζοιμ' Badham, σέβονσα ξυμφρόνων Herwerden (Weil), σέβονσα ξυνόφρων
Wecklein, ἀρτύφρων Christ 642 κρίνοι sup. o scr. ε, quod erasum, P; κρίνει
L (κρίνοι I). κρίνειν Reiske, κρίναι Scaliger (Badham), κρίνω Weil
643 δώματα Nauck] δῶμα * * L (δῶμά τ' ἐμὸν I), δῶμα cet. 645 ἀμαχα-
νίας lemma schol.; sic Elmsley (Dindorf) 646 δυσπέραντον Ce schol.
647 οἰκτροτάτον Musgrave] οἰκτροτάτων 648 alterum θανάτῳ om. CL
649 τάνδ' ἡμέραν L, corr. I; πρὶν (ante lineam C) ἡμέραν τάνδ' B¹

χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθευ ἢ
γᾶς πατρίας στέρεσθαι. 650

εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων ἀντιστρ.
μῦθον ἔχω φράσασθαι.
σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις 655
οἰκτερεῖ παθοῦσαν

δεινότατα παθέων.
ἀχάριστος ὄλοιθ', ὅτω πάρεστιν
μὴ φίλους τιμᾶν καθαρὰν ἀνοί- 660
ξαντα κλῆδα φρενῶν· ἔμοι
μὲν φίλος οὐ ποτ' ἔσται.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Γ.

- ΑΙ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προσοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφέρειν φίλοις.
ΜΗ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος, 665
Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ πέδον;
ΑΙ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
ΜΗ. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιωδὸν ἐστάλῃς;
ΑΙ. παίδων ξρενῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.
ΜΗ. πρὸς Θεῶν, ἔπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; 670

ἐξανύσαι b; ἢ ἔξανύσαι· μόγων δ' | οὐ τις ἄλλος Weil, μὴ τάνδ' ἀνύσασα
Rauchenstein (τάνδε μὴ ἐξανύσασα et 660 τὰν καθαρὰν Hartung); ἐξα-
λύουσα? Hom. hym. VI, 51 650 δ' οὐκ] οὐκ a, τίς Elmsley 651 πατρώας
B 654 μῦθον Nauck] μῦθον ἔχομεν l in ras. 655 οὐ φίλων τις
οὐ πόλις S 656 οἰκτερεῖ Wieseler] ὀκτερεῖ S, ὀκτερεῖ cet., ὀκτερεῖ Mus-
grave 658 δεινότατον l^a; sic et 647 οἰκτροτάτων Dindorf 659 πάρεστιν
Sa] πάρεστι BCE, παρῆσται l, παρῆστη Badham 660 καθαρὰν Badham,
μὴ ἀπὸ — καθαροῦ λογισμοῦ schol. 661 ἀνοίξαντα Sa² καὶ μοι φίλος
οὐκ ἔσται l 664 προσφέρειν C] προσφωνεῖν cet. (glossa); cf. Suppl. 600, 304.
1002, Iph. A. 97 φίλοις BCP] φίλους cet. 665 σοφὸς C 668 ἐστώτα
ἐκάνεις S

- ΑΙ. ἄπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχη.
 ΜΗ. δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὢν;
 ΑΙ. οὐκ ἐσμεν ἐνῆς ἄλγες γαμηλίου.
 ΜΗ. τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
 ΑΙ. σοφώτερόν ῃ καὶ ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. 675
 ΜΗ. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμόν εἰδέναι θεοῦ;
 ΑΙ. μάλιστα, ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
 ΜΗ. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
 ΑΙ. ἄσκοῦ με τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα,
 ΜΗ. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τίν' ἐξίτη χθόνα; 680
 ΑΙ. πρὶν ἂν πατρώαν αἰθις ἐστίαν μόλω.
 ΜΗ. σὺ δ' ὥς τί χρῆζων τήνδε ναυστολεις χθόνα;
 ΑΙ. Πιτθεύς τις ἔστι, γῆς ἄναξ Τροίξηνιās.
 ΜΗ. παῖς ὥς λέγουσι Πέλοπος εὖσεβέστατος.
 ΑΙ. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω. 685
 ΜΗ. σοφός γάρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
 ΑΙ. καὶ μοι γε πάντων φίλτατος δορυξένων.
 ΜΗ. ἀλλ' ἐδυχοίης καὶ τύχοις δσων ἐρῆς.
 ΑΙ. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
 ΜΗ. Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις. 690
 ΑΙ. τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
 ΜΗ. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.
 ΑΙ. τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
 ΜΗ. γυναῖκα' ἐφ' ἧμιν δεσπότην δόμων ἔχει.
 ΑΙ. οὐ πον τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; 695
 ΜΗ. σάφ' ἴσθ'. ἄτιμοι δ' ἐσμεν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
 ΑΙ. πότερον ἐρασθεῖς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
 ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστός οὐκ ἔφυ φίλοις.
 ΑΙ. ἴτω νῦν, εἴτερό, ὥς λέγεις, ἐστὶν κακός.

676 θεμιστὸν Hermann, ἢ θεμιτὸν Heimsöth 679 λύσειν C 684 Aegei
 est in Ea παῖς 9' E 686 ἀνὴρ Porson] ἀνὴρ 687 καὶ μοι δὲ S
 695 οὐ πον Witzschel] ἢ πον. ἢ γὰρ Elmsley (μὴ πον Schenkl-Prinz, ab
 Euripide alienum) 696 ἴσθ' E. 698-699 in suspic. voc. Wecklein; ἔρωτα·
 ἀπιστός — φίλοις; L. Schmidt ἴτω νῦν Barnes] ἴτω νῦν

- ΜΗ. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡρώσθη λαβεῖν. 700
 ΑΙ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέρανέ μοι λόγον.
 ΜΗ. Κρέων, δε ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
 ΑΙ. συγγνωστὰ [μὲν γὰρ] ἦν σε λυπεῖσθαι, γῖται.
 ΜΗ. ὀλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαίνομαι χθονός.
 ΑΙ. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν. 705
 ΜΗ. Κρέων μ' ἐλαίνει φρυγὰς γῆς Κορινθίας.
 ΑΙ. ἐξ ὃ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῆρσα.
 ΜΗ. λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖ δ' ἂ βούλεται.
 ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
 γονάτων τε τῶν σῶν ἱκεσία τε γίγνομαι, 710
 οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα
 καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,
 δέξαι δὲ χώρε καὶ δόμων ἐφέστιον.
 οὕτως ἔρω σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος
 γένοιτο παίδων, κατὰς ὀλβίους θάνοις. 715
 εἴρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον ἡΐρηκας τόδε·

700 ἀνδρῶν] ἀνθ' ὧν (sc. φίλων) Weil 703 μὲν γὰρ S, non genuinum]
 γὰρ ἂν C, γὰρ cet.; μετὰρ Hermann, κάρτ' ἄρ' Kirchhoff, γὰρ λίαν (sine
 ἦν) Nauck, συγγνωστ' ἔγαν ἄρ' Wecklein, συγγνωστέον τὰρ' Stadtmüller,
 alii alia λελυπησθαι E 705 καινόν] μεῖζον Nauck, δεινόν Prinz
 αὖ λέγεις] ἀγγέλλεις E, ἀγγελεῖς Christ. pat. 138 706 τῆσδ' ἔξω
 χθονός Musurus (Hartung); γῆς Κορινθίας fortasse glossa ex 702 petita
 708 καρτερεῖ δ' ἂ βούλεται Weil] καρτερεῖν δὲ βούλεται. γρ. καρδίᾳ δὲ βού-
 λεται b¹, a¹ in marg.; τῷ λόγῳ μὲν προσποιεῖται, τῷ δὲ ἔργῳ οὐ θέλει
 κρατεῖν καὶ ἀντέχειν schol., quem λόγῳ μὲν, οὐχί κ. δ. β. legisse indicavit
 Elmsley (Pflugk, Klotz), λόγῳ μὲν οὐχί, κ. δ' οὐ βούλεται Porson (Lenting,
 Hartung); καρτερώς δὲ βούλεται Metzger, κάρτ' vel τὰργ' ἔαν δ. β. Schoene,
 κάρτ' ἐξ ὃ' ἂ β. L. Schmidt, κάρτα δ' ἔργῳ β. Rauchenstein, κάρτα δ' ἐργου-
 σιν θέλει Wecklein; καρδίᾳ δὲ καρτερεῖ Heimsoeth; κερτομεῖν δὲ βούλεται
 Stadtmüller coll. Cycl. 687, Alc. 1124, Iph. A. 1006 710 alterum τε om.
 CP, eras. in a 713 δόμων Wecklein] δόμοις 714 σοι Wecklein] σὸς
 vulg. 714-715 in susp. voc. Dindorf (Prinz), post 718 transponit F. W.
 Schmidt 715 θάνοις CS (P, θάνεις L, αἱ L¹)} θάνης cet.; θάλοις Nauck,
 σθένοις Schneidewin, πέλοισ Dindorf

- παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονάς
 σπείραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
 AI. πολλῶν ἔκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,
 γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν, 720
 ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς·
 ἔς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
 [οὔτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
 [πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὧν.]
 τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι· 725
 ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄγειν βουλῆσομαι,
 αὐτὴ δ' ἐάνπερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
 μενεῖς ἄσυχλος κοῦ σε μὴ μεθῶ τι.
 [ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσω πόδα·
 ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.] 730
 MH. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
 τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
 AI. μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
 MH. πέποιθα· Πελῖον δ' ἐχθρός ἐστί μοι δόμος
 Κρέων τε. τοῦτοις, ὀρκίοισιν ἐνζυγείς, 735
 ἄγονσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίης ἐμέ·

717 παύσω γέ σ' ὄντ' F. W. Schmidt, παύσω γὰρ ὄντ' vel π. σε φόντ'
 Nauck 721 ὦν C, ὦ * L] ὦν μ' l cet. 723 ἔχει μοι Lab^a] ἔχοιμι a² cet.
 723-724 post Hirzelium, 729 post Nauckium, 730, quem olim ante 727
 posuit Prinz, primus damnat Kvičala] 725-728 Kirchhoff (Prinz, Weil, Weck-
 lein). Illos vv. arte multo inferiores (724 πειράσομαι γῶ Porson), qui viden-
 tur respicere ἐπιμαχίαν illam ab Atheniensibus cum Corcyraeis factam, du-
 bito utrum ipse Eurip. pro genuinis substituerit, cum a. 432 hanc fabulam
 iterum docuit, an ex Neophronis Medea aliquis transcripserit 725 τοσόνδε
 a] τοσόνγε cet. προσημαίνω a 732 in susp. voc. Nauck καλῶς] γ'
 & δεῖ Seyffert 735 τοῦτοις Wecklein] τοῦτοις δ' BCa, τοῦτοις δ' cet.
 ὀρκίοισιν ἐνζυγείς Kvičala (ἐγκατελιγμένος, ἐμπεπλεγμένος schol.) coll. v.
 161, Suppl. 1229, Hel. 1654, El. 98] ὀρκίοισι μὲν ζυγείς. An ὀρκίοις μὲν
 ἐνζυγείς? 736 αἰτοῦσιν Badham μεθεῖ' L schol.] μεθεῖς aP, με * * * B,
 μεθῆς bE, μεθ' ἧς C; videntur haec orta esse ex correctura propter activum
 μεθῶ 728 facta

- λόγοις δὲ συμβᾶς καὶ θεῶν ἐνώμοτος
 φίλος γένοι' ἂν κἀπικηρυκεύματα
 οὐκ ἂν παρεῖο· τὰμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῇ,
 τοῖς δ' ὄλβος ἔσται καὶ δόμος τυραννικός. 740
- AI. πολλὴν ἔδειξας, ὦ γόναι, προμηθεῖαν·
 ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, ὄρεν τὰδ' οὐκ ἀφίσταμαι.
 ἐμοί τε γὰρ τὰδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
 σκῆψιν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύειν,
 τὸ σὸν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεοῖς. 745
- MH. ὅμνυ πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον παῖρὸς
 τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἔπαιν γένος,
 AI. [τί χοῖμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.]
 MH. μὴτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
 μὴτ' ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἔγειν 750
 χοῖζι, μεθήσειν ζῶν ἐκονσίῳ τρόπῳ.

737 ἐνώμοτος d, schol. a Didymo profectum (μὴ ὁμόσας)] ἐνώμοτος a, ἀνω (vel ἀνω) a², ἐνώμοτος cet. et schol. alterum; κοῦ-ἐνώμ. (Reiske) Wecklein, μὴ-ἐνώμ. (Elmsley) Nauck 738 φίλος (sc. τοῖς, alii ἐμοί)] φηλός Nauck, φαιλός Badham, σφαλερός Heimsöth (Rauchenstein) κἀπικηρυκεύματα Didymus, teste schol.] κἀπικηρυκεύμασιν EaL, κἀπὶ κηρυκεύμασι cet. 739 παρεῖο Stadtmüller, coll. Herc. f. 779] πίθοιο (glossa); κἀπικηρυκεύματα | οὐκ ἂν πρόοιο Herwerden, τάχ' (Wytttenbach) ἂν προθεῖο (Hermann) Hartung, τάχ' ἂν πίθοι σε (Lenting) Nauck, σφαλερὸς γένοι' ἂν κἀπ. κείνων πίθοι σε Rauchenstein, κἀπ. ὀκνῶν πίθοιο Leo (Munro), καὶ τὰ κηρ. | οὐκ ἂν παρωθοῖς Heimsoeth; κἀπικηρυκεύμασι | σὺγ' ἂν πίθοιο Bruck, τάχ' ἂν πίθοιο Wytttenbach, νοῦν ἂν τίθοιο Schaefer; alter schol., qui 'οὐκ ἂν τὴν πρὸς ἐκείνους φίλιν προκρίναις. ἐπικηρυκεύματα γὰρ τὰ διὰ τῶν κηρυκῶν γινόμενα πρὸς φίλιν' (immo 'expostulationes'), videtur Hermann legisse: τοῖς δ', ὄρε. μὴ ζηνεῖς; | ἄγ. ἂν μεθεῖ' ἂν ἐκ γ. ἐμέ· | λ. δὲ σ. καὶ θ. ἐνώμ. | φ. γ. ἂν, κἀπικηρυκεύματα | οὐκ ἂν προθεῖο. 741 ἔδειξας Sigonius] ἔλεξας ὦ γόναι] ἐν λόγοις S (ὦ γόναι l in marg.); ἐν λόγοις et ἔλεξας glossemata; ἔθηκες ἐν λόγοις olim Nauck, coll. 915 743 ἀσφαλέστερα S (P, ἀσφαλέστ * * * L, ἀσφαλέστατα l, ερα l*) b 746 γρ. ἡλίου θ' ἄγρον σέβας in marg. a¹ 748 del. Nauck; repet. ex Iph. T. 738 δράσ * E, εἰν in ras. E¹ μὴ δράσαι Pb² 751 ζῶν CS (P, * * * L, γῆς l, γρ. ζῶν l² b²) γῆς cet.

- ΑΙ. ὅμνυμι Γαίης δάπεδον Ἑλίου τε φῶς
θεούς τε πάντας ἔμμενεν ἔ σου κλύω.
- ΜΗ. ἀρκεῖ· τί δ' ὄρκῳ τῷδε μὴ ῥ' ὑμμένων πάθοις;
- ΑΙ. ἂ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν. 755
- ΜΗ. χαίρων πορεύον· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
καγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξας δ' ἔ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἂ βούλομαι.
- ΧΟ. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίης πομπαῖος ἄναξ
πελάσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοιαν 760
σπεύδεις κατέχων πράξειας, ἐπεὶ
γενναῖος ἀνὴρ,
Αἰγυῖ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
-
- ΜΗ. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηρὸς Ἑλίου τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλοι, 765
γενησόμεσθα κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν·
[νῦν δ' ἐλπὶς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην.]
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἦ μάλιστ' ἐκάμνομεν
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων, 770
μολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἤδη δὲ πάντα τέμα σοι βουλευμάτα
λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.

752 Γαίης Badham] γαῖαν δάπεδον Ἑλίου τε φῶς Badham] λαμπρὸν ἥλιον τε φῶς ES, λαμπρὸν φ' ἥλιον φῶς B, λαμπρὸν ἥλιον φῶς Ca; Γῆν καὶ λ. Ἑλίου φῶς Kirchhoff, Γαῖαν Ἑλίου φ' ἀγνὸν σέβας (vel σέλας) Musgrave (Dindorf, Weil), quod adser. ad 746 753 ἔμμενεν Schaefer] ἔμμενεν δ' οἷς Schaefer 754 παθεῖν Dindorf 755 βροτοῖς S, Christ, pat. 789; post hunc v. excidisse aliquot vv. Aegei valere Medeam iubentis susp. Nauck (Weil) 756 πάντα] τέμα Nauck 758 τυχοῦσ' ὧν EP 759 ταῦτα ἔνιοι τῷ χορῷ, ἔνιοι τῇ Μηδείᾳ προσνέμουνσιν schol. 767 del. Bothe (Hirtzel), ante 765 ponit Treplin δ' del. Matthiae νῦν δ' ἔ. οἷ με προὔδοσαν τ. δ. Mekler 768 ἀνὴρ Porson] ἀνὴρ

πέμψας' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσονα
 ἐς ὕψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι· 775
 μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
 ὥς νῦν δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχειν
 [γάμους τυράνων οὖς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει]
 καὶ ξύμφορ' εἶναι καὶ φίλως ἐγνωσμένα.
 παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι, 780
 οὐχ ὥς λιποῦσ' ἔν πολεμίας ἐπὶ χθονός,
 [ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι],
 ἀλλ' ὥς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
 πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
 [νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα,] 785
 λεπτὸν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·
 κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χοῖ,
 κακῶς δλεῖται πᾶς θ' ὅς ἔν θίγῃ κόρης·
 τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μὲν σοι τῶνδ' ἀπαλλάσσω λόγον· 790
 ὦμωξά δ' οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τοῦντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τᾶμ'· οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται·
 δόμον τε πάντα συγχέας' Ἰάσονος

777 damn. Dind., 778 Valckenaer (plerique), 778-779 Porson, 778 ante
 777 ponit Velsen 777 ὥς νῦν Köchly, cf. 884, 893] ὥς καὶ. ὥς συνδοκεῖ
 μοι Reiske, ὥς μοι δοκεῖ δὴ Hartung, ὥς δὴ δοκεῖ μοι olim Weil, ὥς εἰ δ.
 μ. Stadtmüller ταῦτά Barnes, ταῦθ' ἂ βουλευσας ἔχει Hirzel ἔχειν Her-
 vagiana (Hartung-Stadtmüller)] ἔχει 779 φίλως ego, cf. 549] καλῶς (glossa).
 κασφαλῶς Stadtmüller ἐργασμένα S 781 λιποῦσ' ἔν Elmsley] λιποῦσα.
 λίτω σφε Burges, οὐ σφ' οἰκιοῦσα Stadtmüller, διδοῦσα - καθυβρίσαι Bauer
 782 del. Brunck ut confictum ex 1060, 1 784 αὐτῇ Valckenaer
 785 del. Valckenaer, om. C τήνδε μὴ] γρ. δῆθεν μὴ schol., unde δῆθεν
 ἐκείνῳ λόγῳ Elmsley φυγεῖν ES 786 ante 785 positum in E; damn.
 Valckenaer propter 949 πλόκον] στέφος E 787 κἄν παραλαβοῦσα Reiske
 790 μὲν σοι τῶνδ' ego ex Chr. pat. 837, ἀποτερματίζω σοι τὸν λόγον
 schol.] μέντοι τόνδ'. μὲν δὴ τόνδ' Nauck 792 τουνθένδ' ἔν B, τεῦ sup.
 θεν b 793 οὔτις - ὅστις singulare pro οὔτις - ὅς

- ἔξειμι γαίης, φιλάτων παίδων φόνον 795
 φεύγουσα καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἔχθρῶν, φίλαι.
 ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρίς
 οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφή κακῶν.
 ἡμάρτανον τόθ' ἦνίχ' ἐξελίμπανον 800
 δόμους πατρώους, ἀνδρὸς Ἑλλήνος λόγους
 πεισθεῖσ', ὃς ἡμῖν σὸν θεῶ τίσει δίκην.
 οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παιδας ὕψεται ποτε
 ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς 805
 θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
 μηδεὶς με φεύλῃν κάσθενῇ νομιζέτω
 μηδ' ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θάτερον τρόπον,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν ἐδυμενῇ·
 τῶν γὰρ τοιούτων ἐκκλέεσταιος βίος.] 810
- XO. ἐπεῖτερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
 σέ τ' ὠφελεῖν θέλονσα καὶ νόμοις βροτῶν
 ξυλλαμβάνουσα δοῦν σ' ἀπεννέπω τάδε.
- MH. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
 τάδ' ἐστί, μὴ πάσχουσιν, ὥς ἐγώ, κακῶς. 815
- XO. ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;
- MH. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖη πόσις.
- XO. σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
- MH. ἴτω· περισσοὶ πάντες σὸν μέσφ' λόγοι.

798-810 del. Hirzel; aut ex altera recensione aut ex Neophronis Medea
 (v. ὑπόθεσιν) adscriptos esse suspiceris 798 ζῆν CS] ζῆν ἐτι cet.
 πατρίς] γρ. πατήρ a¹ in marg.; τί μοι ζῆν κέρδος, οἶσαν (liberis) οὐ πατρίς
 (πατήρ?), οὐκ οἶκος ἔστιν, οὐκ ἀποστροφή κ. Weil 799 ἀποστροφή] γρ. ἀπαλ-
 λαγή b^a a^{1a} 802 τίσει] δώσει S 805 παῖδ'] γρ. δας b^a, τέκν' Herwerden
 κακὴν κακῶς CEab^a] κακῶς κακὴν cet. 811 ἐκοίνωσας E; v. mihi suspectus,
 cf. indic. metrorum 816 σὸν σπέρμα S] σὸν παῖδα a, σὼ παῖδε a² cet.
 818 γένοιό γ' γένοι' B; σὺ δ' αὖ γένοι' ἂν Brunck γύναι Lb^a

ἀλλ' εἶα χώρει καὶ κόμιζ' Ἰάσονα·
 820
 ἐς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
 λέξης δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
 εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπότης γυνή τ' ἔφης.

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Γ.

ΧΟ. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὀλβιοι σιγ.
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων ἱερᾶς 825
 χώρας ἀπορρήτου τ' ἄπο φερβόμενοι
 κλεινοτάταν σοφίαν,
 αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
 βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἀγνὰς 830
 ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
 ἔσανθ' Ἄρμονίαν φτεῦσαι.
 τοῦ καλλινάου τ' ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς ἀντισιγ. 835
 τὰν Κέριν κλῆζουσιν ἀφυσσαμέναν
 χώραν (τε κηπεύειν) καταπνέειν τ' ἀνέμων
 ἡδυνόους αὔρας,
 αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν 840

820 εἶα S] εἶα cet.; πρὸς τὴν θεράπειαν φησιν schol. 821 σοὶ δὲ C
 822 λέξης Elmsley] λέξεις. Haec schol. choro Medeam dicentem facit, non recte
 823 φρονεῖς γ' lemma scholii 824 Ἐρεχθεῖδαι Elmsley] Ἐρεχθεῖδαι
 825 καὶ et 836 τὰν del. Weil 826 ἄπο, φερβόμενοι a² schol. (Weil)] ἀπο-
 φερβόμενοι a et cet. 835 τοῦ] οὐ Nauck ἐπὶ Sb²] ἀπὸ cet. Κηφισοῦ
 CEP ῥοαῖς E², ῥοῶν a, ῥοᾶν Hartung, κ. παρὰ K. ῥοαῖς | Κέριν (om.
 τὰν) Nauck 838 post χώραν lacunae signa posuit Kirchhoff, (κατάρδειν
 ἡδὲ πνοᾶς) inser. Wecklein, (τε κηπεύειν) ego, coll. Hipp. 78 et Pausan. I, 19
 ἄγλαμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κήποις καταπνέειν (cf. 844 πέμπειν) τ' ἀνέμων
 ego] καταπνεῦσαι μετρίως ἀνέμων. Videtur μετρίως explicandi causa supra
 ἡδυνόους scriptum fuisse 839 ἡδυνόους S, post αὔρας add. b, om. cet.;
 ἡδυνόους et αὔρας, quod a metro abhorreat, grammaticis deberi censet G.
 Hermann (Wecklein); sed cf. 980, 987. Andr. 775, 785. An Ζεφύρους?

χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τῇ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς.

845

πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν ἢ πόλιν ἢ φίλων στρ.
 πόμπιμός σε χώρα
 τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
 τὰν οὐχ ὅσιν μεθ' ἀγνῶν;
 σκέψαι τεκέων πλαγάν,
 σκέψαι φόνον οἷον αἶρει.
 μή, πρὸς γονάτων σε πάντη
 πάντως ἱκετεύομεν,
 τέκνα φρονέσῃς.

850

855

πόθεν θράσος ἢ φρενὸς ἢ χειρὶ τέκνων σέθεν ἀντιστρ.
 καρδίᾳ σὺ τόλμαν
 δεινὰν προσάγουσα λήψει;
 πῶς δ' ὅμματα προσβαλοῦσα
 τέκνοις ἔδρακον μοῖραν

860

847 ἢ π. ἢ φ. S] ἢ φ. ἢ π. cet., πόλις pro ἢ π. Badham, φυτῶν pro φίλων Wecklein 848 πόμπιμον Cbla², ῥύσιος Rauchenstein, ἀρόπιμος(?) Wecklein; φίλων πόμπιμος = εὐξείνος Hipp. 157 (Phoen. 984) χώραν B, v del. b, χώρας Weil 850 μεθ' ἀγνῶν Elmsley (Herwerden)] μετ' ἄλλων (glossa sup. ἀγνῶν ser.), quod schol. et interpr. quidam cum σκέψαι coniungunt; μετ' ἀστῶν Jacobs (Meineke), μέτοικον Prinz, μεταλλᾶν Haupt (μεταλλῶν Petit), μετάλλα Klette, μετέγων Mekler 852 αἶρει Elmsley] αἰρῇ 853 πάντη | πάντως Herwerden] πάντες πάντως S, πάντως πάντες cet., πάντως πάντως Porson, πάντως πάντη σ' Nauck 855 φρονέσῃς Brunck] μὴ φρονέσῃς. μὴ τέκνα φρονέσῃς Hermann 856 πόθεν] πῶς δὲ I, πῶς δὴ Brunck φρεσίν Beck (Dindorf) 857 τέκνοις Reiske (Elmsley), χειρὶ τέκνον, σέθεν Nauck, χειρὶ μένος σέθεν Stadtmüller, χειρὶ τι τῶν σθένος Heimsoeth, πόθεν δὲ (Hermann) θράσος τεκέων | ἢ φρενὸς ἢ χερὸς Weil; alii alia 858 καρδίᾳ σὺ Kayser] καρδίᾳ τε. καρδίᾳ προσάγουσα = βιοτῇ pr. 992, cf. Heracl. 583, Hipp. 841, Hec. 1027 τόλμαν — λήψει ego] λήψει — τόλμαν. καρδίᾳ λήψει Hartung, καρδίαν τε λήψει Elmsley, καρδίαν πεπιάσει Wecklein 860 ὅμματα ESb] ὅμα E¹ cet. 861 ἔδρακον Schenkl

σχήσεις φόνου; οὐ δυνάσει,
 παίδων ἱκετῶν πιτυρόντων,
 τέγξαι χέρα φοινίαν
 τλάμονι θυμῷ.

865

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Δ.

ΙΑ. ἦκω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὔσα δυσμενῆς
 οὐ τῶν ἀμάρτοις τοῦδ' ἔγ', ἀλλ' ἀκούσομαι
 τί χρῆμα βούλει καινὸν ἔξ' ἐμοῦ, γύναι.

ΜΗ. Ἰάσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημέων
 συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὁργὰς φέρειν
 εἰκός σ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ἐπείργασται φίλα.

870

ἐγὼ δ' ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
 κάλοιδόρησα· σχετλία, τί μαίνομαι
 καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευουσιν ἐδ',
 ἐχθρὰ δὲ γαίης κοιράνοις καθίσταμαι
 πόσει θ', ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
 γήμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις
 ἐμοῖς φντεῦων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
 θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;
 οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα

875

φένγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων;
 ταῦτ' ἐννοήσας ἥσθόμην ἀβουλίαν
 πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.

880

862 φόνου BE] φόνου b (ω sup. ου ser. b) et cet.; σχήσεις; φόνω οὐ δ.
 edit. Brubachiana aliaeque editt.; σχήσεις ποτέ; πῶς δ' Herwerden 864 χέρα
 l] χεῖρα cet. φοινίαν l] φοίνιον L, φονίαν BCEa, φόνιον Pb*
 865 ἐν τλάμονι Musurus, ἐντλάμονι et 855 μὴ τ. φ. Hermann, παντλάμονι
 Reiske 867 οὐ τῶν Porson] οὐκ ἂν ἀμάρτης S; οὐ μὴ ἑαμάρτης? τοῦδ' ἔγ'
 S, Chr. pat. 1988] τοῦδε τ' CEa, τοῦδ' ἔγ' B 871 εἰκός γ' S 874 βουλεύσε-
 σιν P 882 ἐννοήσας S, Chr. pat. 806, fort. recte, cf. 47, 900, 925; semel
 activ. EL 639

- νῦν οὖν ἐπαινῶ σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς
 κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων, 885
 ἧ χοῖν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων
 καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παριστάναι λέχη
 νύμφην τε κηδεύουσας ἤδεσθαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμὲν οἷόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν,
 γυναικες· οἷζον χοῖ σ' ὁμοιοῦσθαι φύσιν 890
 οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.
 παριέμεσθαι, καὶ φραμεν κακῶς φρονεῖν
 τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε.
 ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
 ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσεῖπατε 895
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἕμα
 τῆς πρόσθεν ἔχθρας ἐς φίλους μητρὸς μέτα·
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χάλος.
 λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς· οἷμοι, κακῶν
 ὥς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων. — 900
 ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον
 φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
 ὥς ἀρτίδακρὺς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
 χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
 ὕψιν τέρειναν τήνδ' ἐπλήσα δακρύων. 905
 XO. καὶ μοὶ κατ' ὅσων γλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ,

884 οὖν σ' Barnes τέ μοι Lascaris] τ' ἐμοὶ 886 ἦν B¹ 887 susp.
 hab. Nauck ξυγγαμεῖν σοι L παριστάναι λέχη Hartung] παρυστάναι
 λέχει. λεχοῖ Lenting 890 χοῖ S (L, χοῖ P)] χοῖν Ea, χοῖν C, ἐχοῖν B
 σ' ὁμοιοῦσθαι B, ὁμοιοῦσθαι σε χοῖν Prinz, χοῖ ὁμοιοῦσθαι Verrall
 φύσιν Stadtmüller coll. Andr. 354, Soph. Ai. 549] κακοῖς, aut glossa aut ex
 889 illat. 893 τάδε Sb²; cf. 777, 908] τόδε cet. 894-923 sic trans-
 ponit Prinz: *IA.* 908-913. *MH.* 894-898. *IA.* 914-917. *MH.* 918-921. 899-
 905. XO. 906-907. *IA.* 922-923 894 δεῦρο Elmsley, fort. recte, nam
 δεῦτε praeter hunc locum non invenitur apud tragicos 899 οἷμοι, κακῶν
 ὥς] alii οἷμοι κακῶν· ὥς 905 τέρειναν Barnes] τερείνην E, τερείνην (τεροῖν
 C) cet. 906 γλωρὸν] θεροῖον Chr. pat. 479; cf. 922, Hel. 1189

- μὴ καὶ προβαίῃ μεῖζον ἢ τὰ νῦν κακόν.
 I.A. αἰνῶ, γύναι, τὰδ' οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·
 εἰκὸς γὰρ ὀργᾶς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος
 γάμους παρεμπολῶντος ἄλλοιους πόσει. 910
 ἀλλ' ἐς τὸ λῶρον σὸν μεθέστηκεν κέαρ,
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν ἀλλὰ τῷ χρόνῳ
 βουλὴν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σῶφρονος.
 ὑμῖν δέ, παῖδες, οὐκ ἀφροντίστως πατήρ
 πολλὰν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθεῖαν· 915
 οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
 τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι.
 ἀλλ' αὐξάνεσθε· τὰλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἤβης τέλος 920
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
 αὐτῇ, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας
 [στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα]

907 μὴ καὶ Dindorf] καὶ μὴ. μήτοι Kirchhoff τὰ νῦν Elmsley; sic
 semper Euripides, cf. 494, Or. 436, 660, Hel. 631, Heracl. 641, Herc. f. 246,
 Iph. A. 537, Hipp. 903?] τὸ νῦν 908 οὐ * a, οὐδ' a¹, οὐκ EL Chr. pat.
 796 (VBb, οὐδ' CMD) 910 γάμους B, s add. B¹; ἄλλοιους B, s add. b
 παρεμπολῶντος ἄλλοιους πόσει antiquitus corrupta: ἰδίως δὲ εἴρηκε πόσει ἀντὶ
 τοῦ πόσιος. οἱ δὲ ὑποκριταὶ ('grammatici' Heimsoeth) ἀγνοήσαντες γράφουσιν
 ἀντὶ τοῦ πόσει 'ἐμοῦ', ὑπερ οὐ δεῖ ἄλλοιους neque invenitur usquam apud
 tragicos (Dindorf) et alienum est a loci sententia (Stadtmüller); παρεμπο-
 λῶντι (παρεμπολῶντί γ' ἄλλ. Musurus) δευτέρους Heimsoeth, καλλίους Ber-
 nardakis et Mekler, ποικίλους Wecklein, δώμασιν Dindorf παρεμπολῶντος
 non posse coniungi cum πόσει nisi si dat. praecedat (πόσει — γάμους Lenting)
 evicit Stadtmüller, qui aut γάμους παρεμπολῶντος ἄλλους (vel γάμους —
 ἄλλον propter metrum) ἄρσεως (ἀνδρὸς π. αὐτὸς γάμους Köchly, γαμέτον
 π. ἄλλοιους σπόρους Weil), aut παρεμπολῶντι συλλέκτρον πόσει coll. Or. 1502,
 Phoen. 756, 781, Herc. f. 1 911 καθέστηκεν E 912 τῷ CSab²] νῦν
 cet. (νῦν ex interpret. superscr., cf. schol.: ἀλλὰ νῦν — τὸ κάλλιστον — βου-
 λεύῃ). σὺν χρόνῳ Wecklein 913 seclnd. Lenting (Nauck) 914 ὑμῖν]
 ὑμῶν Valekenauer; 'diversa videntur ὑμῶν ἔθετο προμ. et ὑμῖν ἔθηκε παρ. Elmsley
 915 σωτηρίαν S 922 αὐτῇ E ('et' add. E²) αὐτῇ cet. 923 ego seclasi
 Euripidis Medea 4

	κοῖα ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;	
ΜΗ.	οὐδέν· τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.	925
ΛΑ.	τί δῆ, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστένεις ἔτι;	929
ΜΗ.	ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' οὔτ' ἐξηύχου τέκνα, ἐσῆλθ' ἐμ' οἶκος εἰ γενήσεται τάδε.	930 931
ΛΑ.	θάρσει, γύναι· τὰ τῶνδ' ἐγὼ θήσω καλῶς.	926
ΜΗ.	δράσω τάδ'· οὔτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις· γυνὴ δὲ θῆλυ κατὰ δακρύοις ἔφρ. ἀλλ' ὄνπερ εἶνεκ' εἰς ἐμοὺς ἦλκεις λόγους, τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι. ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστεῖλαι δοκεῖ, — καί μοι τάδ' ἐστὶ λῆρστα, γιγνώσκω καλῶς, μήτ' ἐμποδὼν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς ραίνειν, δοκῶ γὰρ δυνάμενός εἶναι δόμοις, — ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φρυγῇ, παῖδας δ', ὅπως ἔν' ἐκτραφῶσι σῇ χειρὶ, αἰτοῦ Κρόντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα. ΛΑ. οὐκ οἶδ' ἔν' εἰ πείσασαι, πειραῖσθαι δὲ χρή. ΜΗ. σὺ δ' ἀλλὰ νῦν κέλευσον αἰτεῖσθαι κόρην.	927 928 932 935 940

post Hartungium, cf. 1006, 1148 924 secl. Schoene, cf. 1007 926-928
 post 931 posuit Ladewig, 928 Burges, 926-927 Hirzel 929 δῆ, τάλαινα]
 δῆτα λίαν S, δῆτα λοιπὸν Chr. pat. 737 τοῖς E, τοῖς δ' E¹, σοῖς a ἔτι ego]
 τέκνοις (glossa) 930 ἐξηύχου Scaliger] ἐξηύχουν (δτε ἐθάρσουν κτλ. schol.)
 926 θάρσει, γύναι Stadtmüller] θάρσει νῦν (νῦν P, νυν Barnes)· εὖ
 τὰ τῶνδ' ἐγὼ θήσω καλῶς Stadtmüller multa similia conferens] γὰρ τῶνδ' ἐγὼ
 θήσω πέρι B (θήσομαι b, γρ. θήσω b*) EL Chr. pat. 761, γὰρ νῦν τῶνδ'
 ἐγὼ θήσω πέρι P, γὰρ τῶνδε νῦν θήσω πέρι C, γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι d,
 γὰρ τῶνδε νῦν θήσομαι πέρι a; εὖ γὰρ τὰμυρὶ τῶνδε θήσομαι Wecklein, sed
 εὖ (καλῶς) τιθέναι (τίθασθαι) neque cum περὶ neque cum ἀμυρὶ unquam
 ab Eurip. coniungitur; θήσομαι βίον Leo 927 οὔτε S Chr. pat. 767, (quī
 πέποιθα, κοῦτε σοῖς ἀπιστῶ που λόγοις), οὐ * * * C 932 εἶνεκ' οὐνεκ', cf.
 ad 88 933 τῶν δὲ νῦν Herwerden, τῶν δ' ἔτι Verrall μεμνήσομαι E*
 934 ἀποστελλεῖν S (ἀποστεῖλαι l) 938 ἀπαροῦμαι Elmsley 939 παῖδας
 Brunck] παῖδες 941 π. τί χρή; Kirchhoff 942 νῦν — κόρην ego] σὴν —
 πατρός, cf. 1154; σὴν κέλευε συνδεῖσθαι πατρός Wecklein, σὺ δ' ἀλλ' ἄνασσαν

- [γυναῖκα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.]
ΙΑ. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγώ.
ΜΗ. εἴπερ γυναικῶν ἐσσι τῶν ἄλλων μία. 945
 συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι καὶ γὰρ πόνον·
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ ὃ καλλιστεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἷδ' ἐγώ, πολὺ
 [λεπτὸν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον]
 παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν 950
 κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.
 εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἔν, ἀλλὰ μυρία,
 ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τεγοῦς ὁμεινέτου
 κεκτημένη τε κόσμον ὃν ποθ' Ἥλιος
 πατὴρ πατὴρ δίδωσιν ἐκγόνοις γέρας. 955
 λάξυσθε φερὰς τάσδε, παῖδες, ἐς χέρας
 καὶ τῇ τυράνῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
 φέροντες· οὗτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
ΙΑ. τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς νεοῖς χέρας;
 δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλεῖον πέπλων, 960
 δοκεῖς δὲ χορσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου τάδε.
 εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινός
 γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἷδ' ἐγώ.
ΜΗ. μὴ μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·

σπεῦσον αἰτεῖσθαι τοκεῖς Stadtmüller, δάμαρτα σὴν κλέυσσον αἰτεῖσθαι πάρος Prinz 943 damn. et Prinz et ego, verba τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα propter 785, 940, 971 Brunck, qui σῆς ἀφιέναι φωνῆς (cf. 1155), τήνδ' ἐτ' οἰκήσειν χθόνα Rauchenstein 945 Medae et Prinz et ego reddidimus propter schol.: εἴπερ φίλανδρός ἐστι, πάντα σοι πεισθήσεται ἡ Γλαύκη, Jasonis est in libris ἄλλων] πολλῶν Nauck 949 eiecit Bothe, cf. 786 πλόκον] στέφανος S; καὶ πλόκον om. E, καὶ στέφανος (ut 786) in marg. add. m. alia 953 τ'] om. Ca, γ' S συντεγοῦς Wecklein 955 πατὴρ πατὴρ S ἐκγόνοις γέρας Stadtmüller coll. Hipp. 45, Heracl. 297, Troad. 253, Bacch. 878] ἐκγόνοισιν οἷς (οἷσι B); ἐκγόνοις γένος? 956 χέρα B (s add. b) Ca 957 τυράννων a 958 λέξεται F. W. Schmidt 960 βασιλείων Pb, βασιλικὸν Wunder, sed cf. Bacch. 60, Iph. A. 863, Or. 1366, Hel. 70, 144, 459, 1528 963 ἐγώ, δε το L 964 λόγος] ἔπος vel φάτις Sybel

χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς. 965
 κείνης ὁ δαίμων, κείνα νῦν αἰΐξει θεός,
 νέα τυραννεῖ τῶν δ' ἐμῶν παίδων φρυγᾶς
 ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
 ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
 πατρὸς νέαν γυναικα, δεσπότην δ' ἐμήν, 970
 ἵκετεύετ', ἐξαίτευσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
 κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
 ἐς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.
 ἴθ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρᾷ τυχεῖν
 εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς. 975

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Δ.

XO. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζόας, στρ.
 οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἥδη.
 δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδυσμῶν
 δέξεται δύστηνος ἄταν·
 ξανθῇ δ' ἀμφὶ κόμῃ θήσει τὸν Ἄιδα 980
 κόσμον αὐτὰ χερσὶν λαβοῦσα.

πέσει χάρις ἀμβρόσιός τ' ἀγὰ πέπλον ἀντιστρ.

966 'κείνης-τυραννεῖ corrupta' Prinz, κείνα-τυραννεῖ secl. Nauck
 αἶξει E 969 πλουσίους S (πλουσίους l) 970 δ' Elmsley] τ' 971 φρυγεῖν
 S 972 φέροντες L 973 ἐκείνης Sb, ἐκείνη (-δέξεται) C 976 ζόας
 Porson] ζωᾶς (ζωῆς C) 978 ἀναδυσμῶν Elmsley] ἀναδέσμων. ἀναδυσμῶν
 Porson 979 δύστηνος C] ἁ δύστηνος S, δύστηνος BEa 980 Ἄιδα
 Brunck] αἶδα 981 αὐτὰ Sb*) αὐτῇ BCE, om. a, αὐτὰ ταῖν Musurus (vulg.),
 αὐτὰ γ' ἐν Porson χερ * C i. e. χερῖ, quod hand scio an verum sit et addito
 λαβοῦσα metri causa in χερσὶν mutatum λαβοῦσα del. Nauck 983 τ' om.
 BCa, add. b ἀγὰ] αὐτὰν C πέπλον Elmsley (πέπλους Reiske)] πέπλων
 BCEaL, πέπλων Pb*; πέπλων | χρυσότενκτός τε στέφανος Hermann, πέπλων |
 χρυσοτεύκτων τε στεφάνον Klotz, πέπλων | χρυσοτεύκτων τε στεφανῶν Wecklein

χρυσότευκτόν τε στέφανον περιθέσθαι·
νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει. 985

τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται
καὶ μοῖραν θανάτου δύστανος· ἄταν δ'
οὐχ ὑπερφεύξεται ~ — ~ .

σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόννυφε στρ.
κηδεμῶν τυράνων, 990

παισὶν οὐ κατειδὼς
ὄλεθρον βιοτῆ προσάγεις, ἀλόχῳ
τε σὲ στυγερὸν θάνατον.
δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχει. 995

μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ἀντιστρ.
ὦ τάλαινα παίδων
μῖατερ, & φρονεύσεις
τέκνα νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων,
ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως 1000
ἄλλα ξυνοικεῖ πόσις συνεύρω.

984 χρυσότευκτον C (Elmsley)] χρυσότευκτον cet. τε, om. in libris, add. Reiske 985 δ' om. BE πάρα νυμφοκομήσει Ald.] παρανυμφοκομήσει BCEP, πάρα νυμφοκοσμήσει Lb schol., παρανυμφοκοσμήσει E¹ (γρ. χωρὶς τοῦ ὁ superscr.), a; πάρα νυμφοκοσμήσει Lehrs 987 προσλήπεται post θανάτου add. m. rec. in B ἄταν] Ἰδαν Nauck, ἀκτάν Mekler 988 ὑπερφεύξεται L (Elmsley), ὑπεκδραμεῖται (servato προσλήπεται) Porson. Lacunam indicavit Schoene, ταχεῖα add. Weil, τάλαινα Bauer, πάναγρον Wecklein, σκοτεινὰν Mekler 993 ὄλεθρον L] ὄλέθριον cet. βιοτῆ ab^s schol.] βιοτὰν a² cet. 994 στυγερῶ στυγερὸν E 995 δύστανε μοίρας, ὅσον π. Hermann 996 μέγα στένομαι Herwerden 998 φρονεύεις B 999 τέκνα (et 993 ὄλέθριον) Hermann 1001 ἄλλα Matthiae] ἄλλη

ΕΞΟΛΟΣ.

- ΠΑΙ. δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἶδε σοι φυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσμένῃ χερσὶν
ἐδέξατ'· εἰρήνῃ δὲ τὰ κεῖθεν τέκνοισι. —
ἔα.
τί συγχυθεῖς ἔστηκας ἥνίκ' ἐδυχεῖς;
[τί σὴν ἔστρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
[κοῦκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;]] 1005
- ΜΗ. αἰαῖ.
- ΠΑΙ. τὰδ' οὐ ξυνφδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
- ΜΗ. αἰαῖ μάλ' αἰθῆς. ΠΑΙ. μὲν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου; 1010
- ΜΗ. ἡγγεῖλας οἶ' ἡγγεῖλας· οὐ σὲ μέμφομαι.
- ΠΑΙ. τί δαὶ κατηφείς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;
- ΜΗ. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ' ταῦτα γὰρ θεοὶ
κάρῳ κακῶς φρονοῦσ' ἐμνηκανησάμην.
- ΠΑΙ. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι. 1015
- ΜΗ. ἄλλους κατὰξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.
- ΠΑΙ. οὐτοι μόνη σὺ σὼν ἀπεξέτης τέκνων·
κούφως φέρειν χερὶ θνητὸν ὄντα συμφορὰς.
- ΜΗ. δράσω τὰδ'· ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω
καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χερὶ καθ' ἡμέραν. 1020

1002 παιδγ. praefix. in BCS] πρε. in cet. Eadem varietas est in vv. proximis
σοι Wecklein] σοὶ 1004 τέκνοισι] δόμοις C, quod fort. verum, cf. 77

1005 ἔα paedagogi est in C, cui ex coniectura restituit Kirchhoff, Medae in
cet. 1006-1007 eiecit Valckenaer; alter ex 1148, alter ex 924 repetitus

ἔστρεψας Ca 1008 αἰ αἰ Pa, αἰ αἰ L, αἰ αἰ αἰ BC, αἰ αἰ αἰ E

1012 δαὶ EaL] δέ BCP, δὴ p (sic vulg.), δ' αἰ Chr. pat. 731 κατηφές
Cobet 1013 πολλή γ' Valckenaer, sed cf. Phoen. 1674; ἀνάγκη πολλή μοι

διδύρεσθαι schol. τοῖα γὰρ Weil 1015 κάτει Porson] κρατ * * B, κρατεῖς
B¹ cet. πρὸς τὰ (σὰ?) τέκν' ἔτι Kvičala (ἐβελπισ εἰ τοῦτοις πρὸς τὸ μέλλον
συμμεῶναι schol.) 1017 τῶνδ' CE 1018 δαῖ E

ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις
 καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ
 οἰκήσει' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·
 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φηγάς,
 πρὶν σφῶν ὄνασθαι καπιδεῖν εὐδαίμονας, 1025
 πρὶν λέκτρ' [α καὶ γυναῖκα καὶ γαμηλίους
 εὐνὰς] ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.
 ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
 ἄλλως ἄρ' ἐμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
 ἄλλως δ' ἐμὸς θοὺν καὶ κατεξέσθην πόλιν, 1030
 στεργὰς ἐνεγκοῦς ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
 ἦ μὴν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
 πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
 καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
 ζήλωτόν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὅλωλε δὴ 1035
 γλυκεῖα φροντίς· σφῶν γὰρ ἐστερημένη
 λυπρὸν διάξω βίον· ἀλγεινὸν τ' ἐμοί.
 ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὕμναισιν φίλοις
 ὕψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίον.
 φεῦ φεῦ· τί προσδέρεσθαι μ' ὕμναισιν, τέκνα; 1040
 τί προσεγέλαιτε τὸν πανύστατον γέλων;
 αἰατ'· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,
 γυναῖκες, ὅμμα τερπνὸν ὥς εἶδον τέκνων,
 οὐκ ἂν δυναίμην· χαίρειω βουλευμένα.
 [τὰ πρόσθεν· ἔξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς.] 1045
 τί δὲ με πατέρα τῶνδε φιλάτων κακοῖς

1021 ἔστιν ἡ E 1026 λέκτρ' ἀγῆλαι deletis verbis καὶ -εὐνὰς (glossae sunt)
 Bothe, λουτρά pro λέκτρα Burges (Stadtmüller coll. Phoen. 348, Iph. T. 818)
 1027 ἀνασχεθεῖν BE] ἀνασχεθεῖν b et cet. 1030 del. Hartung ut repet.
 ex Troad. 760 1036 ἐλπίς γλυκεῖα Nauck γλ. φρ. σφῶν ἀπεστερημένη
 (et ὅλωλ' ἐμοί?) Kvičala 1037 del. Kvičala ἐμοί] αἰεὶ (διάξω λυπρὸν
 εἰς μακρὸν βίον Chr. pat. 785) vel ἐγὼ F. W. Schmidt 1040 τέκνα CSa]
 φίλοις l^a et cet., ex 1038 1043 τερπνὸν Ca, λύομαι ταῖς τῶν οφθαλμῶν
 χάρισιν schol.] φαιδρὸν cet. 1045 del. Kvičala; videtur ei versum non
 legisse schol., qui λέπει τὸ σφάξαι τὰ τέκνα 1046 φιλάτων Kvičala.

ληπούσαν αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαιρέτω βουλευµατα. —
 καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους; 1050
 τολμητέον τὰδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κᾶκης,
 τὸ καὶ προσέσθαι µαλθακοὺς λόγους φρενί.
 χωρεῖτε παῖδες ἐς δόµους· ὅτω δὲ μὴ
 θέµις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύµασιν,
 αὐτῶ µελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερεῶ. — 1055
 ᾤ ᾤ.
 μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε·
 ἕασον αὐτούς, ὦ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
 καὶ μὴ μεθ' ἡµῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί µε. —
 µὰ τοὺς παρ' Αἰδῆ νεοτέρους ἀλάστορας,
 οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ 1060
 παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.
 [πάντως σφ' ἀνάγκη καταθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,
 [ἡμεῖς κτενοῦµεν οἵπερ ἐξεφύσσαµεν.]
 καὶ δὴ πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισι δὲ 1065
 νύμφη τύραννος ὀλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγὼ. 1066
 πάντως πέπρακται ταῦτα κοῦκ ἐκφεύζεται. 1064

εὐηθές ἐστιν ἐργαζομένην µε τὸν θάνατον τοῖς φιλτάτοις κτλ. schol.] τοῖς
 τούτων, quae verba videntur supra κτᾶσθαι 1047 scripta fuisse 1048 γρ. δὲ
 καὶ παύομαι βουλευµάτων schol. in a, γ. τολμήµατα Wecklein, del. vers. Kvičala
 1049 ὀφλεῖν Elmsley] ὀφλεῖν, cf. 404 1052 προσέσθαι Badham] προσέσθαι
 φρενί S, τὸ ἐνδοῦναι τῇ φρενὶ µαλθακοὺς λόγους schol.] φρενός 1 et
 cet., προσέσθαι µαλθακῆς λόγους φρενός Weil, πρ. τοῦσδε µ. λ. Dindorf
 1054 θύµασιν S, ᾧ τινι - οὐκ εὐσεβὲς φαίνεται παρεῖναι τῷ φόνῳ τοῦτω καὶ
 δέχεσθαι τοιαύτας θυσίας schol.] δώµασιν 1 et cet. 1056 μὴ σύ γ' S]
 μὴ ποτ' cet., μὴ σύ µ' Verrall, θυμέ θυμέ, μὴ ἐργάσῃ τάδε Nauck τάδε
 CSab*] τόδε cet. 1058 καὶ μὴ ego] ἐκεῖ (glossa). καὶ μὴ Hermann, ἦ καὶ
 (Weil) µετ' ἐχθρῶν Vitelli, δόχ' ἡµῶν Rauchenstein. Delet hunc v. Kvičala,
 post 1045 ponit Hartung µε B] σε cet. 1059 ἔδην BCa] ἔδην b* et cet.
 1062-1063 del. Pierson, cf. 1240-1241 1064 post 1066 posuit Kvičala
 πέρωται Lb* 1065 δέ] τε S

- ἀλλ', εἴμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν, 1067
 [καὶ τοῦσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι]
 παῖδας προσειπεῖν βούλομαι. δότ', ὦ τέκνα,
 δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα. 1070
 ὦ φιλότατη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι κάρα
 καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
 εὐδαιμονοῦτον, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
 πατήρ ἀφείλετ'· ὦ γλυκεῖα προσβολή,
 ὦ μαλθακὸς χρῶς πνεῦμά θ' ἡδιστον τέκνων. 1075
 χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἰμι προσβλέπειν
 εὐψυχος ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα τολμήσω κακά·
 θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν καλῶν βουλευμάτων,
 ὅσπερ μερίστων αἵτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

- ΧΟ. πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων
 μύθων ἔμολον καὶ πρὸς ἀμίλλας
 ἦλθον μείζους
 ἢ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν·
 ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοῦσα καὶ ἡμῖν, 1085
 ἢ προσομιλεῖ σοφίας ἔνεκεν·
 πάσαισι μὲν οὐ, παῖρον δὲ γένος,

1067 νῦν τληπαθεστάτην Etym. M. cod. Flor. 1068 secl. Pierson
 1071 κάρα] στόμα S, Chr. pat. 1322 1073 εὐδαιμονοῦτην Elmsley
 τὸ δ' (εὐδαιμονοῦν) Herwerden 1076 οὐ γὰρ εἰμι π. | οἷα τ' ἔθ' ὑμᾶς
 Nauck, οὐκέτ' εἰμι γὰρ βλέπειν | οἷα τ' ἐς ὑμᾶς Kvičala 1077 εὐψυχος
 ὑμᾶς Stadtmüller, cf. 403] οἷα (οἷα b) τε * * * * * B, οἷα (οἷα BC) τε
 πρὸς ὑμᾶς B¹C¹Ea², οἷα τε προσμᾶς a (οἷα a²), οἷα τ' ἐς ὑμᾶς S, οἷα πρὸς
 (εὐτόν) Chr. pat. 875, 1611; οἷα τε παῖδας Prinz et Wecklein, ἀνοικτος ὑμᾶς
 Stadtmüller (cui quod et ipse proposuit εὐψυχος vel εὐτολμος minus placet),
 coll. Troad. 787, frg. 120 κακοῖς] πόνοις Chr. pat. 595, 875 1078 τολ-
 μήσω] δρᾶν μέλλω L et multi scriptores, qui hunc v. laudaverunt, δρασεῖω
 Mekler 1079 τῶν καλῶν (vel σωφρόνων) Stadtmüller] τῶν ἐμῶν 1080 susp.
 hab. Sauppe 1084 ἢ (supra scripto εἰ) E] ἦ C, εἰ cet. et schol. 1087 δὲ
 Reiske] δὲ δὴ BCEa, δέ τι b²S (δὴ 1), δ' εἰδὸς Leo

(μίαν ἐν πολλαῖς εἰροῖς ἂν ἴσως).

οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
καὶ φημι βροτῶν οὐτινὲς εἰσιν
πάμπαν ἄπειροι μὴδ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προσφέρειν εἰς ἐντυχίαν
τῶν γειναμένων.

οἱ γὰρ ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀναρὸν
παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες

πολλῶν μόχθων ἀπέχονται.
οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτη
κατατρνημένους τὸν ἅπαντα χρόνον,
πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς
βίωτόν θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις.

ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς

μοχθοῦσι, τόδ' ἔστιν ἄδηλον.
[Ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἡδὴ
[παῖσιν κατερῶ θνητοῖσι κακῶν.]
καὶ δὴ μὲν ἔλις βιοτὴν ἡδῶν,
σῶμά τ' ἐς ἡβὴν ἤλυθε τέκνων
χρηστοί τ' ἐγένοντ'. ἦν δὲ κυρήση

1088 *μίαν* inseruit Elmsley coll. Heracl. 327 1089 οὐκ (Reiske) schol.:
μέχρι δὲ τοῦ οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν ἐν μεσοσυλλαβίᾳ ἔστιν ὁ λόγος]
κούκ. Vulgo: παῖδων δὲ γένος - οὐκ ἀπόμουσον 1090 φημι ἀρώτων Mekler
1094 οἱ γὰρ ego, ὅσοι μὲν γὰρ κτλ. schol.] οἱ μὲν τ' (τ' in ras. l). μὲν
γ' Reiske ('rarissimum apud tragicos' Porson), ὡς οἱ γ' Hartung 1096 μα-
θόντες a^{2s} 1099 ἐσορῶ Sb¹] ὁρῶ cet. (ἔστι C ex 1098) schol.; ἀθρῶ Nauck,
εἶδον Weil 1101 ὅπως ἂν S (ἂν del. l) θρέψουσι Brunck] θρέψωσι
libri et schol. (ἀγάγωσι) 1103 φεύλοις E1 1105-1106 post Hartungium
ego seclusi, 1106 Kvíčala 1106 κακῶν BEa², schol.] κακὸν CE² Sa
1107 μὲν Hartung] γὰρ βιοτὴν Lenting] βίωτον BEaP, βίωτόν θ' Lb,
βίον schol. 1108 ἤλυθε S (ἤλυθε l) 1109 ἦν δὲ κυρήση ego 'si ea for-
tuna (cf. 966) evenerit'] κυρήσει S (L, κυρήσει τύχη συμβαλή P), κυρήσει b¹ l

δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Αἰδην
 Θάνατος προσφέρων σώματα τέκνων.
 πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιερωτάτην
 παίδων ἔνεκεν
 θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;

- ΜΗ. φίλοι, πάλοι τοι προσμένονσα τὴν τύχην
 καρδοκῶ τάκειθεν ἧ' ποβήσεται.
 καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἠρεθισμένον
 δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν. 1120
- ΑΓΓ. ὦ δεινὸν ἔργον παρὰ νόμῳ τ' εἰργασμένον. —
 Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε καίαν
 λιποῦσ' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.
- ΜΗ. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;
 ΑΓΓ. ὀλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη 1125
 Κρέων θ' ὁ φύσας φαριμάκων τῶν σῶν ὕπο.
- ΜΗ. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις

schol. (εἰ δὲ δὴ τούτων οὕτως ἐχόντων φθάσας ὁ δαίμων - τούτους ἀρπάσειε),
 κυρῆσαι CEa, κυρήσας B; εἰ κυρώσει δ. οὕτως Vitelli 1110 οὗτος BCEa
 Pl] οὕτως b* schol., οὕτω L, ὁλοὺς Prinz 1111 del. Wecklein 1113 ἔτι
 ELb* schol.] ἐπὶ cet. ἀνιερωτάτην παίδων ἔνεκεν secl. Wecklein 1114 πῶς
 ἔτι λυσιστελεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις τῶν ἀνθρώπων κακοῖς τοὺς παῖδας ἐβῆσθαι
 τοῖς θεοῖς παρασχέιν λύπην ἀντιπροσέχοντα schol., qui videtur legisse αἰτεῖν
 pro ἔνεκεν (glossa super παίδων scripta?) 1116 τοῖς δὴ α 1117 τὰ
 κεῖθεν a ἧ C] οἷ ποβήσεται Cobet, τὴν ἀπόβασιν τοῦ πράγματος schol.]
 ποβήσεται (προβ. a) 1118 καίτοι S Chr. pat. 124 τῶν ab* Chr. pat.
 124] τὸν cet. 1119 ὀπαδῶν b* Chr. pat. 125] ὀπαδὸν cet. πνεῦμα δ'
 lemma schol. (Hermann)] πνεῦμα τ' (πνεύματ' C) Chr. pat. 125 1120 δει-
 κνυσιν CEa] δείκνυσιν δ' cet. κακόν] παρῶν Chr. pat. 127. τόδε? ἀγγε-
 λοῦντ' ἔπος Nauck, ὥς τοι κ. ἀγγελεῖ λόγον Wecklein 1121 ἀγγ. S] θερά-
 πων cet. (ex 1119), etiam 1125. 1129. 1136; om. v. Ca, damn. Lenting
 παρὰ νόμῳ τ' Ba] παρὰ νόμῳ cet., παρὰ νόμῳ τ' Dindorf ex Pal. 98
 εἰργασμένον B] εἰργασμένη b et cet. 1123 λιποῦσ' vix sanam; λιποῦσ'
 Kvíčala, αἰτοῦσ' Jortin 1126 θ'] δ' B

- τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.
 ΑΓΓ. τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ καὶ μαίνει, γύναι,
 ἥτις τυράννων ἐστὶαν ἠκισμένην 1130
 χαίρεις κλύουσα καὶ φοβεῖ τὰ τοιάδε;
 ΜΗ. ἔχω τι καὶ γὰρ τοῖσι σοῖς ἐναντίον
 λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
 λέξον δ' ὅπως ὦλοντο· δις τόσον γὰρ ἔν
 τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνήσι παγκάκως. 1135
 ΑΓΓ. ἐπεὶ τέκνων σὼν ἦλθε δίπτυχος γονή
 [σὸν πατρὶ καὶ παρῆλθε] νυμφικοὺς δόμους,
 ἦσθημεν οὔτερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
 δμῶες· δι' οἴκων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος
 σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρῖν. 1140
 κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
 παίδων· ἐγὼ δὲ καὶ τὸς ἡδονῆς ὑπο
 στέγας γυναικῶν σὸν τέκνοισι ἔμ' ἐσπόμην.
 δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θανατίζομεν,
 πρῖν μὲν τέκνων σὼν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα, 1145
 πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 ἔπειτα μέντοι προυκαλύψατ' ὄμματα
 λευκῇ τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
 παίδων μυσσάχεῖσ' εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
 ὀργὰς ἀφήρει καὶ χόλον νεάνιδος 1150

1129 ἐς ὀρθὰ Wecklein coll. Soph. frg. 551 1130 τυράννον b^a
 ἐστὶαν S] οἰκίαν cet. ἠκισμένη CE (ἦν superscr.) S. ἀκούσασα τὸν βασιλικὸν
 οἶκον διεφθάρθαι schol. 1132 τοῖσι C] τοῖς γε cet., τοῖσδε Lascaris
 1134 δὲ πῶς S 1137 [σὸν - παρῆλθε] in susp. voc. Stadtmüller, qui
 ἐν χειρὶ δῶρ' ἔχοντε (cf. 784) vel σὰ δῶρα προσφέροντε (cur non ἔχουσα, προσ-
 φέρονσα?) propter schol. 1: ὡς εἶδομεν τοὺς σοὺς παῖδας τὰ δῶρα προσφέ-
 ροντας, ἐχάρημεν et 2: ὡς εἶδομεν τὰ δῶρα κομιζόμενα παρὰ σοῦ, εὐφράν-
 θημεν (patris nulla mentio), aut σὸν πατρὶ δῶρ' ἔχοντε 1139 δι' οἴκων Weil,
 πολὺς ἦν λόγος κατὰ τὴν οἰκίαν schol.] δι' ὧτων εὐθὺς ἡμῶν ἦν λόγος C
 1141 κυνεῖ Brunck] κύνει 1150 ὀργὰς τ' S; μὴ ὀργίζεσθαι - παρήνει
 ἀντὶ βδελύττεσθαι schol. (non μήτε - μήτε) χόλον νεάνιδος CSA] νεά-
 νιδος χόλον cet.

λέγων τὰδ' οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις,
παύσει δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κἄρα,
φίλους νομίζουσ' οὐσπερ ἂν πόσις σέθεν,
δέξει δὲ δῶρα καὶ παραιτήσῃ πατρός

φρυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν; 1155

ἢ δ' ὥς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠρέσχετο,
ἀλλ' ἦρεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ τέκν', ἀσμένῃ
λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπέσχετο,
χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις 1160

λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
ἄφηνχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
κἂπειτ' ἀναστὰς ἐκ θρόνων διέρχεται
στέγας, ἄβρὸν κινοῦσα πάλλενκον πόδα,
δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165

τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὕμιασι σκοπομένη.
τοὐνθὲνδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·
χροὴν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
χωρεῖ τρέμονσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170

καὶ τις γεραιὰ προσπόλων δόξασά που
ἢ Πανδὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν
ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὀρᾷ κατὰ στόμα

1156 ὡς S] ὡς τ' E, ὥστ' cet. 1158 τέκν', ἀσμένῃ Stadtmüller, cf. 1003;
schol. 1: οὕτω δὲ περιχαρὴς γέγονε τὸν κόσμον ἰδοῦσα -, ὡς μὴ ἀναμείναι
τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἰάσονος, schol. 2: ὑπερησθεῖσα τῷ δῶρῳ etc., Hesych.
ἀσμένως· — περιχαρῶς] τέκνα σέθεν BE, παῖδας σέθεν cet., (σέθεν om. L,
add. I); 'mirari subit Euripidem non potius patéra sὺν τέκνοις σέθεν, τέκνα
καὶ πόσιν σέθεν vel tale quid dedisse' Elmsley, πατέρα καὶ τέκν', αὐτόθεν
(εὐθὺς λαβοῦσα schol.) Weil, πατέρα παῖδὲ τ' εὐθέως Kvičala 1159 ἡμπέ-
σχετο C (Elmsley)] ἡμπέσχετο cet. 1161 δέμας B (κόμην b) 1162 εἰκὼ
Eap] εἰκὼ a² et cet. γρ. προσβλέπονσα schol. 1164 κινοῦσα πάλλενκον
πόδα C] βαίνονσα παλλένκῳ ποδὶ cet. (interpretatio ex 830 petita) 1167 τοὐν-
τεῖθεν μὲν τοι E δεινὸν] φρικτὸν Chr. pat. 1209 1169 τρέχονσα S
1173 ὀρᾷ a, ὀρᾶν a² (ἔως ἐθεάσατο schol.) κατὰ S, schol.] διὰ cet.

χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν δμμάτων τ' ἀπὸ
κόρας στρέφουσιν αἷμά τ' οὐκ ἐνὸν χοῦι. 1175
εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν. εὐθὺς δ' ἡ μὲν ἐς πατρός δόμους
ῥωμῆσεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀγτίως πόσιν,
φράσσουσα νύμφης συμφορὰς· ἔπασα δὲ
σιέγῃ πυκνοῖσιν ἐκτύνει δρομήμασιν. 1180
ἦδη δ' ἀμείβων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου
ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀνθήπτετο,
ἡ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὕμματος
δεινὸν στενάξασ' ἡ τάλαιν' ἠγείρετο.
διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο· 1185
χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
θαυμαστὸν ἵει νῆμα παμφέγον πνρός,
πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
λευκὴν ἔδαπτον σάραα τῆς δυσδαίμονος.
φείγει δ' ἀναστᾶς ἐκ δόμων πυρρουμενῇ, 1190
σείουσα χαίτην κρατὶ τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἄλλ' ἀρερότως

1174 τ' S, schol.] δ' cet. ἀπὸ Heath (ἐκστρέφουσάν τε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς schol.)] ἀπο. ὑπὸ Wecklein, ἄνω Reiske (Weil), ἔμα, ἄφαρ, ἄφρω Kvi-
žala, ἀεὶ Prinz 1179 συμφορὰν S (τὸ συμβάν schol.) 1180 δρομήμασι
Cobet, ut Or. 1005 A 1181 et 1182 damn. Dindorf ἀμείβων Stadt-
müller, qui κῶλον interpretatur dimidiam partem διαύλον, ut Aesch. Ag.
344 (plerique crus cursoris), coll. Bacch. 65, Phoen. 131, 1179] ἀνέκων
(ἀνακουφίζων τὸν πόδα schol.). ἄν ἔλκων Schaefer, ἀνείκως Musgrave,
ἀνακλῶν Verrall, ἐλίσσων Herwerden, ἀνελθῶν Lenting, ἀνελῶν Weil
ἔκπλεθρον L] ἔκπλεθρον cet. (ὑπερμετρον schol.), ἔκπλεθρον Reiske
1182 ἀνθήπτετο] ἄν ἤπτετο Musgrave, ἀνθήπτετ' ἄν Brunck (ἀν deest in
v. simili El. 825); ἦδη τρέχων μὲν κ. ἔκπλεθρον δρ. | τ. δρομειὺς ἄν τ.
ἐφῆπτετο Rauchenstein 1183 σώματος E, ὕμματα Chr. pat. 906, 1332 VB
1184 ἀπόλλυτο S (γρ. ἠγείρετο l), cf. 277 1188 δὲ S] τε cet. 1189 λευκὴν
Ca] λεπτὴν cet. 1190 ἀνέξασ' Wecklein coll. Iph. T. 315, ἀναπᾶσ'
Mekler δόμων E, cf. 1195] θρόνων cet. propter 1163 et 1170 1192 ῥίψαι
Schaefer] ῥίψαι

σύνδεσμα χρυσοῦν εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσειε μάλλον, δις τόσως ἐλάμπετο.
 1195 πίτνει δ' ἐπ' οὐδας συμφορᾷ νικωμένη,
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν·
 οὐτ' ὁμιμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
 οὐτ' εὐφρὲς πρόσωπον, αἶμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρὶ,
 1200 σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ
 γναθμοῖς ἀδύλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
 δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
 νεκροῦ· τὴν γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
 πατήρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾷς ἀγνωσίᾳ
 ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκρῷ·
 1205 ὦμωξε δ' ἐδύς, καὶ περιπτύξας δέμας
 κινεῖ προσανδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
 τίθησιν; οἶμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον.
 1210 ἐπεὶ δὲ θορήων καὶ γόνων ἐπαύσατο,
 χοῦζων γεραῖον ἐξαναστήσαι δέμας

1193 χρυσοῦν Herwerden] χρυσός (ortum ex falsa interpretatione v. σύν-
 δεσμα· συμπλοκὴς, συνδέσεις schol.) 1194 ἔσειε μάλλον, δις Wecklein (ἔσειε
 μάλλον, δις Weil)] ἔσειε, μάλλον δις vulgo. μαλακὴν Prinz, κόμης - μάλλον
 Kvičala τόσως S (L, τόσων P, τόσον p)] τόσως τ' E, τοσῶς τ' Ba, τοσῶς
 δ' C, τόσον τ' b* a² ἔλαμπ' ἔτι Mekler, ἐθάλλετο Nauck, ἐδάτετο F, W.
 Schmidt 1195 πίτνει Elmsley] πίτνει BEa, πίττει S Chr. pat. 1089, 1431
 ἐπ' S Chr. pat. 1089, 2102] ἐς 1196 δυσπετιὴς μαθεῖν Nauck coll. Soph.
 Ai. 1046 1201 γναθμοῖς ἀδύλων φαρμάκων L (corr. l), γναθ * * ἀδύλ
 * * φαρμάκ * * P, γναθμῶν ἀδύλοις φαρμάκοις p et schol., qui σάρκες γνα-
 θμῶν ('maxillarum') falso interpr. 1202 δεινόν] φρικτὸν Chr. pat. 1105,
 1220, quod genuinum esse susp. Stadtmüller 1205 παρελθόν Nauck]
 προσελθόν σῶμα - νεκροῦ Stadtmüller 1206 δέμας] χέρας S 1207 κινεῖ
 B] κίνει cet. παῖ] σὺ B, γρ. παῖ b* 1208 τίς σ' Lab] τις δ' E, τίς est.
 1212 δέμας] γρ. πόδα ἢ γόνυ a¹ (i. e. adscripsit aliquis γόνυ ex 1215
 et eius verbi interpretationem πόδα)

- προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔργεσιν δάφνης
λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαιόματα·
δ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστήσαι γόνυ, 1215
ἢ δ' ἀντελάζντ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἔγοι,
σάρκας γεραιᾶς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
χρόνῳ δ' ἀπέστη καὶ μεθ' ἧχ' ὁ δύσμορος
ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρον πατὴρ 1220
πέλας, ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά.
καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγον,
γνώσει γὰρ αὐτὴ συμφορᾶς ἀναστροφὴν.
τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
οὐδ' ἂν τρέσας εὔτοιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν 1225
δοκοῦντας εἶναι [καὶ μεριμνητὰς λόγων
τούτους μεγίστην] μωρίαν ὀφλισκάνειν.
θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἔστιν εὐδαίμων ἀνὴρ·
ὄλβον δ' ἐπιρρυνέντος εὐτυχέστερος
ἄλλον γένουτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὐ. 1230

XO. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι.

1215 ἐξαναπάσαι vel ἐξαπαλλάξαι Nauck γόνυ] γρ. δέμας b*, ex 1212
1216 ἀντελάζντ' S et lemma scholii] ἀντελάζντ' p et cet. 1218 ἀπέσβη Sca-
liger (Valckenaer), coll. frg. 961; an ἀπέπτε? cf. Hipp. 1353 1221 δακρύοισι (E?)
S schol. Chr. pat. 1112] δακρύουσι B Ca; 'v. corr.' Nauck (Prinz) 1223 γνώσει]
γρ. γλώσση schol.; v. ad 1227 συμφορᾶς ego] ζημίας ἀναστροφὴν Stadt-
müller] ἀποστροφὴν. Schol.: τὴν ἀντανάκλασιν τῆς συμφορᾶς, ἧς δέδρακας
et γνώση ἐπαναστροφόμενῃν εἰς σέ τὴν ζημίαν καὶ τὴν συμφοράν. Kirchhoff:
ἀντιστροφὴν ex Chr. pat. 800 1225-1227 'mihi suspecti. conficti videntur
e 580 sq.' Prinz; καὶ - μεγίστην ego secludi ad τούτους refero ex v.
1223 v. l. γλώσση, ex v. 582 repetitam μωρίαν Musurus] ζημίαν, ex
V. 581 illatum 1228 θνητῶν] φύσει Prinz εὐδαίμων ἀνὴρ] ὄλβιος φύσει
Chr. pat. 1016 1229 ἐκλεέστερος Chr. pat. 1017 1230 ὄλβιος δ' ἂν οὐ
Chr. pat. 1018 1232 ξυνάψειν CaPl] ξυνάπτειν BE Chr. pat. 1096, ξυνά

- [ὦ τλήμων, ὥς σου συμφορὰς οἰκτείρομεν,
 κόρη Κρέοντος, ἣτις εἰς Αἶδον πύλας
 οἷχει γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.] 1235
- ΜΗ. φίλαι, δέδοκται τοῦργον ὥς τάχιστά μοι
 παῖδας κτανούσῃ τῇσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός
 καὶ μὴ σχολὴν ἔχουσιν ἐκδοῦναι τέκνα
 ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέροι χειρί.
 πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χορή, 1240
 ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
 ἀλλ' εἴ ὀπλιζον, καρδία· τί μέλλομεν;
 [τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά·]
 ἄγ' ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμή, λαβὲ ξίφος,
 λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίου, 1245
 καὶ μὴ κακισθῆς μὴδ' ἀναμνησθῆς τέκνων
 ὥς φίλταθ', ὥς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
 λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παιδῶν σέθεν,
 κἄπειτα θρήνῃ· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὅμως
 φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή. 1250

- ΧΟ. ὦ Γᾶ τε καὶ παμφαῆς 1235 στρ.
 ἀκτὶς Ἀλλίου, κατίδετ' ἴδετε τὰν
 οὐλομένην γυναικα, πρὶν φοινίαν
 τέκνοις προσβαλεῖν χερ' αὐτοκτόνον·

1233-1235 in susp. voc. Weil, ex priore Medea illatos esse susp. Wecklein, ego seclusi 1234 πύλας] δόμους S, Chr. pat. 878, 1505 ('Hipp. 895 εἰς Αἶδον πύλας A, δόμους cet.' Wecklein) 1237 κτανούσῃ L, av L¹
 1240-1241 secl. Valckenauer, cf. ad 1062-1063 1243 secl. Nauck, usum Eurip. illustrat Stadtmüller coll. Alc. 255, Rhes. 532, El. 757, Hec. 1094, Or. 275; μὴ οὐ Elmsley, κἀναγκαῖ' ἀκμή π. κ., coll. El. 683, Hec. 1042, Aesch. Sept. 98, Stadtmüller, qui μὴ οὐ nusquam post μέλλειν apud Eurip. legi monet 1244 χεῖρ σῇ Bothe 1247 ὥς σφ' ἔτικτες Brunck 1248 λαθοῦ CSb²] λάθον Ea, λαβοῦ B 1249 κτενεῖς S 1250 φίλοι γ' P] δ' L, τ' cet. 1251 τε om. CE 1252 Ἀλλίου C (Hermann)] Ἀελλίου κατίδετ' ἴδετε c Chr. pat. 1080 κατίδε * * * L, κατίδετε l cet. (κατείδετε a et lemma scholii) 1253 οὐλομένην BPl] ὀλομένην p cet. φοινίαν Aldina] φοινίαν

σᾶς γὰρ χροσέας ἀπὸ γονᾶς 1255

ἐβλαστεν, θεοῦ δ' αἷμα <πέδοι> πίτνειν

φρόβος ἐπ' ἀνέρων.

ἀλλὰ νιν, ὃ φάος διογενές, κάτειρ-

γε κατάπανσον, ἔξελ' οἴκων τάλαι-

ναν φορίαν τ' Ἐρινὸν ἐπ' ἀλαστόρων. 1260

μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων,

ἀντιστρ.

μάταν δὴ γένος φίλιον ἔτεκες, ὃ

κυανεῖν λιπούσα Συμπληγάδων

πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολάν.

δειλαία, τί σοι φρενοβαρῆς

1265

χόλος προσπίπτει καὶ ζαμενῆς <φρόνον>

φόνος ἀμείβεται;

χαλεπά τοι βροτοῖς ὁμογενῇ μιᾷ-

σματ' ἐπάγει γὰρ αὐτοφρόντας ξυνφ-

δὰ θεόθεν πίτνοντ' ἐπὶ δόμοις ἔχῃ.

1270

1255 χροσέας ἀπὸ Musgrave] ἀπὸ χροσέας. τᾶς σᾶς γ. ἀ. χ. Seidler, σᾶς γὰρ σπέρμα χ. Wecklein (utroque φρενῶν βαρὺς 1265) 1256 θεῶν α¹ αἷμα CSb schol.] αἷμα τι E, αἷματι cet. <πέδοι> π. Wecklein] <χαμαί> π. Hermann, αἷμ' <ἐπὶ γῆ> πεσεῖν Allen 1257 φόβος] φθόρος Paley, ἄγος Heimsoeth 1258 κάθειργε CB (corr. b) 1259-1260 τάλαιναν φορίαν τ' Seidler] φορίαν τάλαιναν τ'. φρονῶσαν (Kirchhoff) ἀλαθὲν τ' Heimsoeth, σταλεῖσαν φορίαν Herwerden, πλανατὰν φ. Weil, τε del. Kolster ἔρινον E] ἐρινόνην S, ἐρινόνην θ' C ἐρινὸν E¹ cet. 1262 μάταν δὴ ego] ἄρα μάταν BCEa, μάταν S; μάταν τοι Hermann; μάταν ἄρα Musgrave (inusitata dochmii haec forma), μάταν ἄρα Bruck (et ἀπὸς Ἀελλίου 1252) ὃ om. CP, eras. in L 1265 φρενοβαρῆς Seidler] φρενῶν βαρὺς. φρεῖνα β. Hermann, φρενὶ β. Bauer 1266 καὶ] καὶ Leo ζαμενῆς Porson (Weil), cf. schol. Soph. Ai. 137] δυσμενῆς. δυσσεβῆς Nauck <φρόνον> | φόνος Wecklein] <φρόνον> φόνος Hermann. ἀμείβεται φόνος I, ἀμείρεται φόνος P 1268 χαλεπὰ] σχέτλια Heimsöth τοι ego] γὰρ 1269 μιάσματ' ἐπάγει γὰρ ego] μιάσματ' ἐπὶ γαῖαν. Leo: μιάσμαθ'. ἔπεται δ' αἰμ', Weil: μιάσματ' ἐπέγειρεν, Heimsoeth: μ. ἐπὶ γ. ἐχέασιν σῖνοιδα θ. συνφδῇ E (συνφδὰ E¹), ξύνοιδα α² b², σύμφωνα καὶ ἄλλα τοῦ τολμήματος κατὰ schol. 1270 ἐπὶ] ἀμφὶ Heimsoeth δόμοις B¹

⟨ΠΑΙΔΕΣ. αἰαῖ, αἰαῖ.⟩

ΧΟ. ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων; στρ. 1273

ὡς τλᾶμον, ὃ κακοτυχὲς γύναι. 1274

ΠΑΙΣ. οἴμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας; 1271

ΠΑΙΣ. οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'· ἀλλύμεσθαι γάρ. 1272

ΧΟ. παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον 1275

δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔ. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρῆξαι· ἐν δέοντι γάρ·

ὥς ἐγγυὲς ἤδη γ' ἐσμέν ἀρκύων ξίφους.

ΧΟ. τάλαιν', ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα- 1280

ρος, ἔτις τέκνων δν ἔτεκες

ἄροτον αὐτόχειρι μοίρα κτενεῖς.

μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος ἀντιστρ.

γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,

Ἰνὼ μαρεῖσσαν ἐκ θεῶν, δθ' ἢ Διὸς

δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλγῃ. 1285

πίπτει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἔλμαν φόνω

τέκνων δυσσεβεῖ,

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,

δυοῖν τε παῖδων συνθανοῦς' ἀπόλλυται.

τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἐν ἔτι δεινόν; ὃ 1290

1271-1292 strophicos esse intellexit Seidler 1271 (αἰαῖ αἰαῖ) exclamations puerorum inserendas et 1271-1272 post 1273-1274 ponendos esse vidit Schenkl. Post οἴμοι τί δράσω ΠΑΙΣ inserit (omisso v. 1272) Hense

1272 del. Nauck et versui 1271 ΠΑΙΔΕΣ praefigit παῖς a] ἔτερος παῖς cet.

Post 1274 duos senarios, quibus responderent vv. 1284-1285, excidisse coniecit Schoene; eo referenda esse verba ὃ θερμοβόλον σπλάγχνον, quae

in Eur. Med. inveniri dicit schol. Aristoph. Ach. 119, putat Hense 1276

τέκνοις μοι δοκεῖ Weil, ut verba verbis accuratius respondeant 1277 οἱ

δύο παῖδες E. παῖδες cet.] ΠΑΙΣ Hermann 1278 ἄλλος b, nihil prae fixum in

cet., ΠΑΙΣ Hermann 1280 δν Seidler] ὦν 1281 μοίρα] τόλμα Nauck

ἄτανες Mekler 1283 γυναῖκ' ἐν Pl] γυναῖκ * * * L, γυναῖκων ἐν cet. χέρα

Aldina, χ * ρα L] χεῖρα l cet. προσβαλεῖν S 1285 ἐξέπεμπε Ca

1286 ἅ Ea] ἡ S, ὃ BC 1289 τε] δὲ P, δὴ L παῖδων C 1290 δῆτ' Elmsley

γυναικῶν λέχος πολύπορον,
ὅσα βροτοῖς ἔρξας ἤδη κακὰ.

- IA. γυναῖκες, αἱ τῆσδ' ἐγγὺς ἔσταιτε στέγης,
ἄρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δειν' εἰργασμένη
Μήδεια τοισίδ', ἢ μεθέστηκεν φυγῇ; 1295
δεῖ γὰρ νιν ἦτοι γῆς [σφε] κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
εἰ μὴ τυράνων δώμασιν δώσει δίκην.
[πέποιθ' ἀποκτεῖνασα κοιράνους χθονὸς
[ἀθῶος αὐτῇ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;] 1300
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω·
[κείνην μὲν οἷς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,]
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσω βίον,
μὴ μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
μητρῶν ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον. 1305
XO. ὦ τλήμων, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας,
Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τούσδ' ἔν ἐφθέρξω λόγους.
IA. τί δ' ἔστιν; οὐ πον κἔμ' ἀποκτεῖναι θέλει;

δὴ ποτ'. δέ ποτ' Seidler 1291 πολύπορον (et ὦν ἔτεκες 1280) Wecklein
1292 ὅσα Seidler] ὅσα δὴ BC, ὅσα δὴ cet. 1295 τοισίδ' Canter] τοῖσιν S,
τοῖσδε γ' B (ai b*) Ea, τῆσδε γ' C; cf. Hipp. 1393. τοῖσδ' ἔτ' Wecklein,
Μήδει' ἔτ' ἐστὶν Heimsöth 1296 νιν ἦτοι] τανῦν ἢ Chr. pat. 281, πρὶν
ἦτοι Wecklein σφε ego secl., medela incerta; γῆς γε Elmsley, γῆς καλυ-
φθῆναι Weil; an γῆς ἀποκρῦψαι? Glossa σφε κρυφθῆναι fort. adscr. ex Hipp.
1247 1297 βάθος] πύχαις B¹⁸ 1299-1300 in susp. voc. Dindorf, secl.
Nauck; videntur ex priore Medea illati esse τυράννους BCE Scholi-
astam, qui δεῖ γὰρ αὐτὴν — ἀναπτήναι, εἰ μὴ ἄρα πέποιθε μὴ δώσειν δίκην
τῶν τολμηθέντων et ἀντί τοῦ φεύζεται (leg. ἀντί τοῦ: οὐ φ.) ἀτιμώρητος, sunt
qui δώσειν πέποιθ' et φεύζεται legisse suspicentur; δώμασ' οὐ δώσειν δ. | πέ-
ποιθ' — | καθῶς — φεύξεσθαι Hartung, μὴ δόμοις δώσειν δ. πέποιθ' ἀποκτεί-
νασά τε τυράννους — φεύξεσθαι Kvičala, εἰ μὴ τι τολμῶν τῶνδε μὴ δώσειν δ.
πέποιθε καὶ κτεῖνασα — φεύξεσθαι Heimsöth 1302 ego seclusi ἔρξουσιν
B CaP (corr. b) 1303 ἐμῶν] ἐγὼ Bauer ἐκσώσαι Cp, ἐκσώ * * P
1304 μοι] νιν Elmsley, μοί τι δράσῃ σφ' Vitelli, coll. 283 1306 οἷ] ἢ C
1307-1308 in susp. voc. Lenting 1308 οὐπον ego, cf. 695] ἢ πον, ἢ
πῶ Chr. pat. 107

- ΧΟ. παῖδες τεθνήσκει χειρὶ μητρὶα σέθεν.
 ΙΑ. οἴμοι τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. 1310
 ΧΟ. ὥς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φροντίζε δή.
 ΙΑ. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἢ ᾧξεν δόμων;
 ΧΟ. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὕψει φόνον.
 ΙΑ. χαλᾷτε κληῖδας ὥς τάχιστα, πρόσπολοι,
 ἐκλύεθ' ἐρμούς, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν. 1315
 [τοὺς μὲν θανόντας· τὴν δὲ τίσσομαι φόνῳ.]
- ΜΗ. τί τάσδε κινεῖς γάναμοχλεύεις πύλας,
 νεκροὺς ἐρευνῶν καμὲ τὴν εἰργασμένην;
 παῦσαι πόνον τοῦθ'· εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,
 λέγ' εἴ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψεύσεις ποτέ. 1320
 τοιόνδ' ὄχημα πατρός· Ἥλιος πατήρ
 δίδωσιν ἡμῖν, ἔρμα πολεμίας χειρός.
 ΙΑ. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
 θεοῖς τε καμοὶ παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος 1325
 ἔτλης τεκοῦσα καὶ μ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας·
 καὶ ταῦτα δράσας ἥλιόν τε προσβλέπεις
 καὶ γαῖαν, ἔργον τλάσας δυσσεβέστατον.
 ὅλοι'· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότε οὐ φρονῶν,
 ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρον τ' ἐπὶ χθονὸς 1330
 Ἑλλήν' ἐς οἶκον ἡγρόμην, κακὸν μέγα,

1313 φόνον] μόρον Chr. pat. 122 1315 ἐκλύεθ' in ras. C, videtur
 fuisse ἐκλύσαθ' (λύσατε schol.). Hipp. 808-809 χαλᾷτε-ἐκλύσαθ' omnes libri
 διπλᾶ κακὰ CE 1316 seclus. Schenkl; cf. Hipp. 810 τίσσομαι S
 (καὶ τήνδε τίσσομαι φησὶ schol.); τίσσουσαν φόνον Weil (δίκην Bauer), λυσσῶσαν
 φόνῳ Herwerden, πινωσαν φόνῳ Heimsöth, καὶ τοὺς θανόντας τῆσδε τίσσομαι
 φόνῳ Hartung 1317 τοῦσδε — λόγους Chr. pat. 121, 437. cf. Aristoph.
 Nub. 1397; τάσδε — πᾶς Verrall 1320 λέξον, τί? ex 610 sqq. vid. corrupt.
 esse 1321 ὄχημα] ἐπὶ ὕψους γὰρ παραφαίνεται ἡ Μήδεια, ὀχυρομένη δρε-
 κοντίνοις ὄχμασι καὶ βασιτάζουσα τοὺς παῖδας schol. 1322 ἔρμα Wds,
 metri causa 1326 ἐκοῦσα Hirzel καὶ μ' CE 1328 τλάσας] δρώσα S
 1330 ἐκ δόμον S; ἐκνομον Verrall, cf. 538

- πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐθρέψατο.
 τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί·
 κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον
 τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος. 1335
 ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ
 παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα
 εὐνῆς ἑκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
 οὐκ ἔστιν ἦτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνίς γυνή
 ἔτλη ποθ', ὣν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ 1340
 γῆμαί σε — κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί —
 λείναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
 Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνείδεσι
 δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος· 1345
 ἔρρ', αἰσχροποιεῖ καὶ τέκνων μαιφόνε.
 ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
 δς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
 οὐ παῖδας οὐδ' ἔφρσα κάζεθρεψάμην
 ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσας. 1350
 ΜΗ. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντίον
 λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἡπίστατο
 οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἷά τ' εἰργάσω·
 σὺ δ' οὐκ ἐμελλες τᾶμ' ἀτιμάσας λέχη
 τερπνὸν διάζειν βίοτον ἐγγέλων ἐμοί, 1355
 οὐδ' ἢ τῦρανος, οὐδ' ὁ σοὶ προσθεῖς γάμους

1333 τὸν σὸν δ' S] τὸν σὸν cet. (τὸ σὸν a, v add. a¹), τὴν σὴν δυσ-
 τυλίαν schol.; τοςόνδ' Kvčala, τοιόνδ' Nauck, τοῖσδ' s' Kirchhoff, τῶν σῶν
 Wecklein, τῶν σῶν s' Weil, τότ' οὖν Stadtmüller; sed cf. Phoen. 1556, 1593.
 Here. f. 1234 1339 ἔστι τοῦτ' ἦτις ἂν B, ἔστι τοῦτ' ἂν ἦτις Hermann
 ἑλλήνων C 1341 κέρδος C 1346 ἔρρ', αἰσχροποιεῖ (τὸ χ) διὸ δοκεῖ τὸν
 σίχρον τοῦτον εἰπὼν Εὐριπίδης ἐκβεβλήσθαι [διὸ καὶ κεχάσται.] 1350 ἀπώ-
 λεσας Wecklein] ἀπώλεσα 1351 μακρὰν δ' ἂν E, ἢ μάκρ' ἂν S (ἢ L), μάκρ'
 ἔν schol. ἐναντία Sb^s schol., ἐναντίαν C, ἐναντίους E 1356 οὐδ' —
 οὐδ' Elmsley] οὐθ' — οὐθ' προσθεῖς S] προσθεῖς cet. γάμους E

Κρέων, ἄτιμον τῆσδ' ἐμ' ἐμβαλὼν χθονός.
πρὸς ταῦτα καὶ λείανεν, εἰ βούλει, κάλει
καὶ Σκύλλαν ἣ Τυρσηρὸν ἔκρησεν πέτρον·

τῆς σῆς γὰρ ὥς χρηὴ καρδίας ἀνθηψάμεν.

1360

IA. κατ' ἡ γέ λυπεῖ καὶ κακῶν κοινοπὸς εἶ.

MH. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἦν σὺ μὴ γγελᾷς.

IA. ὦ τέκνα, μητρὸς ὥς κακῆς ἐκύρσατε.

MH. ὦ παῖδες, ὥς ὤλεσθε πατρὸς νόσῳ.

IA. οὔτοι νῦν ἡμῇ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν.

1365

MH. ἀλλ' ὕβρις οἷ τε σοὶ νεοδμήτες γάμοι.

IA. λέχους σφέ γ' ἠξίωσας εἵνεκα κτανεῖν.

MH. σμιζρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;

IA. ἦτις γε σώφρων· σοῦ δὲ πᾶντ' ἐστὶν κακά.

MH. οὔδ' οὐκέτ' εἰσὶ· τοῦτο γὰρ σε δῆξεται.

1370

IA. οὔδ' εἰσὶν, οἶμαι, σὼ κάρη μιάστορες.

MH. ἴσασι δότις ἦρξε πημονῆς θεοί.

IA. ἴσασι δὴτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.

MH. στύγει· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.

IA. καὶ μὴν ἐγὼ σὴν ῥέδιοι δ' ἀπαλλαγαί.

1375

MH. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.

IA. θάψαι νεκρούς μοι τοῦσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.

1357 ἄτιμον Cb*Ea] ἀτίμως B, ἀνατεῖ S, ἀνατὶ l et alter schol., ἄτιμον expl. alter τῆσδ' ἐμ' B ἐμβαλὼν Kirchhoff] ἐμβαλεῖν. Totum v. in susp. voc. Wecklein 1359 πέτρον Weil] πέδον. πέτραν Elmsley coll. Aesch. Ag. 1234, Tro. 435; πόρον Musgrave, qui σπέος legisse suspicatur eum, qui σπηλ (λ*, = σπήλαιον) minio super πέδον scripsit in E 1360 χρηὴν Reiske 1362 μὴ σὺ γγελᾷς C, σὺ μὴ γελᾷς BE; λυσιτελεῖ δὲ τὸ ἄλγος, ἕως σὺ μὴ ἐγγελᾷς schol. 1365 οὔτοι νῦν C, οὔτοι νῦν B, οὔτοι νῦν E] οὐ τοῖνυν Sb* a², οὔτοι νῦν E¹ a, οὔτοι νῦν ἡ μὴ δεξιὰ γ' ἀπ. Hermann 1366 νεόδμητοι Sb* 1367 γέ φ' ἠξίωσας C, σφε κῆξίωσας S (σφε in ras. man. rec. L), σφ' ἐπηξίωσας Elmsley, σφ' ἄρ' ἦξ. Dindorf εἵνεκα] οἵνεκα, cf. ad 88 κτανεῖν. Prinz] κτανεῖν; 1369 σοῦ Wecklein] σοὶ 1371 οἶμαι Tyrwhitt (Stadtmüller coll. Soph. Ant. 1050)] ὥμοι BC schol., ὥμοι E, οἶμοι cet., ὥμοι Burges, οἰμοὶ Hermann, εἰσὶν Küchly 1374 στύγει Weil] στύγῃ 1375 ῥέδιον B (oi b*) 1377 καῦσαι a; ψαῦσαι coll. 1403, 1412 Prinz

- ΜΗ. οὐ δὲ γὰρ, ἐπεὶ σφᾶς τῇδ' ἐγὼ θάψω χειρί,
 φέρονσ' ἐς Ὁράς τέμενος Ἀκραίας θεοῦ,
 ὥς μή τις αὐτοῖς πολεμίων καθυβρίσῃ, 1380
 τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
 σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομεν
 τὸ λοιπὸν ἐντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἴμι τὴν Ἐρεχθέως,
 Αἰγεί συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος. 1385
 σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,
 Ἀργοὺς κάρα' πλὴ λειψάνῳ πεπληγμένος,
 πιπρὸς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδών.
 ΙΑ. ἀλλὰ σ' Ἐρινὸς ὀλέσειε τέκνων
 φονία τε Αἰκῆ. 1390
 ΜΗ. τίς δὲ κλέει σου θεὸς ἢ δαίμων,
 τοῦ ψευδόρχου καὶ ξειναπάτου;
 ΙΑ. φεῦ φεῦ, μυσσὰρὰ καὶ παιδολέτορ.
 ΜΗ. στεῖχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ὕλοχον.
 ΙΑ. στείχω, δισπῶν γ' ἔμφορος τέκνων. 1395
 ΜΗ. οὐπω θορηρεῖς· μένε καὶ γῆρας.
 ΙΑ. ὦ τέκνα φίλτατα. ΜΗ. μητρὶ γε, σοὶ δ' οὔ.
 ΙΑ. κἄπειτ' ἔκανε; ΜΗ. σέ γε πημαίνουσ'·
 ΙΑ. ὦμοι, φίλιον χοῖζῳ στόματος
 παίδων ὃ τάλας προσπνύξασθαι. 1400
 ΜΗ. νῦν σφε προσανδᾶς, νῦν ἀσπάζει,
 τότε ἀπωσάμενος. ΙΑ. δός μοι πρὸς θεῶν

1378-1379 *χειρί. φέρω σφ'?* 1380 *αὐτοῖς* Sb, Chr. pat. 1280] *αὐτῶν* cet.,
 αὐτοῦ Verrall *πολεμίων]* *δυσμενῶν* Chr. pat. l. l. 1381 *τύμβων* (= ἐκ τ.)?
 1382 *τέλος* schol. Hom. Il. K 56. Etym. M. p. 750 *προσάψομεν* BCE¹a]
προσάψομαι ESB (-μεν b²) Chr. pat. 968 (qui προσάψεται), *προσάξομεν*
 Choerob. epim. p. 112, *προσάξομεν* Naber 1386-1389 secl. Nauck, 1387
 Bothe 1387 *κάρα' πλ* ego] *κάρα σὸν* (glossa); σῆς Wecklein 1388 *νέων*
γάμων Weil, *τῶνδε νεογάμων γάμων* Herwerden 1389 *ἀλλὰ σ'* Wecklein]
 ἀλλὰ σ' 1392 *ξειναπάτον* B1] *ξειναπάτα* B¹ Sa, *ξειναπάτα* E, *ξυνωμότον*
 C 1398 *ἔκανε* Elmsley] *ἔκτανες* (ἔκτας l) 1399 *ὦμοι* BG] *ὦμοι* Ea, αἶ
 αἶ Sb *

- μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.
MH. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.
IA. Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις ὥς ἀπελανόμεθ', 1405
οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
ἀλλ' ὁπόσον γοῦν πάρα καὶ δύναμαι
τάδε καὶ θρηγῶ ἀπιθεάζω,
μαρτυρόμενος δαίμονας ὥς μοι 1410
τέκν' ἀποκτείνασ' ἀποκωλύεις
ψαῦσαί τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,
οὐς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον
πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.
XO. πολλῶν ταμίης Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ, 1415
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκίμων πόρον ἦδρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1404 ἔπος Ca] δ' ἔπος BE, λόγος Sb* 1405 ἀκούεις B, γρ. ὀρᾶς b^a;
schol. in a: 'γρ. ἰὼ (l. ᾧ) Ζεῦ τάδ' ἀκούεις (l. ὀρᾶς)' Kirchhoff; ex. Hipp.
1363 videtur illatum Elmsleio 1409 ἀπιθεάζω Blomfield] ἀπιθοάζω
1411 τέκνα κτείνασ' S 1413 ὄφελον B] ὠφελον b cet. 1416 ἀέλπτα
Stob. fl. 111, 6

ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου· ᾧ θερμοόβουλον σπλάγχνον schol.
Aristoph. Ach. 119. Fuerunt haec fortasse in Medea priore; cf. 108 et ad 1274.

scaena III: 96—130, anapaesti: 2, 2+10 (3+2, 5). 4, 4+12 (3+3, 4+2).

periodus 1: $\left. \begin{array}{ccccccc} \cup & \cup & \underline{\quad} & - & - & \cup & \underline{\quad} & \cup & - \\ & & \underline{\quad} & - & - & & & & \end{array} \right\} \text{anap.}$

per. 3: ˘ ˘ ˘ – ˘ ˘ [– ˘ ˘] ˘ ˘ ˘ – ˘ ˘ [pentam.] tetram. dact.
 ˘ ˘ ˘ ˘ – ˘ ˘ ˘ – ˘ dim. troch.

pars III: 148—159, chori strophā, = 173—184.

$$\left. \begin{array}{ccccccc} \text{per. 1 (parast. 1):} & - & \text{'} & - & - & - & - \\ & - & \text{' } & - & - & - & - \\ & - & \text{' } & - & - & - & - \end{array} \right\} \text{anap.}$$

per. 2 (coryph.): — $\frac{L}{2}$ 0 — 0 $\frac{L}{2}$ — } dim. log.
— $\frac{L}{2}$ 0 — 0 $\frac{L}{2}$ — }
— $\frac{L}{2}$ 0 — 0 $\frac{L}{2}$ — }
 ∇ $\frac{L}{2}$ 0 — — dip. log.

*) In 1—212 is lusus videtur numeris subesse, ut 1 puerorum sit, 2 Medee, 3 nutricis, 4 paedagogi, inde a v. 131 chori. Quibus numeris quid exprimitur, explicavi in progr. schol. Altonensi 1885.

per. 3 (parast. 2): / ∪ — ∪ ⊥ trip. troch.

$$\left. \begin{array}{cccccc} \frac{1}{2} & 0 & - & 0 & - & - \\ \frac{1}{2} & 0 & - & 0 & - & - \end{array} \right\} \text{trip. log.}$$
$$\left. \begin{array}{cccccccc} \text{L} & \text{L} & \text{L} & \text{U} & - & - & \text{L} & \text{U} & \text{L} \\ \text{L} & \text{L} & \text{L} & \text{U} & - & \text{U} & \text{L} & - & - \end{array} \right\} \text{hexap. log.}$$

Periodum tertiam W. Christ, cui non probentur coniecturae meae, servata librorum auctoritate ita describit:

— ∪ ⊥ ∪ ⊥ trip. troch.

$$\left. \begin{array}{ccccccc} \frac{1}{2} & 0 & - & 0 & \frac{1}{2} & - \\ - & \frac{1}{2} & 0 & - & 0 & \frac{1}{2} & - \\ - & \frac{1}{2} & 0 & - & 0 & \frac{1}{2} & - \end{array} \right\} \text{tetrap. log.}$$

$\angle \cup \perp$ dip. troch.

$$\frac{1}{2} = \frac{1}{2} \cup \frac{1}{2} \cup \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} = \frac{1}{2} \quad \text{hexap. log.}$$

pars IV: 160—172: Medeae et nutr. anap.: 8 (6, 2), 5 (3, 2).

pars V: 173—184, chori antistr., = 148—159.

pars VI: 184—203, nutricis anap.: 2. 4, 5, 4, 5 (3, 2).

pars VII: 204—213, chori epodus.

per. 1: $\infty \text{ } \overline{\text{v}}$ $- \text{ } \infty \text{ } \overline{\text{v}}$ $\infty \text{ } \overline{\text{v}}$ $- \text{ } \infty \text{ } \overline{\text{v}}$ $\infty \text{ } \overline{\text{v}}$ $- \text{ } \infty \text{ } \overline{\text{v}}$ $\infty \text{ } \overline{\text{v}}$ $- \text{ } \infty \text{ } \overline{\text{v}}$ trim. iamb.

$\cup \quad \overset{\cdot}{\cup} \quad \cup \quad \cup \quad \cup \quad \overset{\cdot}{\cup} \quad \cup \quad -$ dim. iamb.

0. 1 0 0 0 1 0 0 0 0 dim. log.

per. 2: $\begin{array}{cccccc} \acute{\text{u}} & \text{u} & - & \text{u} & \acute{\text{u}} & \text{u} & - & \text{u} \\ \text{—} & \text{u} & - & \text{u} & \text{—} & \text{u} & \text{u} & \wedge \end{array} \left. \vphantom{\begin{array}{cccccc} \acute{\text{u}} & \text{u} & - & \text{u} & \acute{\text{u}} & \text{u} & - & \text{u} \\ \text{—} & \text{u} & - & \text{u} & \text{—} & \text{u} & \text{u} & \wedge \end{array}} \right\} \text{dim. troch.}$

per. 3: 100 - 0 dip. log.

10 0 10 0 1 0 trip. log.

$\overset{\cdot}{\cup}$ \cup \cup \cup \perp \cup \perp dim. troch.

$$\frac{1}{\mu} = \frac{1}{\mu_0} + \frac{\chi}{\mu_0^2} \quad \text{--- dim. log.}$$

Episodium I: 214—409.

scaena I: 214—270, trim. iamb.: 5, 3, 3, 5 (3, 2). 2. 3, 3, 3, 3. 4, 4.

$$7(3, 4), 7(3, 4). 4.$$

scaena II: 267*)—356, trim. iamb.: 10 (4+6). 5, 10 (5, 5), 10 (5×2),
5, 7, 8 (3, 2, 3), 16 (8×2), 8 (4, 2×2), 7.

scaena III: 357—409, anap. et trim. iamb.: 7 (6?). 2, 5, 5, 5, 5, 3, 6
(3, 3), 6, 6 (3, 3), [3].

Stasimum I: 410—445.

strophæ et antistr. I: 410—420 = 421—430.

per. 1:	⏏ ⏏ ⏏ — ⏏ — — ⏏ ⏏ — —	} dactylo-epitr., dipodiae et trip.
	⏏ ⏏ — — ⏏ ⏏ — ⏏ — ^	
per. 2:	⏏ ⏏ — ⏏ — — ⏏ ⏏ —	
	⏏ ⏏ — ⏏ — ^	
per. 3:	⏏ ⏏ — — ⏏ ⏏ — ⏏ — —	
	⏏ ⏏ — ^	
per. 4:	⏏ ⏏ — — ⏏ ⏏ — — ⏏ ⏏ —	
	⏏ ⏏ — ⏏ — — ⏏ ⏏ — ⏏ — ^	

strophæ et antistr. II: 431—438 = 439—445.

per. 1:	⏏ ⏏ ⏏ — ⏏ ⏏ — ⏏ ⏏ — hexapod. log.	} tetrapod. et tripod. log.
	⏏ ⏏ — ⏏ —	
	⏏ ⏏ — — ⏏ —	
per. 2:	— ⏏ ⏏ — ⏏ —	
	— ⏏ ⏏ — ⏏ —	
	— ⏏ ⏏ — ⏏ —	
per. 3:	⏏ ⏏ ⏏ — ⏏ —	
	⏏ ⏏ ⏏ — — ^	

Episodium II: 446—626.

pars I: 446—464, trim. iamb.: 5, 4, 4, 5.

pars II: 465—521, trim. iamb.: 3, 7, 4, 3, 3, 2, 4, 4, 3, 3; 7
(4, 3), 7, 4, 2.

pars III: 522—578, trim. iamb.: 4; 3, 3; 4, 3, 3, 3, 6 (2, 4); 4, 4,
4, 6, 7, 3 (3, 7 in initio partis II et 7, 3 in fine partis III).

*) V. 267—270 ut sententiis ita numeris non solum ad ea pertinent, quæ præcedunt, sed etiam ad ea, quæ sequuntur.

pars IV: 579—626, trim. iamb.: 5 (3, 2), 2. 5 (2, 3). 7 (2, 5).
5 (2, 3). 7 (2, 5×1). 9 (6, 3). 4, 4.

Pars I (18 vv.) = $\frac{1}{3}$ partis II (54 vv.); pars II = pars III;
eundem versuum numerum (54) efficeret diverbium partis IV cum
duobus interloquiis chori, si coryphaeus 520 tres versus diceret ut 576.

Stasimum II: 627—662.

strophæ et antistr. I: 627—634 = 635—642.

per. 1:	$\begin{array}{cccccccccccc} \cup & \downarrow & \cup & \cup & - & \cup & \cup & - & - & \downarrow & \cup & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccccccc} \downarrow & \cup & \cup & - & \cup & \cup & - & - & \cup & \downarrow & \cup & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccccccc} \downarrow & \cup & \cup & - & \cup & \cup & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - & \cup & \cup & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccccccc} \downarrow & \cup & - & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - & \cup & \cup & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - \end{array}$	$\left. \begin{array}{l} \text{dactylo-epitr.,} \\ \text{dipodiae et trip.} \end{array} \right\}$
per. 2:	$\begin{array}{cccccccccccc} \downarrow & \cup & - & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - & \cup & \cup & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - & - & \downarrow & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccccccc} \downarrow & \cup & - & - & - & \downarrow & \cup & - & \cup & \cup & \downarrow & \cup & \cup & \downarrow & \cup & \cup & \downarrow & \cup & \cup & \downarrow & \cup & \cup & - \end{array}$	

strophæ et antistr. II: 643—651 = 652—662.

per. 1:	$\begin{array}{cccccccc} \downarrow & \cup & \cup & \cup & - & \downarrow & \cup & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccc} \downarrow & \cup & \cup & \cup & - & \downarrow & \cup & \cup & \cup & - \end{array}$	$\left. \begin{array}{l} \text{tetrapod. log.} \\ \text{tripod. log.} \end{array} \right\}$
per. 2:	$\begin{array}{cccccccc} \cup & \downarrow & \cup & \cup & - & \cup & - & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccc} \downarrow & \cup & - & \cup & - & \cup & - & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccc} \downarrow & \cup & \cup & \cup & - & \cup & - & \cup & \cup & - \end{array}$	
per. 3:	$\begin{array}{cccccccc} \cup & \downarrow & \cup & \cup & - & \cup & \downarrow & \cup & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccc} \downarrow & \cup & - & - & \downarrow & \cup & - & \cup & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccc} \downarrow & \cup & \cup & \cup & - & \downarrow & \cup & \cup & \cup & \cup & - \end{array}$ $\begin{array}{cccccccc} \downarrow & \cup & \cup & \cup & - & \downarrow & \cup & \cup & \cup & \cup & - \end{array}$	$\left. \begin{array}{l} \text{pentap. log.} \\ \text{tetrap. log.} \end{array} \right\}$

Episodium III: 663—823.

scæna I: 663—763, trim. iamb. et anap. chori: 2, 2; 7, 8, 7. 10, 10
(5×2, 5×2). 10 (5, 5). 4, 4. 10 (3, 3, 4). 5, 5, 2, 5; 5.

scæna II: 764—823, trim. iamb.: 7 (3, 2, 2), 7 (2, 2, 3), 8 (3, 2, 3), 8
(4, 4). [5 (2, 3), 4, 4]. 5 (3, 2), 4 (4×1), 4.

strophæ et antistr. II: 989—995 = 996—1001.

per. 1:	∪	⌒	∪	⌒	∪	⌒		tetrapod. log.
	⌒	∪	—	∪	⌒	—		} tetrapod. troch.
	⌒	∪	—	∪	⌒	—		
per. 2:	∪	⌒	∪	⌒	∪	⌒	∪	} tetrapod. log.
	∪	⌒	∪	⌒	∪	⌒		
	⌒	⌒	∪	⌒	⌒	∪	⌒	hexapod. troch.

Ita W. Christ; ego hæc proposueram:

per. 1:	∪	⌒	∪	⌒	∪	—	∪	tripod. log.
	⌒	∪	—	∪	—	—		} tripod. troch.
	⌒	∪	—	∪	—	—		
per. 2:	∪	⌒	∪	⌒	∪	⌒	∪	} tetrapod. log.
	⌒	∪	⌒	∪	⌒	—	∪	
	⌒	—	∪	⌒	∪	—	—	tetrapod. troch.

Exodus: 1002—1419.

scaena I: 1002—1020, trim. iamb.: 3. 1, $\frac{1}{6}$. 1, $\frac{2}{6}$. 1 $\frac{1}{2}$, 1. 1, 2. 1, 1. 2, 2. Huius stichomythiae numeri ita fere inter se exaequantur, ut Medea, cum 1007 et 1009 verbis versum non expleverit, duobus versibus 1013—1014 ad unum paedagogi 1012 respondeat.

scaena II: 1021—1080, trim. iamb.: 6 (3, 3), 4, 6. 2, 2, 3; 3; 2, 2, 3. 3; 3, 3; 3. 5, 5.

scaena III: 1081—1115, anap. coryphaei: 9 (4, 5), 8 (4, 4), 8 (3, 2, 3), 9 (5, 4).

scaena IV: 1116—1230, trim. iamb.: 9, 2, 9. 20, 20. 9, 10, 9. 7, 7. 6, 6.

scaena V: 1231—1250, trim. iamb.: 2. 7, 7.

scaena VI: 1251—1292, commus chori cum interloquiis puerorum.

strophæ et antistr. I: 1251—1260 = 1261—1270.

per. 1 (coryph.): $\cup - \text{—} \cup - \text{—} \text{—} \cup - \text{—}$ dochm. et cret.

$\begin{array}{l} \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \\ \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \end{array} \left. \vphantom{\begin{array}{l} \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \\ \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \end{array}} \right\} \text{dochm.}$

per. 2 (parast. 1): $\text{—} - \text{—} \cup - \text{—} \text{—} \cup - \text{—}$ dochm. et cret.

$\begin{array}{l} \cup - \text{—} \cup - \text{—} - \text{—} \cup - \text{—} \\ \cup - \text{—} \cup - \text{—} - \text{—} \end{array} \left. \vphantom{\begin{array}{l} \cup - \text{—} \cup - \text{—} - \text{—} \cup - \text{—} \\ \cup - \text{—} \cup - \text{—} - \text{—} \end{array}} \right\} \text{dochm.}$

strophæ et antistr. II: 1271—1281 = 1282—1292.

$\langle - \text{—} - - \rangle$ extra versum.

per. 1 (coryph.): $\cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—}$ } dochm.

2 trim. iamb.

per. 2 (parast. 1): $\cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—}$ } dochm.

2 trim. iamb.

per. 3 (parast. 2): $\cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—}$ } dochm.
 $\cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—}$ } dochm. et cret.
 $\cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—} \cup - \text{—}$ } dochm.

Exclamationibus puerorum, quæ in strophæ sunt, in antistrophæ chori versus respondent, ex quo intellegitur pueros esse occisos.

scaena VII: 1293—1316, trim. iamb.: 10 (3, 3; 4), 10 (2, 3×2, 2).

scaena VIII: 1317—1419, trim. iamb. et anap.: 6 (4, 2), 6 (4, 2). 1 (4, 3, 3), 12 (5, 2, 5), 10 (3, 4, 3). 18 (9×1, 9×1), 10 (5, 5). 18 (1½, 2=4. 2×1, 2×1=4. 2×½, 2×½=4. 2. 1½=4. 1½. 1=2. 10. 5.

MAP 291889

APR 2 1935

801899

DAN 811900

MAY 6 1936

~~DATE OCT 15 1936~~

Ge 36.556

Medea;

Widener Library

005384609

3 2044 085 114 759